

“มันผู้ใดคิดล้างผลาญชาติบ้านเมือง ขอให้ประสพภัยพิบัติ และตาย ด้วยความทุกข์ทรมาน และฉิบหายตลอดชั่ว โศคร” เทพญ. ๒๒

นิยายวิจารณ์การเมือง...

“ขบถแนว” อีกแล้ว!

คุณ ๓๗ หล่มศักดิ์ ทัศนถิอ.

ผมต้องรอก่อนต่อคุณวี ๗ ที่ขึ้นชื่อ หากว่าเขี้ยวความโลภที่ผิดพลาดหรือส่งแรงเกินที่จะได้ครุฑชาติด้วยผมก็ไม่ได้มีเจตนาที่จะให้เป็นเช่นนั้น ทั้งผมมีดีเป็นพรรคพวกของพวกของประชาธิปไตย

ตามเรื่อง “ขบถแนว” ที่คุณอิสระเคย ได้เขียนให้อ่านนั้น ผมเห็นว่า “ข้างตรงกับความเป็นจริง” เมื่อเธอเขียนเพราะโดยมากมักมีประหลาดใจหลาย อย่างเขียนเรื่องใดขึ้นมาเกือบจะอ่านหรือพบสิ่งความหมายนั้น หรืออรรถกถาหรือเรื่องอื่น ดังกล่าวที่ว่าของคนที่ได้อ่านอิสระนั้น.

ผมในฐานะพนักงานทนายได้เข้าไปในขบวนการหลายครั้ง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๘ ถึง ๒๕๐๐ ผมเคยอ่าน ได้สมมติว่าไปตามคำเรียกร้องของคุณวีเถอ ผมไม่ได้ดูเฉพาะนี้ เพราะที่ทางตามหากันในนครหลวงไม่มี จึงได้หันมาศึกษาไปให้รู้ตัวว่า จะไม่ได้หันมาหาความรู้ที่มือเล็ก เพราะความรู้เป็นของที่แสนจะยากที่จะหาได้ ดินฟ้าอากาศก็เปลี่ยนแปลงง่าย มีผู้เขามาครอบครองเมืองกันกระจัดกระจาย คุณวีได้ให้ผมเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๘ มีคนหลายไปเท่าไร อาจจะเป็นอย่างนั้นแหละ หรือเป็นไปอย่างอื่น หากผมไม่รู้จะออกดูตามคนตามดู จิตใจ ที่เขาได้กล่าวไว้ว่า พวกเขามาหาได้เป็นอย่างดีที่คนที่จะถูกกล่าวไป เขาได้ถูกเมื่อ ผมไป ว่าจะไปให้กลับมากลางคืน ก็สมจริงดังคำเตือนที่คนเขียนไปนี้ที่จะมี ผมเห็นแล้วควรทบทวนให้ดี ผมอยู่ใกล้ใจคือขอทราบไปนี้จะเป็นอย่างไร ดี ที่เหลือก็กลับไปว่าผมจะขอทราบมากขึ้นไป หากดีแล้วก็จะอีกต่อไปหลายตอน คงจำกันได้ว่าใครที่คิดความหมายตามหาคนอื่นอีก. ลาก่อนไปวันละหลายครั้ง ผมไปดูได้ที่บ้านท่าหลัก ดูได้ทางไกลทางที่ขึ้นเมืองขึ้นอยู่ หรือจะไปพบที่คนเขียนหรือทำงานตามไปเป็นไปอย่างหนึ่งแล้วดี สิ่งเหล่านี้ซึ่งหลุดออกของเขามาขึ้นตัวเป็น เป็นแต่ความที่มาก บิดนามก็เคยเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๘ ผมเคยเป็นไปไกลกลางคืนที่ผู้ให้พระนามนครเขมรบุรี มีไปไหนบ้าง ผมคงคิดถึงคุณวีในประเทศไทย ผมว่าไม่มีที่ไหนอีกแล้ว มีผมจะว่าจริงดังที่ของอิสระเคยเห็นทุกประการ ส่วนคุณอยู่หลังศักดิ์ ผมจึงมาเขียนเกี่ยวกับเขาได้คือคุณมีไปกระฉับ คุณไปไหนมาของทหารราชการ มันก็หนักครั้น อย่างไรก็ดีโดยมากของ คุณสกลคุณและจิราพรหมปล่าว่า ผมคิดแล้วผมเห็นว่าผมต้องเขียนสิ่งไปนั้นเป็นอย่างไร หล่มศักดิ์เป็นเมืองที่ผู้กล่าวผมพบแล้ว อาจคล้ายผมคิดบ้าง และในการเขียนนี้จะไม่ค่อยมีที่เท่าไรก็ได้. ขาวหล่มศักดิ์จึงมาหาข้าพเจ้าเพราะรู้ดี คุณคงมาทั้งที่ตามหาผมและบ้านผมนะ หรือนับลอบดูข้าพเจ้าที่จับ ในขณะนั้นวันที่ ๒๔๗๘-๒๔๗๙ ผมว่าคุณไม่ได้เขียนจดหมายมาให้คุณอิสระคนไหนออก ขอโทษด้วย หากคุณจะถูกทำให้ไปอยู่หลังที่ผมว่า ผมเข้าใจว่าคุณก็ไปเป็นไปส่วนตัวผมนี้ขอโทษโดยผมไปทำตามหาที่เขมรบุรี ผมก็ไปเพราะเขาไปช่วยคิดครา.

ฉะนั้นขอคุณอย่าได้กล่าวถึงกับใครๆเลย ขอบคุณขอรู้สึกร่วมว่าเราถูกตอไปเถิด. แม้ว่าจะมีตัวนี้เขมรบุรีก็จริงใจแล้วก็ตาม.

ลัทธิพนักงานทนายไร ทนาย.

หมอบเหตุ:

ผมว่าพอสมควรแล้วด้วยสำหรับความรู้สึกใดๆต่อ “ขบถแนว” คุณๆ ผู้ได้ตอบจดหมายมาบรรจบกันโปรดให้ข้อคิดเห็นทางอื่นบ้างด้วยครับ นอกจาก “ขบถแนว” ผมเกรงจะขัดใจไปเปล่าๆ.

(อ่านต่อหน้า ๕๙)

ใบ ขี้ต๊อด

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๔๔

จันทร์ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๐๐

หน้า

สรุปและวิจารณ์ ๕

โดย V.2. แก้ว ไทเมอร์.
เทวน์, บัดดี้, บัดดี้.

บทวิจารณ์การเมือง ๕

โดย “ตราไก่”

ขุนไว้ว่า ๑๐

โดย จ. มงคลเพ็ญ

เรื่องสั้น ๆ ๑๒

โดย ภาพทอง

เทคนิคการประหาร ๑๔

โดย จินตา จินคนตรี

ชีวิต ๑๕

โดย เรืองรมย์

หล่อนเป็นผู้ก่อการ ๑๖

โดย ไช-มาดาก

รากเงาของวันชาติ ๑๗

โดย จินคนตรี

เลือดสีน้ำเงิน ๑๘

โดย สด ฤกษ์โรหิต

ในสนาม ๒๐

โดย “นายเข้”

ขุนพลเตียง ๒๑

โดย แทน นวาคม

จาระเปียง ๒๒

โดย แก้ว นรินทร์.

เปรสส์คอนเทอร์เรนซ์ ๒๓

โดย บรรพท สิงห์พันธุ์.

ปฏิจิ ๒๔

โดย กบิ เวโรโร

ออกอากาศ ๒๕

โดย ลาภย์ กิณห์พันธุ์.

เรื่องหนึ่งๆ ๒๖

โดย มงคล พยัคฆวรรณ

ตะไกร ๒๗

โดย คล ราชโร

ภาพล้อการเมืองและสังคม

โดย บัณฑิต, ๑๑๑๑, ๑๑๑๑

สรุปและวิจารณ์ ข่าวไซรอบสปีดไลท์

บ้านของเรา

กรณีสำรวจ
ระพินกันขัฟอก?

ห้องสัมภาระห้องหนึ่งในรถบัส
ขวาง เป็นห้องที่นักโทษทั้งหลายรู้จัก
กันว่า ถ้าหากมีสัมภาระชิ้นหนึ่งไม่อยู่ใน
สถานที่ที่มันเคยตั้งอยู่ นั่นก็แปลว่า ะ
ต้องมามีเหตุการณ์เกิดขึ้น อีกไม่ช้าโม่ง

ข้างหน้า ดังนั้นตลอดระยะเวลาเกือบหก
สัปดาห์ในเดือนมกราคม และกรกฎาคม
ของปี๒๔๘๗ ชีวิตของคนตึกขังในบาง
ขวางเมื่อผ่านห้องนี้ ภาระนั้นครั้งใดก็
ไม่ยอมมองเข้าไปในห้องนั้นเลย แต่ถึง
กระนั้นก็ต้องที่ระชาเลื่องคุไม่โก๋ เช่นวัน
นั้นของวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ปรากฏว่า
ห้องที่ถูกถล่มเป็น ปะบอกแสดงเหตุการณ์
นั้น สัมภาระชิ้นดังกล่าวได้หายไป ทำให้
ชีวิตหนึ่งซึ่งผ่านและอดจำเลื่องคุไม่โก๋

รู้สึกตัวเอง เหมือนหนึ่งชีวิตถูกละทิ้งไป
โดยฉับพลัน ภายในห้องนั้นรวมรวมนัก
ซึ่งพระจะต้องนั่งเทศน์ ให้คนไทยระ
หวรพั้ง ไม่อยู่คนที่นั้นเคยอยู่เสียแล้วและ
ในเช้าครึ่งของวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ชาว
เมืองนนท์ ซึ่งไม่เคยได้ยินเสียงฆ้องกล
มาแล้วหลาย๑๐ปี พอได้ยินเสียงเป็น
กลแฉกดังสนั่น พลันก็เกิดรู้ทันทีว่า
เฉลียว ชิบ บุชัย จำเลยคดีสวรรคต
ถูกประหารชีวิตเสียแล้ว.

นั่นแสดงว่า คดีสวรรคตศาลากลางตั้ง
แต่นั้นมา ถ้าหากจะมีการร้องในเพื่อคัดเ็น
คดีกันอีกครึ่งหนึ่งก็ต้องได้จับกุมผู้ต้อง
หาอีก๒คน ซึ่งขณะนั้นเป็นที่ทราบกันทั่ว
อยู่ในกรุงบักก็มาดำเนินคดี ผู้ต้องหา
ทั้งสองคือนายปรีดี พนมยงค์ และร.ธ.
วัชรชัย ชัยสิทธิเวช แต่แล้วท่ามกลาง
ความไม่รักไม่นอกของคนทั้งหลาย แทน
ที่การดำเนินคดีจะกลายเป็นข้ออ้างให้ก
การกลบฝังว่า กระบยาผู้ถูกประหารชี

ผู้ก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองฝ่ายทหารบก ๒๔ มิ.ย. ๒๔๗๕

- (และอื่น ๆ จากข้อ ๑๖) ๑. ร.ธ. หลวงประจักษ์ตังสงคราม (ช่วง ชูวิจิตร) ๒. ร.ธ. หลวงเสรีโรจน์ (เจริญ รัตนกุล) ๓. ร.ธ. หลวงชาญสงคราม (พาน ขำจันทน์) ๔. ร.ท. บุญ
พัฒนสารการ (เพ็ง พันธ์ศิริ) ๕. ร.ธ. หลวงอุดมเดชวรวิ (ปรีชา พงษ์ประมุข) ๖. ร.ธ. หลวงพรหมโชติ (มังกร น้อยอิน) ๗. ร.ธ. หลวงนางสงคราม (เทียน เก่งระดมณี) ๘. ร.ท.
บุญปลอดปัทม (ปลัดภูผาสุระ) ๙. พ.ท. หลวงชำนาญยุทธศิลป์ (เจม รมะระพันธ์) ๑๐. ร.ท. ชุมพลสรณ (วิลัด เก่งระดม) ๑๑. ร.ธ. หลวงวิจิตรกฤตย (เลียบ ผู้ดิล) ๑๒. ร.ท.
พาน วิชัยหัตถะ ๑๓. ร.ธ. ชุมสุวิชัยสงคราม (ถ่อง นาคะบุษ) ๑๔. ร.ท. น้อม เกตุณี ๑๕. ร.ธ. หลวงสวัสดิ์ธรรม (สวัสดิ์ ภาวะสวัสดิ์)
(และจาก) ๑. พ.ท. หลวงอานันสงคราม (อาน เกษะโกม) ๒. ร.ธ. หลวงทศนิยมตึก (ทศนิยม นิลรัตน์) ๓. พ.ท. หลวงบุญสงคราม (บุญปลอด) ๔. พ.ธ. พระยาธรรมสาร
(ทศ พันธ์สม) ๕. พ.ธ. พระยาหลวงพสุตนา (พจน พหลโยธิน) ๖. พ.ธ. พระยาสุริยศักดิ์ (ชโล เวนะศิริ) ๗. พ.ท. พระประสาธพสุตนา (วัน ชูอิน) ๘. ร.ธ. หลวง
เกรียงศักดิ์ (วัน จิตตะ) ๙. พ.ท. หลวงบุญตึก (บุญตึก) ๑๐. พ.ท. พระประสาธพสุตนา (วัน ชูอิน) ๑๑. ร.ธ. หลวง
(นงน) ๑๒. ร.ท. ชุมจำนงวิทย์ (จำนง วิเศษ) ๑๓. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๑๔. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๑๕. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๑๖. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๑๗. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๑๘. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๑๙. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๒๐. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๒๑. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๒๒. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๒๓. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๒๔. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๒๕. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๒๖. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๒๗. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๒๘. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๒๙. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๓๐. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๓๑. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๓๒. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๓๓. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๓๔. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๓๕. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๓๖. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๓๗. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๓๘. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๓๙. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๔๐. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๔๑. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๔๒. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๔๓. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๔๔. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๔๕. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๔๖. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๔๗. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๔๘. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๔๙. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๕๐. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๕๑. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๕๒. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๕๓. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๕๔. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๕๕. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๕๖. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๕๗. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๕๘. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๕๙. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๖๐. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๖๑. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๖๒. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๖๓. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๖๔. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๖๕. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๖๖. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๖๗. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๖๘. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๖๙. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๗๐. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๗๑. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๗๒. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๗๓. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๗๔. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๗๕. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๗๖. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๗๗. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๗๘. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๗๙. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๘๐. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๘๑. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๘๒. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๘๓. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๘๔. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๘๕. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๘๖. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๘๗. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๘๘. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๘๙. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๙๐. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๙๑. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๙๒. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๙๓. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๙๔. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๙๕. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๙๖. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๙๗. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๙๘. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๙๙. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร) ๑๐๐. ร.ท. ชุมวิจิตร (วิจิตร)

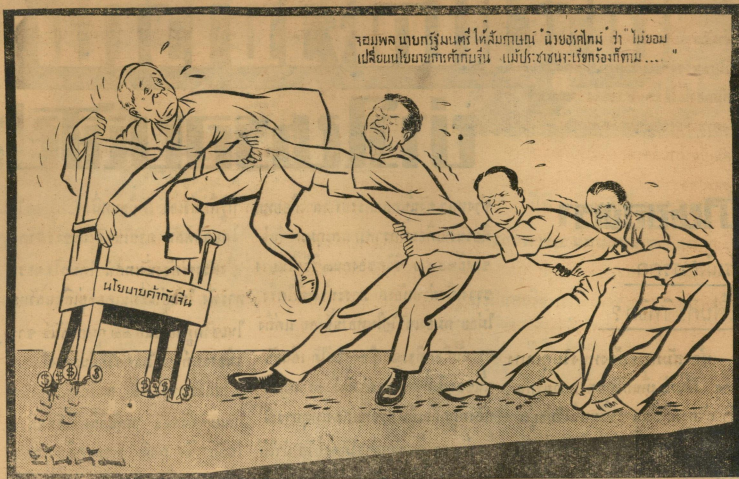
วัดจะเป็นใจกลืนเชอร์... นาดอวย
ปฐมครู ซึ่งครั้งหนึ่งพ้องนายได้ไว้รัฐ
วรรณเป็นพยานเห็นไม่สาเร็จ... แต่คราว
นี้ของพ้องพนักงานสอบสวนและพยาน
อีกบางคน ในชั้นแรกก็ บุคคลที่อยู่ใน
ชายที่เธองพ้องร่วมด้วยกัน ๓ คนคือ
พระพินิจชนคดี, พระยาศรีบุทธเสธรณี
และนายดี ศรีสุวรรณ.

ไฮด์ปาร์กและบันทึกลับเป็นที่
มาอันสำคัญ ที่ทำให้นางลอบปฐม
รศจำต้องขับฟ้องศาลคราวนี้ โดย
เฉพาะเนกกลบ ของพระยาศรีบุทธ
เสธรณี หากโลกทั้งปวงได้รู้ว่า พยาน
ให้การเท็จที่ นายเลียง ไชยบาล
แถลงแก่หนังสือพิมพ์แล้ว นายบริก
พินมัยก็ ก็จะเป็นผู้บริสุทธิ์ต่อไป
ความนี้เกิดลอบของ พระยาศรีบุทธเส
ธรณี ๕๒ หนึ่งมีข้อความบางตอนเห็นสง
กว่าพยานให้การโดยถูกต้องยิ่ง.

พระพินิจชนคดี ซึ่งเป็นผู้สยบ
ส่วนกรณีสวรรคตโดยเฉพาะ แยกแยะ
ความเห็นว่า พระยาศรีบุทธเสธรณี
อาจจะนึกความรู้สึกผิดที่เกิดขึ้นที่
มีจิตใจไม่ไว้วางใจได้ ในขณะ
เกิดวาทณ์แล้วความเขื่องนั้นว่า พระ
ยาศรีบุทธเสธรณี เป็นถึงประธานสภา
และตำแหน่ง ราชกาารขึ้นสูงมาแล้ว
ระเขือได้ขังไว้ว่า ระยอคนใดถูก
ขยยกับ.

กับหนังสือพิมพ์ พระยาศรีบุ
ธรณีแล้วว่าบันทึกฉบับนั้น ได้หายไป
นานแล้ว ต่อเมื่อหนังสือพิมพ์เอานี้บันทึก
ฉบับนี้ให้ดู พระยาศรีบุทธเสธรณีมีอาการ
ตกใจ โบกมือโบกมืออู้นววย ไม่ยอมด
บันทึกฉบับนี้ และอ้างว่า ความทรงจำเสื่อม
พระยาศรีบุทธเสธรณี ผู้ซึ่งตามส่วน
ปรากฏว่าเป็นเจ้าของบ้านที่จำเลยในคดี
นี้ไปไปรักษาความแค้นการนี้ของพระยาศรี
นั้น ก็กล่าวกับหนังสือพิมพ์ว่า "อย่าให้
ผมพูดอะไรเลย ประเด็นว่าถูกลาม
ใหญ่โดยถือไป"

ทางต้นสมาชิกสภาถือว่า การ
ที่เขียนถึงลอบ กระทำไว้ให้ประชาชนเกิด
ใจเสียไป...

'ประชาธิปไตย' แบบแปลก-แปลก

ความไม่สงบขึ้นได้ และโดยที่รัฐบาล
ไม่ได้ออกแถลงการณ์ แต่อย่างใดด้วย
ทั้งนั้นนายศรี บุณนาค จึงยื่นอุทธรณ์ขอ
เปิดอภิปรายทั่วไปในสภา เขาถือว่า
เป็นทางเดียวที่จะรักษาความซื่อสัตย์
ทำงานของเหตุการณ์ทั้งหมดไว้.

การเปิดอภิปรายทั่วไปในสภาต่อ
ปัญหาเรื่องนั้น ในวงการเมืองสมัย
ว่าเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง และรัฐบาลจะ
ต้องเตรียมหลักฐาน อย่างพร้อมมูล.
การเปิดอภิปรายในสภา สมาชิก
กระทำโดยวิธี วិនรพเพื่อทราบ
ข้อเท็จจริง. วินรพต่อสมาชิกที่
รวบรวมกำลังลงนามในญัตติ ความรู้
ธรรมบัญญัติกำหนดจำนวนสมาชิก ๑ ใน
๕ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จึงจะมี
สิทธิเปิดอภิปรายได้ เมื่อคำนวณแล้ว
จำนวนสมาชิกที่กระทำโดยวิธี
มีประมาณ ๕๖ คน แต่การเปิดอภิปราย
ครั้งวิไลเจ้านั้น ไม่มีการลงมติ อีกวิธี
หนึ่งซึ่งเป็นการลงมติก็คือ การอภิ
ปรายเพื่อไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นราย
บุคคล หรือทั้งคณะ วิธีนี้จะต้องมีสมา
ชิกอย่างน้อย ๖๖ คน

สมาชิกเกือบ ๑๐๐ คนจึงจะเปิดอภิ
ปรายได้

แต่ นายศรี บุณนาค เลือกวิธี
การนี้แทน ในเมื่อคำนี้ถึงว่าถ้าหาก
รัฐบาลให้ข้อเท็จจริง อย่างแจ่มชัด
ไม่ได้ ฐานะของรัฐบาลที่จะต้อง
คลอนแคลนอย่างหนัก เพราะ
ถือว่า กรณีสวรรคตเป็นเหตุ
ใหญ่ ในการกระทำรัฐประหารและ
เพราะว่า การเปิดอภิปรายทำนองนี้
ทำให้รัฐบาลประมาทพลาดได้ความ
แล้วครั้งหนึ่งไม่ออกใจมาดี อย่าง
หนัก ในการเปิดโปงข้อหาขบถกัน
เป็นผลให้รัฐบาลต้องลาออกไป มี
หน้าเข้า ผู้สืบทอดการครั้งกระนั้น
ที่ลาออกตามไปด้วย ▲

V. 2.

ปิศาจของเขา

ระชากรความไม่สงบ
ในช่องแคบเกาะไต้หวัน.

นับแต่ที่สหรัฐอเมริกา คัดสิน
ให้ ส่งอาวุธนิวเคลียร์ สำหรับใช้

คณะชาติ เมื่อสองเดือนที่แล้วมานี้,
สถานการณ์ทางช่องแคบไต้หวัน ก็
เริ่มคุกรุ่นยิ่งขึ้นเป็นลำดับ. เพราะว่าการ
ทางจีนคอมมิวนิสต์ได้โจมตีอย่าง
แข็งแกร่ง. ทำให้มีความหวาดหวั่นต่อ
การคุกคามของสหรัฐอเมริกาทางชาย
ฝั่งของนครแห่งนี้แต่อย่างใดไม่ โดยประ
การว่า แม้สหรัฐอเมริกาเอาอาวุธ
นิวเคลียร์เข้ามาวางใกล้ก็กลัวว่า มาถูก
คาม ก็ทำให้ทำให้รู้สึกต้อภัยในอัน
ที่จะเปิดให้ตัวให้เดินดีรภาพ จาก
สหรัฐอเมริกาเลยแม้แต่น้อยไม่ นับ
แต่นั้นมา การคลั่งกันระหว่างคน
ชั้นใหญ่ บนเกาะทั้งสองฝ่ายในช่อง
แคบไต้หวันก็เกิดขึ้นเป็นลำดับ.

แต่ตัวการกระทบกระทั่งกันแล้ว
มาจำกัดอยู่ แต่เฉพาะกับจีนคณะชาติ
บนเกาะไต้หวันเท่านั้น จนกระทั่งเมื่อ
วันที่ ๑๒ เดือนมกราคม ที่เหตุการณ์ได้คลี่
คลายออกมา เป็นเข้าขัดแย้งระหว่างจีน
แดงกับสหรัฐอเมริกาโดยตรง. สาเหตุ
ครั้งนี้ สืบเนื่องมาจาก เรือบรรทุก
เชื้อเพลิงชื่อ "ฮอว์เนต" อันเป็นกั

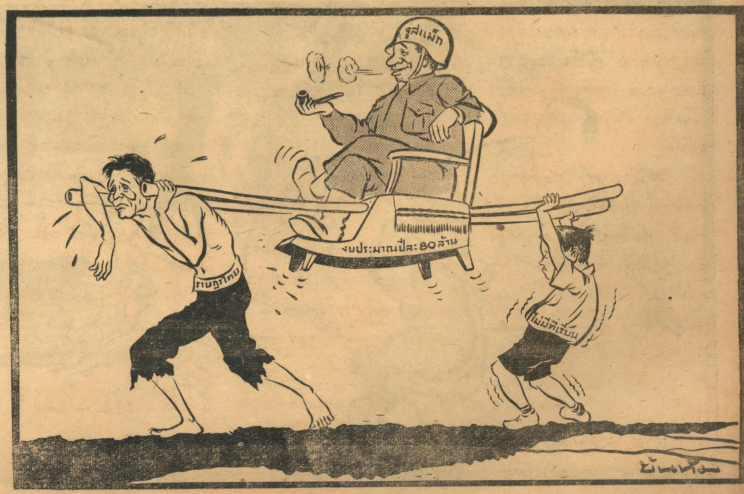
มอบหมายหน้าที่ให้ดูแล ทาช่วงแคบได้
วันพร้อมด้วยเรือลาดตระเวนอีก ๔ ลำ
เดินทางออกจากเกาะฮ่องกง หลังจากนั้น
พ่ายถอยยี่สิบเอ็ดวัน, บ่ายหนึ่งไปยัง
ปูมระหว่างทางปรากฏว่าเรือรบเม
ริกันอ่าวได้แล่นมาเข้าในทะเลจีน
ซึ่งตามเงื่อนไขของหนังสือพิมพ์ที่เคยเคย
อันเป็นปากเสียงของ พรรคคอมมิวนิสต์
และแถลงการณ์ ของรัฐบาลจีนกล่าวว่า
ได้ถูกล่าเข้าไว้ในน่านน้ำของจีนคอม
มิวนิสต์. ตามแถลงการณ์ของคอมมิ
นิสต์จีนแจ้งออกไปว่า เรือรบทุกเครื่อง
บินพร้อมด้วยเรือลาดตระเวน ดังกล่าว
ได้หมดแล่นอยู่ นอกเขตน่านน้ำของตน
พอดี. และจากจุดนี้เอง, ซึ่งอยู่ห่างจาก
ฮ่องกงไปทางตะวันออก ๑๐๐ ไมล์,
เครื่องบินจากเรือ รบทุกเครื่องบินดัง
กล่าวบินลุลกลำเข้าไป ในเขตค่าน่านน้ำ
และน่านน้ำเมืองวิเอตคัม. คอมมิ
นิสต์จีนยืนยันว่า เครื่องบินอเมริกันได
บินลุลกลำเข้ามาถึง ๒๒ เที่ยวบินเวลา
วันละ ชั่วโมง, หน่วยบินต่อสู้อากาศยาน
ที่เวตนา จัไว้ทำการยิงขับไล่เครื่องบิน
อเมริกาเหล่านี้เป็นการใหญ่ ผลปรากฏ
ว่าเครื่องบินที่ถูกยิงได้รับความเสียหาย
และ “บินหนีไปทางทิศใต้พร้อมกับพัน
ควินไซมิง” ในวันเดียวกันนั้นเอง, ก็
ปรากฏว่าเครื่องบินไอพ่น แบบเอฟ-
๔๔ ของกองทัพอากาศจีนคณะชาติบิน
ลุลกลำเข้ามาเหนือดินแดนชาวเวตนา รวม ๔
เครื่องด้วยกัน และถูกหน่วยปดของ
จีนแดงที่เวตนายิงตกไหม้ทะเลไปสอง
เครื่อง. ส่วนอีกสองเครื่องบินหนีทาง
ไปเลย.

เกี่ยวกับเหตุการณ์นี้ ทางฝ่าย
สหรัฐอเมริกาขอมยว่า เครื่องบิน
ของตนถูกหน่วย ป.ค. ของจีนแก
ยยิงเอาไว้ ได้รับความเสียหายด้วย
แต่ทว่าไม่มีนักบิน ไร้รอยขาด
อย่างไร. แต่อย่างไรก็ตาม, ทางกอง
ทัพเรืออเมริกันกล่าวว่า เครื่องบิน
เหล่านั้นไม่ได้เจตนาคู่ต่อสู้เข้า
ไป ในเขตแดนทางบก และทางน้ำของ
จีนแดงเลย. เครื่องบินเหล่านี้ถูกยิง

ล้มคามปรกาศ แต่เนื่องจากว่านักทำ
อากาศคนนั้น มีผมผมออกปกคลุม
มาก มองอะไรไม่เห็นนัก ก็อาจทำ
ให้ต้องบิน ออกนอกเส้นทางไปยัง
แต่บริเวณอ่าวได้บินเข้าในระแ ฝั่ง
ห่างจากฝั่งจีนแดงนั้นเอง. และจีน
ทราบว่า เครื่องบินจีน เครื่องบิน
ของจีน กำลังบินอยู่ในน่านทะเล
หลวงอย่างไม่มีอยู่หา แต่ทว่าทาง
ฝ่ายจีนกลับยืนยันว่า เครื่องบิน
อเมริกันนั้นลำคินแกนเข้ามา อย่างแน
นอน และได้วางกองทัพเรืออเมริกาแก้
ตัวอย่างพึ่งไม่ขึ้น เพราะว่าก่อนที่เกิ
เหตุวันนั้น จีนพ้ออากาศเหนือเมือง
ชาวเวตนาโจมตีมาก มองเห็นอะไร
อย่างถนัดนัก หากมีผมผมออกก็ยาก
แม้แต่คนจีนเอง. รายงานของกรมอุ
กษนิคมจีนยังอยู่ไทยไป. ในขณะนั้น
อยู่ในระยะที่ ๑,๐๐๐ ไมล์ ภายใ
ภาวะอากาศดังกล่าวนี้ ระทำให้กบิน
คาสาปไปก็หาได้ไม่. สรุปแล้ว
จีนแถลงหรือไม่ว่า สหรัฐอเมริกา
วางแผนการไว้แล้วที่จะส่ง เครื่องบิน
มาถูกล่าเข้าไว้ในดินแดนของ คนกับ

ความร่วมมือของ เครื่องบินจีนคณะชาติ
ทั้งนี้ด้วยเหตุนี้ ที่ระกอบความให้เกิด
เป็นเรื่องใหญ่ขึ้นนั้นเอง. และกล่าวหา
ว่า ที่สหรัฐอเมริกาและจีนแดงแสด
พฤติกรรมเช่นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ยสอง
ประการคือ สร้างสถานการณ์ตึง
เครียดขึ้นในตะวันออกไกล และมีย
กันมิให้จีนแกง ใ้ทำภารกิจสราพ
ได้หัวนักโสสันติวิธี. “อาณาเขตของ
จีนแดงทั้งทางบก และทางทะเลและ
ทางอากาศได้ถูกล่วงละเมิดแล้ว” หนังสือพิมพ์พีเพิล เดย์ อันเป็นปากเสียง
ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนประกาศถึงว่า
“อเมริกันผู้รุกรานระตองให้หยุดถกรรม
จากพฤติกรรมเช่นนี้แล้วเรื่องเช่นนี้”.
บัญชีที่ตกเตียงกันอยู่เวลานี้มีย
ว่า สหรัฐอเมริกาได้ส่งเครื่องบินล่องลำ
เข้าไปในเขตน่านน้ำ และดินแดนของ
จีนแดงหรือไม่ว่า อาณาเขตทางน่านน้ำ
นี้เป็นเรื่องที่พิจารณาหนักยาก เพราะไม่มี
หลักกำหนดเขต “ให้เป็นต้นน้ำชลไป

ทั้งเครื่องบินและเรือจีนเลาจจะลวง
ลำเข้าไปอย่างมิได้มีเจตนา. นอกจากนี้
ทั้งจีนแดงและสหรัฐอเมริกาขอมยอีกอาณา
เขตน่านน้ำในระตึงแตกต่างกันอีกด้วย
จีนแดงถือว่าน่านน้ำของตน มีอาณาเขต
ห่างจากฝั่งออกไป ๑๒ ไมล์. ต่อจากนี้
เป็นเขตทะเลหลวง. ส่วนสหรัฐอเมริกา
กัถือว่าห่างออกไปจากฝั่ง ๒ ไมล์. เมื่อ
ความเข้าใจแตกต่างกันเช่นนี้ จีนแดง
จึงถือว่าสหรัฐอเมริกาละล้งลำเข้ามาเขต
น่านน้ำของตน จึงต้องยิงขับไล่เอา. ข้อ
เท็จจริงปรากฏว่าเครื่องบินอเมริกันถูก
ยิงได้รับความเสียหายด้วย นั้นย่อม
แสดงให้เห็นว่า เครื่องบินอเมริกาเข้าไป
ในรัศมีของ ปืนต่อสู้อากาศยานอย่างไม
ต้องสงสัย. ทั้งนี้ก็พอจะสันนิษฐานได้ว่า
เครื่องบินอเมริกันอาจล่องลำเข้าไปในอา
ณาเขตของจีนแดงจริง เหตุการณ์เท่า
ที่กล่าวนี้ เคยปรากฏว่า เครื่องบินของ
อเมริกามักจะชอบหลงเข้าไป ในอาณา
เขตของประเทจีนอยู่เสมอได้ขาด.

สบายดี...ไปเลย !

ไทย-สเปน

แต่มีข้อหนึ่งคืออย่า สหรั
อมริกัน เจตนาอย่างใดในกา
เครื่องบินของคินบินล่งลา หรือ
เพียบเพียบเคียง เขาไปใกล้อาณา
เขตของจีนแดง ทั้ง ๆ ที่รู้ยู่ตัวว่า
ต้องเรื่องเกิดขึ้น อย่างแน่นอน.
บางทีเครื่องบินอเมริกัน ต้องการที่
จะเข้าไปสอดแนม ดูความเคลื่อนไหว
ในการสร้างฐานทัพ ของจีนแดง
ทางเมืองชายฝั่งเป็นได้ เพราะมี
ข่าวว่า จีนแดงได้สร้างฐานทัพอา
กาศไว้หลายแห่งทางตอนใต้. สห
รัฐอเมริกาก็มีเจตนาดังกล่าว หรือ
ไม่ก็ตาม แต่ทว่าพฤติกรรมเท่าที่
เกิดขึ้นครั้งหลังที่สุด เป็นการส่อ
เจตนาอันไม่สุจริต ของอเมริกาอยู่นัก
เพราะเป็นที่รู้กันทั่วว่า อาณาบริเวณ
ทางช่องแคบไคมา ไดหวัน โดย
เฉพาะอย่างยิ่งทางฝั่งภาคใต้ของจีน
แดงแล้ว เป็นเขตแดนที่อ่อน
ครวยอย่างยิ่งเพราะช่วงมีการบุ

กั้นอยู่ระหว่างจีนแดง และจีนคน
ชาติ เมื่อสหรัฐอเมริกาพยายามแซก
ตัวเข้าไป ในบริเวณเขตดินทราย
เช่นนี้ ถ้าเกิดเรื่องกระทบกระทั่งกัน
แม้แต่เพียงเล็กน้อย ก็อาจจะบาน
ปลายออกไปเป็นเรื่องใหญ่โต, เป็น
เหตุให้เกิด ความไม่สงบในตะวัน
ออกไกลก็เป็นได้.

แต่เขาใจว่า กรณีเครื่องบิน
อเมริกัน ถูกบินตื้อสู่อากาศชายจีน
แดงขึ้นอีกครั้งหนึ่งจะเป็นเรื่องที่
ร้ายแรงอะไรนักเพราะตามข่าวรู้สึก
ว่าสหรัฐอเมริกาอ่อนข้ออยู่ ทำให้
ที่แล้มกตึงเครียดว่าจะต้องขึ้นประ
ท้วงไปยังทางรัฐบาลจีนแดง ถ้าหาก
สอบสวนได้ความว่า เครื่องบินของ
คนถูกยิง โดยที่ไม่ได้บุกรุกเข้าไปใน
น่านน้ำหรือดินแดนของจีนแดง. แต่
มาบัดนี้ ข่าวก็เงียบไป. ส่วนทางคิน
บินแดงก็แสดงอาการกลักล้อย ได้
กล่าวเตือนสหรัฐอเมริกาว่า ถ้าหาก

สหรัฐอเมริกาไม่เจตนาที่จะบุกรุกจีน
แดงจริงแล้ว "ก็จะต้องถูกกอง
ทัพของเราโจมตีเอา อย่างยับย
ยั้ง." ▲

แก้ว โกเมร.

จากตากล

เกรงจะไม่ไปตลอดกับ.

"อุสมาน หรแดง"

"โพทุย กิรทอง"

นามของบุคคลผู้กระเดื่อง ไปไว้
วงกรมยและวงสังคม ตลอดจนเป็น
ข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ ในหลายกรณี
ความไม่ซื่อสัตย์ของเขาไม่ยิ่งหย่อนไป
กว่า พระเอกหนังของเขา เป็ลย่นัก.

ภายหลังจาก ที่ได้มีชื่อเสียง
แห่งการชกมวยมาแล้ว ชื่อเสียงของ
อุสมานก็เงียบหายไปพักใหญ่ จนลึ
งเวียนนึกไม่ปรากฏตัว แต่รู้ข่าวว่า
เกิดขึ้นแก่ตัวเขาใหม่ ไม่ใช่การชก
ชนะคู่ต่อสู้ ไม่ใช่เส้นทางไปชกในต่าง
ประเทศ ไม่ใช่ข่าวในงานสังคมที่เขา
ลึกลับถนัดสวดสังคมนามกระเดื่องคนใด

แต่เขาเป็นข่าวในข้อหา.

"ปล้นปืน"

อุสมานเคยมีปัญหามาก วุ่นวายเพราะไปฉก
ฉวยภาพของเจ้าหญิงไปไปโปรโมตกรม โดย
หนังสือพิมพ์การเมืองว่า ระหว่างวันที่ ๕ พ.ค. ๒๕
๕๖ นายโพทุย กิรทอง หรืออุสมาน หรแดง
จับตัว ๓ นายอุสมาน เป็ลย่นักดี ๒ นาย
เลื่อง บุณยสิทธิ์ ๓ ได้สมคบกันทำร้ายตำรวจไทย
โดยสมคบกับนายเชิด และกระโดดการปล้น
เงิน ๕ หมื่น รวบรวม ๕๐ บาทที่โรงเจ "จีน
โพลิณี" ผู้ถูกทำร้ายจากเหตุนี้มาเสียชีวิต
เช่นนี้ กับนายอภิมัก แสงชัย ได้รับบาดเจ็บ.

อุสมานกับพวก ถูกส่งตัว
เนินคดี เขาได้รับการประกันตัวโดย
นายมานิตย์ ภาณุขงษ์ ให้เป็นนาย
ประกันตัวเงินไทยหกสิบล้าน ๓๐๐,
๐๐๐ บาท เขาได้ออกมาพบปะกับ
เพื่อนฝูงมาหลายครั้งก็เห็นแต่เที่ยวไป
กับเพื่อนสนุกสนาน แต่... ในขณะ
ที่เขาชกเป็นคู่ชกของ พระหว่างการ
ประกันตัวนั้น ก็กลายเป็นข่าวขึ้นอีก
โดยถูกจับกุมที่หลังโรงละคร เว
นคายในร้านข้าวต้ม แพทย์ให้รักษา
พยาบาลจนได้กลับบ้าน.

จากการถูกจับตัวเมื่อครั้งเสียหลัก เขาพบ
สนักจากนายเลื่องมา อุสมานก็ถูกส่งตัวเข้า
ไปไว้ในคุกไทย กรมเป็นผู้อยู่ระหว่างตัดสิน
คดี นายประทีปได้ทำร้ายต่อศาล ขอลดการ
ประกันตัวไว้วันที่ ๑๐ มิถุนายนถึงว่า "เกรง
จะไม่ตลอด" เมื่อออกอุทธรณ์ต่อประกันแล้ว
ทางตำรวจก็ไปหมายศาลไปจับตัว เข้าฝากขัง
โทษต่อไป เพราะการประกันตัวไม่มี

อุสมานคงประจักษ์เวลาของกฎหมาย ได้รู้เท่า
ทันที่จะให้เขาพบอิสระจากคุกมา สร้างชื่อเสียง
บนสังเวียนต่อไปใหม่ หรือจะจะเป็น "สิ้นสักราช"
ในเมื่อถูกจับเข้าคุกครั้งนี้ ผู้กระทำความผิด
"ปล้นปืน" ตามข้อกล่าวหาที่ปรากฏขึ้นนั้น. ▲

บิลลิ่งก.

จากโรงชก

มีความพยายามที่ไทย

ความล้มเหลวจะมีขึ้น.

นางไข สักกะโทก ชาวอีสาน
วัย ๓๐ ปี ได้อพยพครอบครัวมาอยู่
กรุงเทพฯ พร้อมภรรยาและลูกสาว
เข้ามาหาเงินเลี้ยงชีพ ด้วยงานรับจ้าง
ลือเมื่อเวลาประมาณ ๒ ชั่วโมงแล้ว ที่
จากบ้านเกิดเมืองนอนมา เพราะการ
ครองชีพที่ยาก (อ่านต่อหน้า ๔๕)

บ๊ยะ แก้วกัณ! โคนข้างจันได้!

(อ่านต่อหน้า ๓๗)

ขบวนการเพื่อการปลดปล่อยสตรี

บุบผา

๘.

คนเฝ้าขามนาคารอวัดอยู่ก่อนแล้วตามคำสั่งของวันชัย เมื่อวัด
จอตกรับร้อยจากถนนฝั่งตรงข้ามกับธนาคาร ขณะที่เขาเดินข้ามถนนมานั้นขามที่ปราดไปหาทันที.

"คุณนายเรณูกำลังต้องการพบคุณเชียวศรี" เขาเอ่ยขึ้นก่อน.

"คุณวันชัยช่วยด้วยไม่วะ? นาย" วัดศรีถูกขามทักแต่เพราะธนาคารแห่งนี้ เขาต้องมาคิดต่อ
เสมอเกี่ยวกับเงินฝากของเขาเอง คำสั้นหน้า.

"คุณวันชัยยังไม่กลับมาเลยศรี" ตัวเราเขาเชิญตัวไป"

"ตัวเราเชิญตัวไป?" วัดศรีย้อนและหยุดเดินเมื่อก้าวขึ้นมบบนบันไดธนาคาร

"ศรี" เขาเชิญนายห้างไปขอความเห็นอะไรบางอย่าง"

"ความเห็นอะไร" วัดศรีซัก

"เออ ผมคิดว่าคุณวัดศรีคงจะทราบดีกว่าผมกระมัง เกี่ยวกับปิ่นนั้นแหละครับ ตัวเราเขาจึงเชิญนาย
ห้างไปขึ้นชั้นหรืออะไรทำนองนั้น เชิญคุณเขาไปพบคุณนายเรณูดีกว่า แรกกระไรดีกว่าผมเป็นแน่"

ทางเข้าธนาคารทางนั้นเป็นประตูหลัง คำนำหน้าวัดศรีทำให้เขาไปตามทางเดินในตึกขึ้นสู่บันไดชั้น
บน แล้วเลี้ยวออกครึ่งทางขวา ห้องแรกเป็นห้องทำงานของชาญ ไวยกุล มีป้ายเขียนบอกไว้อย่างชัดเจน
ห้องต่อไปเป็นห้องทำงานของวันชัย คนขามเกาะประตูห้องของชาญเบาๆ เสียงผู้หญิงขานรับและบอกให้เปิด
เข้าไปได้ คำจึงเปิดประตูก้าวออก วัดศรี ก้าวเข้าไปในห้อง คนขามยังประตูไว้ตามเดิม เรณูยืนอยู่ที่หน้าต่าง
กระจกมองกำลังมองออกไปยังท้องฟ้าข้างนอก ลักษณะที่เรณูยืนคือมือออกดอกเหล็กขามทางประตู เมื่อเห็น
วัดศรี เธอขมออกมาและลดมือลงจากการคอดอก.

"สวัสดิ์ค่ะ"

"สวัสดิ์ครับ คุณเรณู" วัดศรีทักสายตาคุหญิงสาวอย่างรวดเร็วแล้วเบนไปทางอื่น เรณูเดินไปทัก
พักรั้วหน้าต่าง.

"เรณูหนึ่งซีกะ ค่ะฉันก็ให้ท่านมา" เรณูนั่งลงสรวลที่หล่นนั่งลงบนโซฟาแล้วเอ่ยขึ้นว่า
ชาวสาวคด หล่นดังชายสเตร็คบด วัดศรีเงยตามมา เดินไปนั่งที่เก้าอี้ตัวหนึ่ง.

"เขานั่นก่อนข้างรอนะคะ ถ้าไม่มีเครื่องปรับอากาศคงแย่ได้ชั่ว" คุณเขาเขาไม่ชอบหน้าร้อนเลย
ค่ะ" วัดศรีนั่งฟังๆ หล่นมองดูเขาคอดเวลา เหมือนกำลังพิจารณาท่าทางของเขาอย่างพิถีพิถันเพราะ
วัดศรีคิดว่าสายตาควรจ้องดูคนสนทนาคับลักษณะการมองของนายขามความที่ชาญฉลาด ทันทีที่หล่นก็เอ่ยขึ้นอีก.

"ฉันนี่จะต้องทำตัวเป็นคนคือพูดก่อนหน้าคุณสักครั้งไหมคะ? คุณวัดศรี"

"ทำไม่ต้องทำอย่างนั้นด้วยล่ะครับ เป็นคิ้วแดงดีกว่า" วัดศรีตอบเบาๆ หล่นหัวเราะเสียงใส.

"สายตาของคุณทักตัวคุณก็เห็น
คะ ทำให้คุณรู้สึกเหมือนว่ากำลังถูก
ยั๊มยัก ต้องคอยระวังตัวนะเชียวคะ"
วัดศรีหัวเราะบ้าง.

"อย่าห่อหุ้ม มั่นเคยเสีย
แล้ว" เขาหัวเราะขบขันหรือออกมาจาก
กระเป๋.

"เคยอะไรคะ?" หล่นซัก.

"ตามธรรมเนียม ลูกความมักไม่
ชอบให้ทนายความจ้องมอง หน้ากรงๆ
พลกษะยานก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น
เราต้องทนายจ้องมอง อย่างที่ผมมองเมื่อ
ครู่แหละครับ"

"คุณคงจะซัดกระดานให้ออก
กันเถอะกระมังคะ?"

"โดยเฉพาะกระดานฝ่ายตรงข้าม
กับผมเท่านั้น"

"ถ้าฉันคิดไม่ใช้พระยานฝ่าย
ตรงข้ามกับคุณ"

"ผมคิดอย่างนั้น"

"การมองผู้อื่น ซัดคิ้วคล้าย
เข็นนั้น คุณคิดว่ามีอะไรอีก?"

"ก็ไต่อย่างเหมือนกัน"

"ละเอียดยกมือ"

"แล้วก็มีมือพระยานคุณไต่"

ผมเห็นว่าความที่ ทนายความทุกคน
ขณะว่าความอยู่ในศาล เวลาที่ศาล
เรียกพระยานมาทักขอ ทนายจะใช้เวลา
พิจารณาพระยานเพื่อที่จะได้รู้ว่าเขา
นั้น เวลาที่เขามาทักขอความที่ฉันเคย

มยสัมพันธ์ความรักและแก่งงานคงจืดจางอย่างหมดกาล
มีระแคะระคายค้ำใจจนการมากรรมในบ้านเปลี่ยน

▶ เขาจุดระเบิดเข้ามา
แล้วเดินเข้าไปจับปืน มีใครคนหนึ่งซ่อนของ
เราอยู่ข้างในใกล้ๆ ธรอนต์ แล้วใช้ปืนเท
ยิงผ่านกระจกเข้าไป
ภาพประกอบโดยมีชื่อ 'แทน'

คุณนอโกโซ ทนที่หลอนหันมาทางเขา วิตต์หลบคาไปทางหนึ่ง หลอนเดินมาหยุด
ตรงหน้า.

“คุณชาญนะ ทำให้ดิฉันเข็ดและว่าความที่สุด”
“ครับ”

“ดิฉันเสียใจเหมือนกันกับเหตุที่เกิดขึ้นกับเขา แต่ไม่มากนัก ภายนอกดิฉัน
อาจจะเศร้าโศกส่วนภายในนั้นเหมือนยังยกเขาออกไปจากอก” วิตต์เงยมองหน้าเรณู
อย่างครุ่นคิด

“คุณอยู่ต่อหน้าหน้าความคุณอาจจะระบายความในใจได้ทั้งนั้น”
“ใช่ ดิฉันพยายาม”

“เมื่อตอนคุณแต่งงานกับเขา คุณรักกันมาก่อนหรือไม่?”

เรณูนั่งคิดอยู่ชั่วขณะ นิ่งตรงหน้าเขา แต่ไม่มองหน้านายหนุ่ม

“คุณวิตต์ ดิฉันทำความผิดกับชีวิตของลูกผู้หญิงอย่างใหญ่หลวง ดิฉันแต่ง
งานเพื่อเงินมากกว่า ถ้าหากว่าดิฉันจะไม่สนใจเขา การแต่งงานก็จะไม่บังเกิดขึ้น ความ
จริงดิฉันรู้จักผู้ชายหลายคนทีพอจะเลือกเขาเป็นสามีได้ แต่ดิฉันไม่ได้สนใจใครจริงจัง
เลย นอกจากหนุ่มสองคน แต่บังเอิญเขาไม่มีเงินด้วยกับทั้งคู่.

“คุณชาญมาติดต่อกับดิฉันทีหลัง แรก ๆ ก็ว่าร้าย แต่ต่อมาด้วยความเชื่อ
ของเขาไปประจบกับเขาเงินมากกว่าคนอื่น ๆ ดิฉันเลยตกลงใจ เราลั่นไม่ได้ระหนัก
ถึงความว่าร้ายคุณต่าง ๆ ที่เขาจะก่อให้เกิด รสนิยมของเราไม่เหมือนกัน”

“ทำไมคุณไม่ขอหย่าจากเขาเสียล่ะ”

“หย่าแล้ว ดิฉันไม่มีอะไรอยู่
ไหน” หลอนสรวลหาข้อ ๆ “ดิฉัน
จึงต้องทนอยู่กับเขาเรื่อยมา” จึงยกหน้า
ไปชั่วขณะ วิตต์กุกหู เขยิบของ
ไปให้เรณู แต่หลอนหันหน้า.

“เมื่อดิฉัน เป็นเมียของคุณชาญ
ดิฉันก็ต้องซื่อตรงต่อเขา แต่เมื่อดิฉัน
เป็นหม้ายแล้วฉัน ดิฉันก็ต้องเป็นตัว
ของดิฉันเอง”

“คุณคิดที่จะแต่งงาน อีกหรือไม่
เปล่า?” วิตต์ส่ายหัวอย่างไม่ตั้งใจ

“ใช่ ไม่เคยคิดเลยละ” หลอน
ตอบทันที “ขณะดิฉันมีเงินฉัน
หมายถึงได้มรดกจากคุณชาญเช่นนี้ ก็
ดิฉันอยากอยู่เป็นโสดมากกว่า อยาก
แต่งตัวสวย ๆ เก๋ๆ ไปในสังคม
ต่าง ๆ ให้ผู้ชายมองกันว่าเป็นคนที่
เก๋ๆ ดิฉันจะวางโครงการนี้ ลงใจ
รอตั้งสาม” หลอนกุกหู.

“หมายความว่าอย่างไรครับ”
วิตต์ถามเรณูอย่างไม่อย่างเอะ.

“หมายความว่าแล้วดิฉันอยู่แล้ว”

ก็จะได้ควรวุฒิตั้งแต่ทำ ของพระยาน
อย่างละเอียกว่า เขาเป็นบุคคลสนิท
ใจ ควรจะซื่ออย่างไร เรณูยืนอยู่
กับการศึกษา บุคคลลักษณะของคน
ด้วย บางคนชอบให้รู้ บางคนชอบให้
ปล่อย และบางคนชอบให้เห็นอะไร
ทำนองนี้แหละครับ”

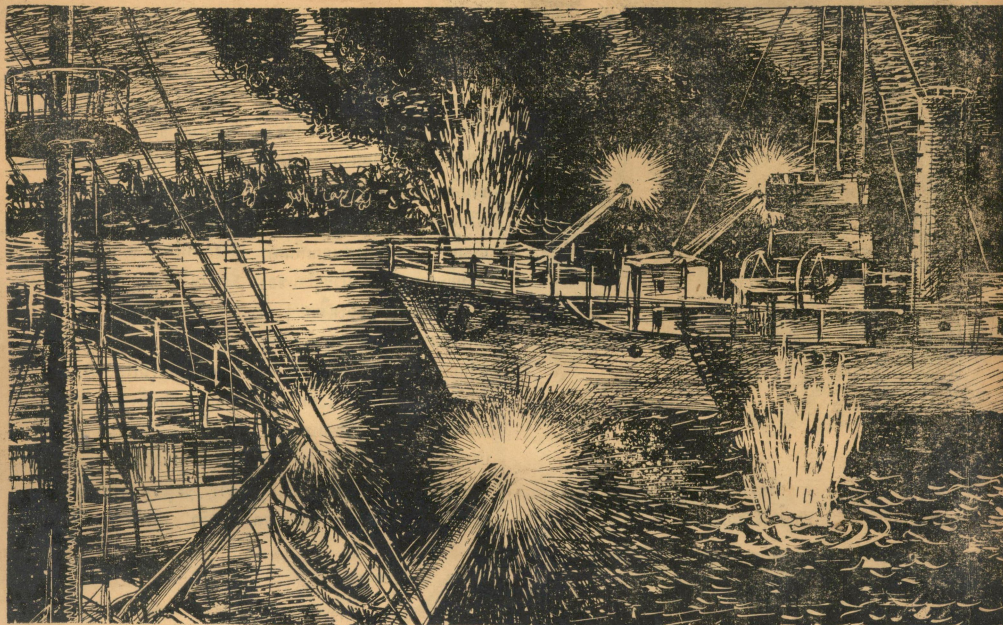
“พระยานอย่างดิฉัน ระก้องชู โหม
คะ” หลอนหัวเราะอย่างขมขื่น
“อาหะ ...”

คำขอมของเขา ทำให้เสียหัว
เราของหญิงสาว เทิดทูนไปทันที
และดูเหมือน มนใจความอีกอีกขึ้นมา
หลอนเชิดคางขึ้น ลุกขึ้น แล้วออก
เดินไปทางปลายของห้อง วิตต์มอง
ตามไป ท่าเดินของหลอนเสมือนจะ
เขี้ยวเขามาใกล้ๆ สนิทก็ขยับไปมา
เล็กน้อยย้วยให้ทรวงทรวงของหลอนน่า

ປວງ

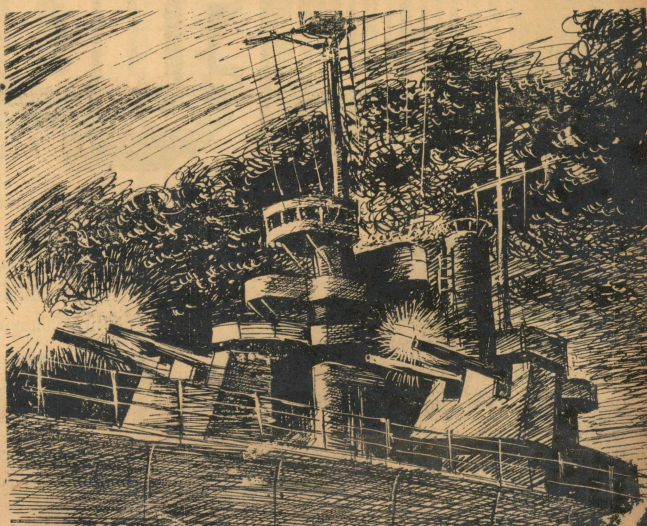
“เห็นจะไม่ใช้ค่ะ มีคนขับ เพราะ
มันยังเต็มอยู่ (อ่านต่อหน้า ๓๕)”

พระยศตาแสงสว่าง

๔๖. กองเรือรบไทย ซึ่งมีเรือมฤตยูราชกุมาร, เรือหาญหักศัตร, เรือสลัดขี้นาการ, เรือไมตา, เรืออนุเบนาทรนตรี. เรือมูรราชสัดสหัสเรือพิลา จอดเรียงล้าอยู่. จึงยิงเรือรบฝรั่งเศสทั้ง ๒ ลำ.

๔๗. เรือฝรั่งเศสยิงกลาง เค้นหน้าพลาจ และยิงโคตบโดยไม่ละเลิก.

ดร.วิชิต
นักยุทธวิธีรัฐประหาร

ในการยึดอำนาจ รัฐบาลยื่นหัตถ์อยู่ที่ไหนจะต้องบุกตลุยให้ถึงที่
ยุทธวิธีอันสามารถจะฝึกมาวชาญ

ไว้เล่นงานรัฐบาลโดยซึ่งหนานั้น
ก็คือ, ยุทธวิธีแห่งการปลุกเร้าประชาชนให้ลุกฮือขึ้นพร้อมกัน

ศาสตร์แห่งกลไกการเมืองและการ
ปกครอง. เวลานั้นตำรวจและทหาร
ที่ไว้รับคำสั่งจากรัฐบาล ให้เตรียม
ป้องกันภัยรัฐประหาร มวลสาละวน
อยู่แต่ในเรื่องการลุกฮือของมวลชน
ซึ่งมันท้าวจะเกิดขึ้นโดยกระทันหัน.
มันแต่มีจะป้องกัน ขัดขวางการลุก
ฮือขึ้น จนไม่มีใครสังเกตเห็นการ
ซ้อมยึดอำนาจ ที่หน่วยจู่โจมของ
ดร.วิชิตดำเนินไปอย่างเงิบๆ ก็
แหละในขณะ ที่ความอลวนปรากฏ
อยู่ทุกหนทุกแห่งเช่นนี้ ใครเลยจะ
ไปมีสวนใจระวีกรรมกร ทหารบก
และทหารเรือนอกเครื่องแบบ และ
ปราศจากอาวุธซึ่งเคยไปต่อมาเป็น
หมู่ๆ หมู่ละเพียงไม่กี่คน. โดยเหตุ
ฉะนั้นพลประจำหน่วยจู่โจมจึงสามารถ

กลาง ที่ทำการกรมเสนานิคม ที่ทำ
การไปรษณีย์กลาง และที่ทำการองค์
การรถไฟ เป็นต้น (สมัยนั้นยังไม่มี
วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์
หากมันก็ต้องอยู่ในแผนการ ยึดอำนาจ
ในใจอันคับแค้นๆ ที่เดียว) เมื่อ
เข้าไปในสถานที่เหล่านั้นแล้ว พล
ประจำหน่วยจู่โจม ก็พินิจสังเกตจด
จำไว้โน้นจั่วสถานทีนั้นๆ แบ่งกิจ
การออกเป็นอย่างไร. แผนกใดตั้ง
อยู่ตรงไหน. ที่ใดบ้างเป็นจุดอ่อน
อาจเข้ายึดเอาได้โดยง่าย และที่ใด
บ้างที่เป็นจุดแข็งซึ่งจะต้องเผชิญกับ
การต้านทาน. พร้อมกันนั้นก็พิจารณา
ดูตำแหน่งที่ใดโดยละเอียดถี่ถ้วน.
ว่า จะเข้ายึดไหนจึงจะสะดวก
รวดเร็ว. และในกรณีที่ไม่ลucky จะ

เบตบด

รัฐประหาร

๑..

รัฐประหารบอลเชวิค ยุทธวิธีของดร.วิชิต (ต่อ)

ดังได้กล่าวมาแล้ว หน่วยจู่โจมของดร.วิชิตได้ทำการฝึกซ้อม
ยุทธวิธีแห่งการยึดอำนาจ ท่ามกลางฝูงชนในเวลากลางวันแสบๆ คือ
หน้าต่อตาเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเอง. การฝึกซ้อมได้ดำเนินอย่างมีระเบียบ
ต่อเนื่องกันไปเป็นเวลาถึงสัปดาห์ ภายใต้อำนาจการของอันโต
นอฟ ออฟเซชันโก ผู้บัญชาการหน่วยจู่โจม. มันเหมือนเป็นการซ้อม
ใหญ่ก่อนที่จะออกโรงอย่างจริงจัง. เป็นการซ้อมที่ดำเนินไปท่ามกลาง
ความวุ่นวายในท้องถนนหลวง ตามบริเวณรอบๆ คึกที่จัดเป็นจุดยุทธ

เลิศตลอดเข้าสู่สถานที่อันเป็นหน่วย
งานฝ่ายเทคนิคต่างๆ ทั้งของรัฐบาล
และเทศบาล. บางแห่งคนเหล่านั้น
ก็ซอกแซกเข้าไปได้ลึก แต่บางแห่ง
ก็ต้องขวานแป้นอยู่เพียงแคระเบียง
หรือรอบนอกของสถานที่. สถานที่
ที่คนเหล่านั้นได้ตลอดเข้าไป มีอาทิ
เช่น ที่ทำการโทรศัพท์และโทรเลข

ออกทางไหน จึงจะบรรจบปลอดภัย.
ท่ามกลางความสับสนอลหม่าน ใน
กรุงเปโตรกราดเวลานั้น ใครเลยจะ
มีสังเกตความเคลื่อนไหวของกรรม
กรและทหารนอกเครื่องแบบซึ่งเคย
ไปเตรียมารอบๆ บริเวณที่ทำการต่างๆ
เป็นหมู่ๆ หมู่ละเพียงสาม-สี่คน ทั้ง
คนเหล่านั้นเมื่อเดินสวนกัน ก็มีได้

ลอร์ดคริสเชมซ์นั้ยถ่ายทอดจากตำราที่ จอมพล ป.

โดย จิบดา จิบตบเสวี

ชีวิต

แมกซ์ วอลโค บิชอป
นักการทูต และนักการทหาร

บุคคลที่มีความเข้มขบอดเป็น

เอกในทางการทูต และการทหารคน
หนึ่งในจำนวนน้อยคนที่สหรัฐอเมริกา
มีอยู่ และกำลังปฏิบัติภารกิจพิเศษที่

ในฐานะเอกอัครราชทูตประจำประเทศไทยในปัจจุบัน ก็คือ แมกซ์ วอลโค บิชอป.

บิชอปเกิดเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๑๙๐๗ ณ. หัวไร่ทางวัดแห่งหนึ่งในนครแอตแลนต้า รัฐจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา บิชอปได้จบชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนเตรียมทหารที่โอเวอร์แลนด์ บิชอปได้เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียที่เพนซิลเวเนีย โดยได้รับทุนเล่าเรียนมหาวิทยาลัยจากโคลัมเบียศึกษา ในขณะอยู่ในมหาวิทยาลัย บิชอปได้รู้จักการทหารที่แท้จริงอย่างกว้างขวางรวมทั้งได้เป็นสมาชิกอยู่ในสโมสรทหารอากาศแห่งฟาร์โรวีย์, ชมรมอากาศยานทางวิทยุและสโมสรระหว่างชาติ. หลังจากสำเร็จการศึกษาอย่างครบถ้วนในวิทยาลัยนี้แล้ว บิชอปก็สำเร็จได้รับปริญญา พร้อมทั้งได้รับความรู้เกี่ยวกับความเชี่ยวชาญวิชาทหารการบิน.

ต่อมาไม่นานบิชอปก็ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกของ ไป่ทาส แลปปี และในปี ค.ศ. ๑๙๒๖ เมื่อได้รับปริญญา Ph.D. แล้ว เขาก็ถูกทางราชการทหารเรือสหรัฐเรียกเข้าหน่วยงานทหารแห่งกองเรือยอร์ชซึ่ง เป็นที่ นักรู้จักกันดี ทั้งที่เขายังดำรงสอบไล่เพื่อรับราชการในกองการต่างประเทศในอีกสองปี.

ในปี ค.ศ. ๑๙๒๙ บิชอปได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายภาษาประจำสถานทูตอเมริกันที่โตเกียว, ให้เลื่อนเป็นรองกงสุลประจำโซคาซากิ แต่ ค.ศ. ๑๙๓๗-๓๘. ได้เลื่อนเป็นเลขาธิการเอก ประจำสถานเอกอัครราชทูตกรุงโตเกียว ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๓๘-๔๑ และในอีกสามปีต่อมา บิชอปก็ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเมืองของเอกอัครราชทูต ในเซี่ยงไฮ้.

ตลอดระยะเวลาระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๔๑ ถึง ค.ศ. ๑๙๔๔ ภารกิจของบิชอปมุ่งไปข้างหน้าสู่กรุงปักกิ่งอย่างเต็มที่. และตำแหน่งงานที่เขาได้รับนั้น ก็เป็นตำแหน่งที่ต้องใช้การเดินทางโดยเครื่องบินมาแทบจะทั่วโลก. อาทิเช่นเป็นบุคคลสำคัญในคณะกรรมการสัมพันธไมตรีความเข้าใจ ในญี่ปุ่นระหว่างสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น (ก่อนเกิดสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นเพราะเหตุทางอาชญากรรม เพ็ล อัสเชอร์) เป็นกงสุลประจำกรุงโคลอมเบีย ประเทศโคลัมเบีย. โดยเพราะมีสงครามโลกครั้งที่สองเกิดขึ้นแล้ว บิชอปก็ยังมีบทบาทเป็นทางการการเมือง-การทหาร. ประจำสถานเอกอัครราชทูตในวอชิงตันได้รับตำแหน่งที่ปรึกษาทางการเมืองขององคมนตรีบัญชาการทหารอินเดียน-พม่าซึ่งตั้งอยู่ที่เนปาล ประเทศอินเดีย. และภารกิจอันสำคัญยิ่งหนึ่ง. บิชอปยังได้รับเหรียญความดีความชอบพิเศษ, Medal for Freedom ในฐานะผู้มีความสามารถทางการทหารและวิชาชีพ. ตลอดการที่ได้ร่วมมือมีอำนาจประโยชน์อันยิ่งใหญ่ตลอดให้แก่ชาติด้วยความมานะอดทน (ซึ่งเหรียญนี้จนกระทั่งปัจจุบันยังไม่เคยได้รับเป็นครั้งแรก).

ครั้งสงครามสิ้นสุดลงในปีคริสต์ศักราช. บิชอปก็ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานกองราชการต่างประเทศประจำโตเกียว. ในเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๙๔๕ เขาได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะที่ปรึกษา ประจำสำนักนิรโทษกรรมที่ปรึกษาฝ่ายการเมืองของรัฐบาลญี่ปุ่น และพร้อมกันนั้น บิชอปก็ได้รับตำแหน่งรองหัวหน้าแผนการทูตแห่งองค์การใหญ่ ของผู้บัญชาการสูงสุดฝ่ายทหารอเมริกันในทวีป ทั้งยังเป็นปรึกษาราชการและรองประจำสถานทูตอเมริกันในญี่ปุ่น (ซึ่งประกอบไปด้วยผู้แทนของเจ้าราชทูตสหรัฐ, อังกฤษ, ฝรั่งเศส และญี่ปุ่นอีกด้วย). (อ่านต่อหน้า ๓๑)

แสดงอาการว่า รู้จักกันกันแต่อย่างใด. ไม่นานนักที่รัฐบาลอเมริกันกลับคืนมาด้วยตัวเองแล้ว. ในเวลานี้กำลังปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้รับมาอย่างเคร่งครัด. ไม่มีการคนไหนๆ ล่วงรู้ว่าพวกเขากำลังฝึกซ้อมยุทธวิธีแห่งการยึดอำนาจ ตามแผนการรัฐประหาร. พลประจำหน่วยโจมตีของตำรวจที่หกกันนั้นในความสำเร็จแห่งการยึดอำนาจ. ที่เพราะการข่มขู่โดยยุทธศาสตร์ต่างๆ ได้ดำเนินไปโดยตลอดไปตลอด ในบริเวณที่ตั้งของจุดยุทธศาสตร์นั้น ๆ เอง.

วอชิงตัน ดี.ซี. ตำรวจที่เสนาหาลงมือการ ฝ่ายเทคนิคของนครบาลตำรวจได้ให้หนังสือ. เขาจึงให้ทหารเรือหนึ่งพัน พร้อมด้วยวิศวกรและกรมการที่มีความชำนาญพิเศษไปพิจารณาตรวจสอบและประเมินของสถานีโทรทัศน์ท้องถิ่น สายส่งวิทยุ สายโทรศัพย์ และสายโทรเลข. คนเหล่านี้บางคนก็สวมชุดไปตรวจที่ต่างๆ ใต้ดิน รวมทั้งที่สถานีรถไฟใต้ดินที่การกรมเสนาธิการด้วย. แผนการได้กำหนดให้กองการติดต่อกันระหว่างบ้านต่างๆ ในชุมชนให้จากสถานีภายในเวลาสอง-สามนาที ดังนั้นตำรวจที่ลงมือนครบาลตำรวจออกในเขตๆ กำหนดไว้ด้วยเขตใดก็ได้โดยบุคคลสำคัญที่อยู่ในนั้นแล้วกับเจ้าหน้าที่กองของกัน ซึ่งประกอบด้วยทหารและกรมการที่มีความชำนาญพิเศษ ไปปฏิบัติภารกิจเป็นเอก. ไม่ช้าก็ช้า. สำหรับสถานีรถไฟใต้ดินสถานีของตำรวจที่หกได้ให้พลประจำหน่วยโจมตีสองหมื่น. ประกอบด้วยทหารเรือ ๒๕ คน ทหารเรือ ๒ คน และคนรถไฟ ๑๐๐ คน รวม ๓๗ คนเข้า

ยึดสถานีรถไฟใต้ดิน. ส่วนสถานีรถไฟที่ซอร์ธวูดซึ่งนั้น จักให้พลประจำหน่วยโจมตีสามหมื่น. ประกอบด้วยทหารเรือ กรมการและคนรถไฟรวม ๖๐ คน มีหน้าที่เข้ายึดสถานีรถไฟ. ในการควบคุมความเคลื่อนไหว ขนทางรถไฟให้แต่ละหมวกมีพนักงานโทรเลขเป็นผู้ช่วยอยู่ด้วย. ในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๑๙๗๑ โกลด์สโงนอินโคนเฟ ออฟเซียมิน ยูนิยูนการหน่วยโจมตีพลประจำหน่วยโจมตีทั้งหมดก็พร้อมกันข้อมิยักที่ทำการต่างๆ อีกครั้งหนึ่ง. หมวกโหมหนาท้ายักที่ทำการโต ก็ข้อมิยักที่ทำการนั้น. การข้อมิยักที่ทำการนี้ปรากฏผลเป็นที่พอใจของตำรวจ สก๊อต อินโคนเฟ ออฟเซียมินโก เป็นอย่างยิ่ง. เพราะมีกำหนดไปอย่างถูกต้องแม่นยำตามที่มิยักโก. เพราะรายชื่อข้อมิยักที่ทำการโรงไฟฟ้า โกลด์วารีนั้น มีเรื่องลี้ภัยแล้วกัน ที่ว่า โกลด์วารีไฟฟ้าในกรุงนิวยอร์ก เป็นองค์การที่สังกัดเทศบาลจึงไม่มีความระมัดระวังในฝ่ายข้อมิยักที่ทำการอื่นๆ ขณะเมื่อทหารเรือประจำหน่วยโจมตีสามคน ข้อมิยักไปไปที่ทำการโรงไฟฟ้าหนึ่ง มีข้อมิยักอำนาจการเคลื่อนไปเห็นแต่แผนที่ระเบิดไว้ว่าคนทั้งสาม ข้อมิยักไปอยู่ที่อาคารที่ห้า ข้อมิยักอาคารโรงไฟฟ้าหลักก็ตกใจว่า เขาสามคนนี้เทียบเป็นเจ้าหน้าที่ข้อมิยักการกริชาความมั่นคงซึ่งไปช่วยรักษาการณ์ในบริเวณโรงไฟฟ้าอยู่อย่างกว้างไกลกว่ากับคนที่สามคนซึ่งเข้ามาข้อมิยัก "ผู้บัญชาการรีบไปว่า จะส่งคนมาช่วยรักษาการณ์แต่บัดนี้วันหมดแล้ว เพิ่งจะมาถึงเดี๋ยวนี้" ทหารเรือที่สามจึงค้นหาค่ายกักตัวสวรมอบไปเลย ว่า พวกเขา

พิบูลสงครามใช้เป็นตำหรับการขึงเกล็ดอำนาจ.

เพิ่งได้รัยคำสั่งให้มาช่วยคุ้มครองบ้าง
ก็มีให้หน่วยย่อยของพวกบอลเชวิค
เข้ายึดโรงไฟฟ้าไว้ ที่ทำการโรงไฟฟ้า
อีกสามแห่ง ของเทศบาลนครเปโตร
กราดิกก็อยู่ในเงื้อมมือของพลประจำ
หน่วยย่อยในท่าของม้าน้ำคล้ายกัน.

เป็นที่ประจักษ์ทั่วกันว่า ตำรวจ
และทหารของรัฐบาล มีพวกรออยู่ในการ
การพิทักษ์สถานที่ทางการเมือง ของรัฐ
เช่นว่าคุกทหาร อันเป็นท่าเทียบรัฐบาล.
วังมาเรีย อันเป็นสถานที่ประชุมสภาสูง.
วังไครวคินเป็นสถานที่ประชุมสภามุสลิมน
รวมรวม. ตลอดจนศาลว่าการกระทรวง
ต่าง ๆ รวมทั้งที่ทำการกรมเสนาธิการ
ด้วย. การกระทำเช่นนี้ หรือหลักเห็น
เป็นการไม่ฉลาด จึงตัดสินใจให้บุกเข้า
ตีหน่วยงานฝ่ายเทคนิค ของรัฐบาลและ
เทศบาลโดยตรง. ในที่นี้ของครือสก็
เห็นด้วย ปัญหาเรื่องการขัดอำนาจเป็น
เพียงปัญหาทางเทคนิค. เขาเคยกล่าว
ว่า "ในกรณีอันนี้มาจากรัฐบาล จำ
เป็นต้องให้หน่วยย่อยและช่างเทคนิค
กล่าวคือต้องให้คณะบุคคลถือ
อาวุธ อยู่ในบังคับบัญชาของนาย
ช่าง"

ในขณะที่กรือสก็กระเตรียมการ
ทำรัฐประหารตามแบบบอลเชวิคที่เคร
วาชินนั้น. ทางฝ่ายคณะกรรมการ
กลางพรรคบอลเชวิค ถัดก็เตรียมการ
ปฏิบัติแห่งชนกรรมาชีพยิ่งขึ้น. โดย
แต่ก็ให้คณะกรรมการชนชั้นหนึ่ง ให้มี
หน้าที่วางแผนและปลูกสร้างประชาธิปไตย
ยิ่งขึ้น. คณะกรรมการศูนย์กลางก็อยู่
ในพรรคบอลเชวิครวมเป็นกรรมการอยู่
ห้าฝ่ายคือ สเวตลอฟ, สตาลิน, บอนอฟ,
อูริสกี, และกเชวันจิ. กรรมการ
เหล่านี้ถือทุกคนต่างซึ่งซึ่ง ครือสก็
อย่างออกหน้าออกตา. ทุกคนไม่เคย
กล่าวครวหาในแนวบอลเชวิค ของกรือสก็
แม้แต่บัดนี้. พวกเขาต่างก็บูชาอิ
ดอลกรือสก็ด้วยอาการศุภกวีนั้นว่า กะ
กันเข้ามาพบกันด้วย มีอะไรที่อะไร
เล่าให้หน่วยบอลเชวิค ลูกผู้ของฝ่ายซ้าย
(อ่านต่อคอลัมน์หน้า)

จอมพล แปลก หิวดุล

ความ ของเรานั้นแหละ ที่เคยบอกกันโพหน้าว่า
เขาได้ศึกษาวิชาการทำรัฐประหาร มาจากการเลม
หนึ่งซึ่งอ่านพบเข้าในประเทศฝรั่งเศส และนำมา
ใช้ในการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อวันที่ ๒๔ มิ
ถุนายน ๒๔๗๕ จนเป็นผลสำเร็จ แล้วยังใช้ในการกระ
ทำรัฐประหาร ในคราวอื่นๆ เป็นผลสำเร็จอีกด้วย
และทำการเต็มตัวนั่นก็คือ "เทคนิครัฐประหาร" ฉบับ
ที่ "โท-สปีดแท้" กล่าวนำลงพิมพ์อยู่ทุกๆ สัปดาห์ใน
ขณะนั้นเอง จึงเป็นอันว่าเรารู้กันว่า จอมพลแปลก
หิวดุลสงคราม นายกรัฐมนตรีในโปติของเรานั้น
เป็นผู้ริเริ่ม เปลี่ยนแปลงการปก
ครอง หรือเป็นที่ตำราปฏิวัติ ๒๔
มิถุนา. ซึ่งถ้าเราเรียกกันว่า "วัน
ชาติ" ซึ่งถ้าจอมพลแปลกไม่บอก
ก็อาจจะไม่มีใครรู้กันเป็นแน่.

นายปรีดี พนมยงค์ รัฐบุรุษอาวุ
โส เคยเคยผ่านการอ่านตำราเล่มเคย
กันด้วยจอมพลแปลกหรือไม่ใคร

หล่อนเป็นผู้ก่อการ กะบะไปด้วยคนหนึ่ง

ถึงคราวที่จะต้องจัดตั้งฉบับพิเศษอะไรขึ้นมาคราวหนึ่ง
เช่นฉบับพิเศษ ส.ก.ส. คือนับปีใหม่, ฉบับพิเศษต้อนรับการเลือกตั้งผู้
แทนราษฎร (ซึ่งถือการเป็นการเลือกตั้งที่ไม่เรียบร้อยไป) หรือฉบับพิเศษ
อะไรก็ตามอะไรสุดแล้วแต่ที่สภากลางเมืองและภูมิภาค ผู้ดำเนินการจัด
ทำตุ่อกจะรู้ว่ากว่าก่อนมากไปหน่อยเชียวแหละ ที่ประหนึ่งว่าเป็น
บรรณาธิการเองเสียขี้ขึ้น ก็ต้องจ้อร้องและแกมกับลับให้มันแหละ
เขียนอะไรอะไรให้มันเก็บเข้าไว้ในวันชาติสักหน่อย อย่างเพิ่งเขียน
เรื่องมันนับบอนอย่างที่เคยเป็นมาเลย สะกดออกสะกดใจอะไรไว้ก่อน
เพื่อให้มันสอดคล้องต้องกันกับเกาะทะเลกับเขาสักที.

"โท-สปีดแท้" ฉบับนี้เรียกกันขี้พิเศษว่าชาติอย่างก็เข่าว เมื่อสม
มาคำนี้คุณจะได้เห็นว่ามาประกาศจากหนังสือเป็นฉบับนี้ที่จะเขียน อะไรไร
เกี่ยวกับชาติได้ เพราะ ๑. ผมไม่ใช่ผู้ถือการเปลี่ยนแปลงการ ปกครองจาก
ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นระบอบประชาธิปไตย เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุน
ายน คณะปฏิวัติ "เถลิงถวัลย์" อะไรกันเขาละ ๒. ผมก็ไม่ได้เป็นราชดา

นายดิถีใดในวงการปฏิวัติ เอะระบอบ
ประชาธิปไตยมาใช้ ผมก็ยังไม่เคย
รับฟังเรื่องราวต่างต่าง เกี่ยวกับการกระ
ทำสิ่งใดโดยชนกปฏิวัติในวันนั้น ดัง
นั้นผมจึงกระอักกระอ่วนใจพิศุ !
ซ้ำในวงสุกท้าย ผู้ดำเนินการจัด
ทำมาแรงรักเราจนผมเอง ผมจึงจำ
เป็นต้องเขียน อย่างนี้กระไรให้เลืกตอน
ไทยไม่เกี่ยวกับยุคหลังนั้นยุคใด ใน
วันชาติ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ หาก
แต่ว่าผมเกี่ยวกับ "ผม" และ "หล่อน"
โดยเฉพาะ และกระเถิบให้เกี่ยวกับ
ชาติได้ ก็อะไรไม่ได้อีกแล้วเกี่ยว
กับวันชาติได้ก็เหมือนนั้น ความแต่คุณ
ผู้ชำระเขาเอาเอง ขออย่างเขี้ยว

วาทะปาติ

(ต่อจากคอลัมน์ซ้าย)

ทวายให้ เพราะนายปรีทึไม่ยอมบอกใคร แต่เมื่อคราวที่นายปรีทึ พนมยงค์กำลังศึกษาวิชาศึกษาศาสตร์และรัฐศาสตร์การเมืองอยู่ ณ มหาวิทยาลัยกรุงปารีสนั้น นายเวินไทยในรุ่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นที่ไปศึกษาวิชาทหารชั้นใหญ่ หรือวิชาเอ็นบีเอ็นหรือวิชาโท ทุกลูกก็ ต่างก็ยอมรับกันว่านายปรีทึ พนมยงค์ เป็นคน "หัวแรง" คือหมายความว่ามีความสนใจ ต่อระบอบการปกครอง แบบประชาธิปไตยตามแบบอย่างของอังกฤษและมีความปรารถนาอันแข็งกล้า ที่จะให้เมืองไทยมีการ

เปลี่ยนแปลงการปกครอง วาระขอเวลาชาติไทย เป็นระชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่ง นายปรีทึคนใจเริ่ด ที่ไม่ค่อยสยด สิ้นใจง่าย เหตุการณ์รอบด้านเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย เพื่อประมวลเข้าเรียบเรียงกันหลักใหญ่ๆ ที่เขาพบเข้าศึกษาค้นคว้า เพื่ออนาคตของเมืองไทย ในวาระนั้นของเขาเอง

ขณะพลเอก พิบูลสงคราม คงจะรู้จักตัวของเขาแล้วครั้งหนึ่งในชีวิตการศึกษาที่กรุงปารีสนั้นได้มี "ลูกครึ่ง" คนหนึ่งเคยทาบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับระชาธิปไตยอยู่นอกกฎหมาย คิดว่าหรือว่า ภักดิ์อยู่ใต้อกฎหมายจะดีกว่ากัน "ลูกครึ่ง" ผู้นี้ ได้พยายามชักแม่น้ำทั้งห้าล่อลวงย ขัดการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ก็ระบอบประชาธิปไตย มันดีแน่แตกต่างกันอย่างไรมาก่อนเราควรจะมีการปกครองอย่างไหนจึงจะเหมาะ และอย่าไปโน้มน้าวเขา เช่นที่กล่าวถึงอยู่ ในขณะนั้นหรือหาไม่ "ลูกครึ่ง" ที่กล่าวถึงนั้นก็ชื่อชโล โทประยูร ภมรมนตรี นั่นเอง ซึ่งขณะนั้นยังไม่ได้รับสัญชาติไทย คงเป็นนายประยูร ภมรมนตรี ธรรมดา ๆ เรายังเอง.

(อ่านต่อหน้า ๓๕)

สำหรับตัวผมคือ ไร้ออกตัวไปคราวหนึ่งไปในโอกาสที่มีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง...เอ๊ย! ไม่ใช่อ้อ... มีส่วนร่วมในการเขียนคอลัมน์ฉบับพิเศษ วันชาติกับนายเจ้าข้าเท่านั้นเอง.

"ผม" ก็คือตัวของผม ส่วน "หล่อน" นั้นหรือก็คือตัวของหล่อน หล่อนกับผมมีส่วนเกี่ยวข้องกับพันธมิตรกันอย่างสำคัญที่สุดทั้งในครอบครัว และนอก (ครอบครัว) โดยเป็นหลักฐานเป็นเอกภาพไว้ที่อำเภออย่างหลักเฉียงไม่ได้ คือ หล่อนเป็น (เมีย) ของผมและผมเป็น (พ่อ) ของหล่อนโดยชอบธรรมตามกฎหมายว่า ด้วยการสมรสและลักษณะหัวหน้า.

ผมเองก็มีหน้าที่ดูแล้วยาใจอะไรนัก ภายหลังจากการแต่งงาน (ระหว่างผมกับหล่อน) ผ่านไปเพียงสองวันเท่านั้นเอง หล่อนทำมันถึงเอาขี้ผมมาใส่ไข่ฟัก.

"ก็มันอยากให้คุณเปลี่ยนเสียใหม่!" หล่อนคนนั้นเจ้าใจในวินาที.

ผมชักคนเท่านี้ ถามหล่อนว่า "เปลี่ยนแปลงการปกครองมีอะไรใหม่?"

"บ้า!" หล่อนกระโณ "เปลี่ยนแปลงการปกครองอย่าขออะไรกัน คุณผู้ดีถ้าจะ."

ผมทักไป ไม่ทราบว่าหล่อนไม่โอเคอะไร เพราะในเวลานี้ผมไม่ใคร่สนใจ นอกจากผมกับหล่อน อีกประการหนึ่งหล่อนกับผมได้เพิ่งจะแต่งงานกันใหม่ ใหม่ เปรียบเสมือนข้าวใหม่ปลาน้ำกิน การที่จะระแวกระแวกจะระแวก หรือข้อข้องใจกันจึงจะถูก โธ่ ซึ่งกลายเป็นได้ใหม่ข้าพเจ้าพร้อมเข้ามาขง

(อ่านต่อหน้า ๓๖)

บางหน่วยเกี่ยวกับอำนาจระเทศพลอยไปของอีกหลักสี่ห้าไปแล้ว ในทัศนะของ รมการ วางแผนปลูกไร่ ประชาชนเห็นเป็นการจำเป็น ก็ระบอบปลูกไร่แล้วจำพวกต่อไปนี้ ให้ปลูกข้าวจนปากท้องร่ำรวย คือมวลชนกรรมกรกรรมกรโรงงานในเมือง ขี้ตอผลัดเมืองขี้ตอ ทหารที่คอยรับราชการ รวมกันด้วยของล่อลวงกับเชลยศึกอยู่ในกองทหารที่ตั้งอยู่ในกรุง เป็กรบภาคด้วย คนเหล่านี้ต่าง ๆ ที่กำลังมีส่วนร่วมกันเข้าในสิ่งที่กำลังมีการกระทำทางราชการอย่างหนึ่งสิ่งหนึ่งที่จะทำคือปลูกไร่ ให้ได้กินข้าวต่อไป ดังนั้นคณะกรรมกรจึงเห็นว่าการเอาข้าวของล่อลวงไปแลกข้าวของที่ไม่เข้าใจเข้ามาร่วมกันอยู่เพราะจึงไม่เพียงแต่ไร่เพราะไร่ หากยังจะเป็นอันตรธานอีกด้วย.

คณะกรรมกรวางแผน ปลูกไร่ประชาชนนี้ มีทัศนะตรงกับทัศนะของนายรัฐมนตรีเกรงเสีย ในข้อที่กล่าวว่า การที่จะหารือนั้นคือ ทางการว่า. มันได้แก่การขูดรีดแรงงานที่ร่วมอยู่ในคณะกรรมกรเป็นส่วนใหญ่ที่ศึกษาเรียนวิชาอังกฤษกับรัฐประหาร ที่รัฐสภาเกรงเสียที่เอาข้อใช้ ทั้งเป็นวางแผนเข้าก็ด้วย. ต่อมาภายหลังคณะรัฐสภาได้ถูก ใกล้เคียงเป็นหัวหน้าหน่วยตำรวจของล่อลวง ที่เรียกว่าหน่วยหน่วยเข้า แล้วต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นเกอ. ในบรรดาคนสำคัญของพรรคบอลเชวิคที่เป็นปฏิปักษ์ต่อระชาธิปไตยแล้ว คณะรัฐมนตรีเป็นคนที่ในข้ออื่นในระชาธิปไตย เป็นคนที่พึงกลัวยิ่งกว่าคนอื่น ๆ

ก่อนนั้นเมื่อมีการประชุมกันวัน หรือหลักสิบออกอเมริกันแล้ว หนึ่งข้อของพรรคบอลเชวิคจะต้องไม่เอาให้มีความเป็นอิสระของบอลเชวิคแล้ว จะต้องไม่เอาในวิธีของเกรงล่อลวงไป. ประเด็นของเรื่องนี้ไม่ได้อยู่ที่การไม่ได้รับด้วยตัวเอง บอลเชวิคหรืออะไร. หากอยู่ที่การเข้าชื่อในการปกครองจากรัฐบาลในแง่ของพรรคบอลเชวิคแล้ว ฝ่ายบอลเชวิคก็ อาจจะมี ฝ่ายผู้แทนพรรคบอลเชวิคต่าง ๆ ก็ได้ ส่วนนี้เป็นการยอมเอาไป.

(อ่านต่อหน้า ๓๗)

นี่คือฉบับที่ประจักษ์การซ่อนเร้น
กลายเป็นปัญหาใหญ่หลวง
เมื่อคนทั้งสองจะต้องกลับกรุงหลวง

ภาพประกอบโดยมือ "พนม"

เดาโรงงานนอกจากจะหาทางหนี. ตัด
รวจเชื้อเข้านั้น. และใครๆ ก็เชื่อเชื
นั้น. เพราะเหตุนี้แหละ. ผู้ชายที่จำ
หน้าที่ กำลังพลิกแผ่นดินคนนครสวรรค์
ความหาตัว จึงถูกดำเนินความผิดไว้
๒ กะทัง ก็อนาคคนและวางเพลิง.
นายปลอตุริศกว่า เหตุการณ์ที่
ปากน้ำไฟกำลังมีตมมากขึ้นทุกวัน เริ่ม
ตั้งแต่คนขายข้าวหยาบๆ. ถูกปล้นบน
แพ. นายนิคคนขายถูกฆ่าตัวตายอยู่
ในหนอง. ฝนหายไป ๒๐ ปี. นาย
มันถูกฆ่า. ปากน้ำเพื่อตัวตามเจ้า
เงินคอกอยู่ใกล้ศพ. เปรมทำปากท
เขาเพื่อไว้ในรูปพรรณเดียวกันนี้หาย.
นายแบบถูกฆ่า พร้อมด้วยโสภณ.
เหล่านี้เป็นเหตุการณ์ที่มีมั่ว ซึ่งเกิด
ขึ้นติดๆ กันโดยที่ยังไม่มีทางจะเห็น
แสงสว่างได้.

เมื่อระยาภาคได้มีกรรมวิธอย่าง
นักวิกรมเช่นนี้ นายปลอตุริศก็สนใจคิด
กรุงทพ. การอยู่ต่อไปไม่มีประโยชน์
อะไรเลย เพราะมันมีอยู่ก็ทำรวจเรา
ไปหมดเกลี้ยงแล้ว บูรณเหล็กแห่งอา

เลือดสี่ห้าแฉะ

ตอน ๔๘.

การเสียชีวิตของนายเบน ในห้องนอนบนโรงแรมกับโส
ภณสาวสวยแห่งเมืองนครสวรรค์ ทำให้นายปลอตุริศต้องคิดมากขึ้นอีก. นายเบนไปทำ
ใหญ่กับใครหรือจึงถึงแก่พิราลัยอย่างทราดเช่นนั้น. นายปลอตุริศจากชาวตลาดว่า ผู้ที่นาย
เบนได้เห็นเข้าไปในโกดังนั้น แล้วก็เกิดไฟไหม้ นั่นขึ้น. คำว่าห่วงความสงสัยไปยังภาค
กรรมพันธุ์ เพราะเหตุการณ์เกี่ยวโยงกันอย่างใกล้ชิดมาก. ไม่มีสาเหตุอันใดที่ผู้เฝ้าจะ

ฉากรับมีกลิ่น ได้ย้ายเข้าไปในความ
สิ้นเป็นครั้งสำคัญที่สุด ในชีวิตของการ
คำนี้เกิดขึ้น. ความปรารถนาของนาง
หม่ามึงการแตกแยกกับโยสโย ผู้เป็น
นายทุนนักโก.

นายปลอตุริศก็ยังนึกยากี่สมมุติทุก

คนที่เตรียมตัวกลับใน วันรุ่งขึ้น. คืน
สุดท้ายในย่านไนโฟ ได้ผ่านไประยะ
เลียดๆ อีก ๆ ไม่มีรสชาติอะไรเลย.
ทุกคนเศร้าเพราะว่า ะไม่มีเงินวาง
วลัถียากเคียว สำหรับความเสีย
ยากปานชีวิตระลอกการจ้าง. เปรม
กล้าเรียกญาติพี่น้องที่ขายขน ทั้ง
ไว้ให้ยืมอีกต่อไป. เขาคิดงานเงิน
สกลเพื่อช่วย แต่เขาไม่มีเพียง ๑๐
สตางค์เท่านั้น. ชี้อะไรก็ไม่ได้. เขา
รู้ว่าไม่มีหวังจะหาคนขายปลอก เพราะ
ทุกคนกลัวเขา. เขานั่งลงกินยา. ถึง
แม้ว่าเรณูปลอกนั้นหนักมาก แต่เปรม
ก็กลัว. กลัวเขาจะมึนเคียดเงินเหลืออยู่
ยังไม่มากก็อื้อ. เปรมอยู่คนเดียว
นายปลอกคงนั่งไวโรวมรม ออกไปข้าง
นอกแล้ว จึงต้องขึ้นไปยังห้องกินยา.
เขาพบหญิงสาว นอนเอนมอากันหน้า
ผาดอยู่บนเตียง ทำทางเต็มไปกับการ
ใช้ความผิด กับเขาบอกเปรมให้ปิดประ
ทูลเสีย แล้วลุกขึ้นเดินไปยังเตียง.
“เราคงต้องรพหา รุกเจ้าฟุ้ง”
เขาซื้อหรือเอชขึ้นก่อน “เออแล้ว
หรือ?”

เปรมเพียบหน้าเอนคิ้วพิงกันหน้า
ข้าง.
“อาปลอกคงจะไปย้อมแสงจันทร์
ผอมชากุญกับพินาสักหน่อย.” เปรม
เอชขึ้น “ผอมจึงงั้นก็. เพราะทำ
อย่างใดกันฉันใจ. พี่จะคิดอะไร?”
“เราไปชนไม่ทัน. ะรออยู่
หาเหตุไม่ได้. เคยถูกส่งสยบขึ้นเฝ้า
นางเอ.” กับเขาพูดส่ายหน้า “พี่
มองไม่เห็นนาง. เห็นจะต้องทำไว้ใน
อีกวัน.”
“มันเห็นเหมือนเห็น. สมทั้ง
ไว้ได้ของขึ้น. ถ้ามันอยู่อย่างนั้น
มันไปห้องนางเอก็จริงเหมือนกัน. เรา
หมดตัวเกือบแน่ ถ้าไม่ได้ พี่นี่ย
ขึ้น.”
กับเขาพูดเขาเปรมอย่างเข้าใจ.
“เราต้องเสีย. ทั้งมันไว้ก่อน
แล้วถึงค่อยหาโอกาสขึ้นมานะ.”
“เมื่อไหร่?”

“ยังกะเนไม่ไป. คงแล้วแต่ไอ
ภาค.”
“ขึ้นแล้วมาบอกแม่.”
“ถ้าไม่ใช้ของเรา ก็คงไม่ออก.
พี่เอชชิลเสียแล้ว. เงินคงหมด.
เก็บไว้ในถังเล็ก ๆ ขนมาหยาบนัก
ให้มันเรื่องไปอีกมันออกมาก. านถูกปลอก
หมดแล้ว. ไอฉันนี่ก็เหมือนกัน. ถ้าเป็น
ของเรานี่ก็ไป. ถ้าเป็นของคนที่อื่นเรา
ก็อ้อ. เออก็ไปดีกว่า”
เปรมนินง. ทั้งใจเรพุดเงินที่
เหลืออยู่เพียง ๑๐ สตางค์. แต่ก็ไม่
กล้า เพราะยังไม่เคยออกปากกับกินยา
เลย. จึงได้กับมึนเคียดระลอกอยู่.
หญิงสาวเห็นหนุ่ม สามพรานมีภาพ
จึงถามว่า.

“ไอสมรืองอะไรอีกหรือ. เปรม?”
เมื่อไม่ชอง. เขาก็ตอบออกมา
คร่ง ๆ
“ผมอยากหว่านเงิน. ผม
หมดแล้ว. แม่ก็ทิ้งผม.”
กับเขาพูดส่ายหน้า. แล้วกับ
อย่างขึ้น.
“ผมอยู่อยู่กว่าบาท. เธอเอาไป
ซื้อ.”
“แล้วล่ะ?” เปรมถามอย่างไม่
เต็มปาก
“พี่มา.” กับเขาตอบ “เอาไป
เถอะเปรม. เขาก็กลัว. ะหวังทาง
คงมีเงินไม่ช้า” ทุกแล้วก็ลุก
ขึ้นให้หมดสิ่งให้.
“ผมขอขึ้นยืมจากพี่พอ” เปรม
ทอเบาเพียงยืมจาก “ผมได้ความ
คิดอย่างหนึ่ง. ไม่รู้ว่าพี่เห็นด้วยไหม”
“อะไร?”
“ผมจะไปเป็นมออีกขึ้นหนึ่ง.
เขาไปเป็นทุนที่กรุงเทพฯ”
กับเขานึก. รู้สึกค่อนข้างเห็น
ด้วย เพราะหาไม่แล้วการเงินก็จะขาด

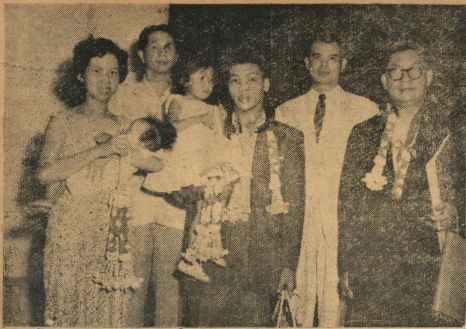
เขาขึ้นมาการเมืองเรื่องเอก โตบ...สวด กุระ:เรศิต

สลดของมาก. การขายปลอกไม่มี
ความหมายอะไร. สำหรณ์ในเวลาเช่น.
หญิงสาวรู้สึก. บุรุษเหลือผู้คิด.
เขาไม่ยอมจ่ายอะไรง่าย. ในเวลาหัว
เสีย. แม้ในเวลาปกติ. คงจะได้เงินจาก
เขาเป็นกอบเป็นกำ. ก็ต้องกลัวกัน
ซึ่งถ้าถูกจับได้ก็เจ็บตัวทุกครั้ง. กับเข
คิดว่านายปลอกคงกลัว. เรอไม่ถูกคิด.
เขาจะต้องกลับไปเผชิญหน้ากับเขยอย่าง
ผู้ถือถักหนึ่ง. นายปลอกจะต้องอา
รมกับเสียอกนาน. ึ่งหมายความว่า
จริงยิ่งยอมทำไม่ได้. มีทางเดียวเท่านั้น
คือลวงเขาให้ดู. แต่แม้จะลวงสัก
ครั้งก็จะต้องเสีย. ไม่ขึ้นทั้งไม่ได้. ยึดติด
หญิงสาว. ถึงขึ้นด้วยกับเปรมมากขึ้น
จึงตอบว่า.
“เธอมีเวลาเพียงครึ่งวันเท่านั้น.
เธอจะหาทำหรือ?”
“ผมทำได้ทัน. พี่ไม่ต้องห่วง.”
เปรมพูดอย่างมั่นใจ “ว่าแต่เรา
ไปกรุงเทพฯ ี่ไหน.”
“ก็ธรรมดา. หอกระดานขึ้น
ถ้าถูกค้นได้เราก็นั่งเฉย. ถ้าออกไป
ได้ก็เอาเงินไป. แต่เราต้องให้
ปลอกเขาเห็น. เขาเอาตาม.”
“นั่นผมไปเดี๋ยว. มันจะคิด.”
เปรมพูดแล้วเดินไปประตูห้อง.
กับเขามองตามอย่างเห็นห่วง. ก่อน
ที่ชายหนุ่มจะเปิดประตูออกไป ก็ถาม
ว่า.
“พี่จะไปด้วยไหม?”
“อย่าเลย. อาปลอกเขาจะ
เสียเขา. ผมไปคนเดียวดีกว่า.”

เปรมสกลกินยา. รู้ตัวว่ามี
กายประหลาดอยู่ในแนวความคิด. ชาย
หนุ่มเอนไปมาอย่างไม่มีที่คิด. แล้ว
ก็เปิดประตูออกไปข้างนอก. เขาค
มีกในกระเป๋ากางเกง. เพื่อความ
เหลือคุณค่าก็ทำใจว่าไม่ระสาก
ห้อง. ทุกครั้งแล้ว. ในเวลาทำงาน
เพียงเดียวไม่มึนเคียดเพราะสว่างเปรม
ไม่หนักใจเพราะเชื่อว่านายปลอกจะ
ระชอเป็นหัว. เขาจะไปลงข้างล่าง
พยานก็. สมมตกับคนคนหนึ่ง
ปลอก. เขาถูกถามว่าไปไหน. เปรม
ก็ตอบว่า. ะไปซื้อของที่ตลาด.
เขาไม่พูดพูดไว้เพื่อความปลอดภัย.
กลุ่มออกไปจากโรงแรมไทยเร็ว.
เปรมพยายามกินอย่างเร็ว. ม
หน้าออกไปนอกเขมือง. ทางข้าง
ใหญ่. เขาใช้เวลาช่วงโมงครึ่งถึง
ท้ายบ้าน. ขณะนั้นพระจันทร์ขึ้น
แล้ว. ทำให้แสงจันทร์ไม่ไกลจ. กลุ่ม
ที่ตามไปก็อยู่ตรงหน้า. ห่วงออกไป
เพียงเดียวแล้ว. นั่นคือกลุ่มของ
ชองชิ่งใหญ่. ซึ่งเดินไป ๒๐ ปี.
(อ่านต่อหน้า ๒๔)

นายปลอกคำนึงอย่างขมขื่นว่า
มันเป็นการทำเช่นนี้ครั้งใหญ่. ในชีวิตการค้าฝันเดือนอีกก็.
นักเลงใหญ่ตัดสินใจหาความชอบข้างลับกรุงเทพฯ. ในขณะที่เปรม ข้อมทอง เริ่มวางแผนลับ

ใบตม

เลือกกำหนด

อีลอร์เด-ออมทวิชัย

ฉบับก่อนผมบอกคุณๆ ผู้เป็นแฟนมวยว่าเวทีราชดำเนินใกล้ถึงแล้ว อีลอร์เดแห่งฟิลิปปินส์ แชนเปียนโลกแห่งภาคตะวันออกไกล แลแชนเปียนโลก รุ่นเฟเธอร์เวตหนัก ๔ มาชชียังถิ่นบ้านหลังโล่ เวทีแห่งภาคตะวันออกไกลกับออมทวิชัย แพลมฟ้าผ่า แชนเปียนราชดำเนิน ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ มิถุนายนแล้วนั้น

ผมเองก็คิดว่าวันอาทิตย์ที่ ๑๖ มิถุนายน เป็นต้องไปดูพลีซ อีลอร์เด ฟลายกับออมทวิชัยแน่ๆ เพราะมวยคู่นี้คงไม่เลือนกันหน่าปอกเป็นแน่แท้เพราะอีลอร์เดโดยขบวนรถขยาลงจากสวนดอกจันเขียและพุดตา ซึ่งเป็นที่รู้จักดีมาตั้งแต่เมื่อไทยได้เรียบร้อยแล้ว แต่วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มิถุนายน แต่ด้วยยังไม่ทันถึงกำหนด ๑๖ มิถุนายน ทางเวทีราชดำเนินได้ประกาศเลื่อนการชิงชัยระหว่างอีลอร์เดกับออมทวิชัย ไปอีก ๑ วัน โดยทางออมทวิชัยเป็นไปเวทีใหญ่ ซึ่งในงานชาวกรุงเสียงออมพระมาน นายแพทย์รักษาขอให้เป็นกำหนดไปอีกสักหน่อย ทางราชดำเนินจึงเลื่อนอีลอร์เด กับออมทวิชัยไปในวันอาทิตย์ที่ ๒๓ มิถุน

● แฟลชอีลอร์เด แชมป์โลกฟิลิปปินส์โลกตะวันออกไกล ชวนชมมีเมื่อ (คนช่อ) ลูกน้องเพื่อตาและผู้จัดการ (คนหน้าขวา) มาพักกัน ออมทวิชัย แพลมฟ้าผ่า ที่ราชดำเนินไว้วันที่ ๒๓ มิถุนายน

ย่นต่อจากหน้าเดิมไปอีก ๑ วันเท่านั้น แม้ว่าใหญ่ๆ เขาก็จะกันมาได้ขอใหรออีกต่อไปอีกสักหน่อยนะ ครับ

สักระหว่าง อีลอร์เด แห่งฟิลิปปินส์กับ ออมทวิชัยแห่งเมืองไทย ในวันอาทิตย์ที่ ๒๓ มิถุนายนนี้คงจะหนักคู่หนึ่ง ทาง นายอีลอร์เด แก่กว่าและเขาชมนออมทวิชัย เพียงแค่เขาคิดเอาไม่เดิน ๕๖ และอีลอร์เดจะกระชกกระแจะเริ่มเป็น "ช่องขวัญ" โหมเข้าลูกชบา "กาเบรียล" อีลอร์เด วิ่ง ๕ เคื่องของแกห์หอยหัวมาจาก เบื้องหน้าไปทะลวงฟิลิปปินส์ ทางฝ่ายออมทวิชัยหัวหนักหนาว่า เพื่อชวากอกประทุก็ถึกรักของลูกทะเล ก็ระก้องเอาตำแหน่งแชนเปียนโลกเวทีแห่งภาคตะวันออกไกลซึ่งเคยครองมาแต่ครั้งหนึ่งถึงคืนมาในครั้งนี้ถึงได้ แต่โคระชนะแพ้นั้นวันอาทิตย์ที่ ๒๓ มิถุนายนเป็นชุกกันแน่

ศึกใหญ่เวทีชลบุรี

ปะทุ ๖ กรกฎาคม

แฟนๆ มวยก็คงจะทราบแล้ว ว่ามันได้เกินชั่วชีวิตกันแน่ฝ่ายชุกบุรี ในคืนที่เกินกรกฎาคมที่เพิ่งจะผ่านไป พ.ศ. ๒๔๗๖ ๑๖ กรกฎาคม นายตำรวจผู้สนใจในกีฬามวยเป็น (อ่านต่อหน้า ๓๖)

เพียง ศิริชนะหายไปใน?

ขุนพลแห่งภูพานต้องหนี!

เคียงมุงเมืองกาญจนบุรีหลอกล่อพม่า

กระดุกของเขากูมั่งเสียแล้ว

ขุนพลเดี่ยว โดดที่ท่าหน้าของเมืองจันทร์

นี่คือคำกล่าวขวัญถึงเขาผู้หนึ่ง เขาจะอยู่แห่งหนตำบลใดก็ตาม หรือว่าแผ่นดินจะกลืนร่างของเขาเสียแล้วก็ตาม แต่ข้อและพฤติการณ์อันหัวหมอบนเวทีคือสู่ทางการเมือง หรือการต่อสู้เพื่อแผ่นดินผืนภูมิ ของ มุขเหล็ก ผู้หนึ่ง ไม่เคยบเลือนไปจากความทรงจำของประชาชนได้เลย ไม่ว่ากาลเวลาจะผ่านไปอีกนานเพียงไรก็ตาม ช่างเถิด! แม้ตัวของเขาจะมิได้ถูกจารึกไว้ ณ ทำเนียบใดก็ตามบนหนังสือในนามของวีรบุรุษ แต่เขาก็เป็นวีรบุรุษของประชาชน แห่งอีสาน ในฐานะขุนพลแห่งภูพาน เสวไทยหนว่นสำคัญทางตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยอายุเพียง ๔๘ ปี ขงข้าพเจ้าขณะนั้น ข้าพเจ้าไม่เคยรู้จักความตาย และยังไม่เคยมีใครจะเป็นวีรบุรุษสำหรับข้าพเจ้าไว้ นอกจากเขา ชายร่างใหญ่ แฉงอกหนา โขนาคัมภรณาคำ และกรมแรง ช่มขวางอยู่ภายใต้เวสที่ขยอขลิบมือ รองเท้าผ้าใบ และหมวกขลิบกว้าง การรับจ้างของเขาช่วยคลาคลั่นกระแจะจรมของเขาลงไปบ้าง

เขาเป็นบุรุษเหล็กแห่งภาคอีสาน ซึ่งได้รับสดุดีในวีรกรรม เขาเป็นข้าศึกผู้ชนะกับข้าศึก เมื่อรอกจากอุบถิที่หลุยส์คอสยง

กระสุนปืนยังไม่ได้อันชันลึกโขงเดียว พอดีจะส่งเจ้าทหารวังและคร่ำตัวดันไปไม่ลึกเพียงชั่วครู่หนึ่ง ปะหลาดที่เขากลับเป็นวีรบุรุษของข้าพเจ้าได้อย่างภาคภูมิใจ และความภาคภูมิใจนั้น เสวไทยหลายพันคนแห่งที่ราบสูงได้บันทึกในหัวหัวใจ. ความเป็นจริงดังกล่าวนั้น ไม่ได้เป็นความจริงที่เกินเลยไปโดยไม่ว่าจะเป็นที่คล้ายกับนักปล้ำ, ปักกู กูกระดิ่ง, ทุ่งหัดเคย, สามพัน, โสธาม, กุมภวนัน, ทุ่งครว, ทุ่งนารายณ์, ทุ่งกาสัน, หรือโนนหอม, หมอทอง, ภูพาน, ที่สกลนครและลำปางนั้น

คันนี้สงครามบุตรอยู่กลุ่กลเวลาไม่มีใครคาดไว้ว่า มันจะระเบิดขึ้นในนาที่ใดนาที่หนึ่ง ที่มันระเบิดขึ้นในความรู้ลึกของเสวไทยผู้ซุกซนทั้งหลาย คำสั่งเคียดบ่มพม่าจากกองบัญชาการขุนพล เคียง ศิริชนะ หัวหน้าวเสวไทยใหญ่ปลุกประสูตพวกเขาผู้เสมอ ภายหลังหลังจากการฝึกเบื้อะ โภการฝึกอาวุธอย่างหนักหน่วงแล้ว ทลาค่อหลายครั้งที่เสวไทยแต่ละคนน่วยก็องกระโจนเข้ามา เมื่อ "กลิ่น" ของทหารญี่ปุ่นเคียดเข้ามาใกล้

พร้อมๆ กับความเคียดและกลิ่นซึ่งของเสวไทยแห่งที่ราบสูง กลัดระยของญี่ปุ่นตามากพ่นทางๆ ฤฤฤทราส่นพ่นมกริ ยกขึ้นแตกลาญลงเรื่อยๆ เขาได้ช่วยเพิ่มเคียดมาเหลือเฟือ และอยู่ในสภาพที่จะเข้าทำลายกองทัพญี่ปุ่น ปักที่กระแจะประเทศไทยได้ทุกขณะ

เสวไทยทุกน่วยแห่งที่ราบสูง รอคอยคำสั่งจากกองบัญชาการ เข้อยู่อย่างกระวนกระวาย เพราะความที่กระแจะนั้นเอาเคียดเข้าลอบยิงทหารญี่ปุ่นครั้งแล้วครั้งเล่า

ជំងឺ ប្រឈាមច្រើនបំផុត
ប្រាសាទស្រី

แค้นแล้วนรอก ก็ยังไม่มีคำ
 ส่งจากขุนพลเคียง นอกจากการปรั-
 ภาภพของเขา ตามหน่วยต่าง ๆ ก็เื่อ
 ทั่วทุกทั้งทิศของอิสาน โดยพาหะ
 ม้า ขุนพลเคียงเป็นนักเดินทางที่ถ่อง
 ทาคนหนึ่ง เขามักจะเดินทางไปเยี่ยม
 คำลั่นกระหน่ำยาวถึง ทามมาพัน
 ทั่ว ๆ ไปอย่างนี้ด้วย ด้วยซุกเกินทาง
 ซ้อมชื่อ และพลพรรคผู้ไปเฝ้าไม่
 คน พอเข้าเมืองก็ใช้วิธีอันถ่อมทาง
 เป็นพาหะ พอออกปากก็ใช้วิธีอย่าง
 เข็มและบางครั้งเข้าที่สวนทางกับหน่วย
 ทหารญี่ปุ่นอย่างนี้ โดยฝ่ายทหาร
 และไม่มีโอกาสสู้ด้วยเลย กงซำ
 ทำทางหนีจนกว่าจะอยู่ที่ญวนคน
 นั้นก็ยังมีคำสำหรับพจนาน

การไปปรากฏตัวของเขา แต่ละครั้งก็อาศัยกำลังขานเอเลต์ที่ขึงตึงไว้โดยผู้รักษา ซึ่งผ่านการฝึกอย่างทบทอจนมานานแล้ว และคอยที่จะสู้รบกับมือผู้ทวงวินาศ มีกระดิ่งผูกคอประโชนๆ หลุดออกมาจากปากกลั้วของเขา เมื่อได้ยินคำประเล้าประโลมใจ เขาเป็นกันเองกับทุกคนทันทีและเล่นอย่างสนุกสนาน นิสัยคลั่งแกล้งเป็นหัวใจหลักของเขา

ข้าพเจ้ายังจำได้^๔ ถึงภาพแห่ง
อดีต ไม่ใช่ของขลังเลยสำหรับการ
จะเป็นพรพรคนใดคนที่เสียภัย
ความตายอยู่ทุกขโม่งนา^๕ เพียง
แต่การเริ่มพบ^๖ 'เขาเคย' เรา^๗จะ
ต้องผ่านกับการใจหายใจคว่ำ^๘ เสีย
แล้ว.

▲ เติบง ศิริขันธ์
ปาฏิหาริย์กลืนเขาไปจากโลกนี้.

ကြေး.....ငွေ နှာငါး

นั้นเป็นคนที่มีความดี จ้าพเจ้าไว้กับการนี้แหละ ให้ไปอยู่ณถนนสาย
เปลี่ยนแห่งหนึ่ง พร้อมกับวัยหัดเดินได้ ๓ ชิ้น ครั้งชั่ววันผ่านไปให้มา
หม้อเรือนคักหนึ่งพุ่มมาไกล อีกใจโศกนามันก็พรวนมาจกอีกครันนั้น มี
เสียงเรือก จ้าพเจ้าไว้กับโคชนไปแลแล้วก็พู่ห่างออกไปปากคักเมืองอุดร
นกรกวิ่งก็เข้าเขี่ยอีกแห่งหนึ่ง จ้าพเจ้าไว้กับคักสัได้อีกอย่าง ณ ที่นั้น
สลับมาบรรณเจ้าว่า อักลิกก็รู้แห่งมีคนมาขึ้น พรออีกมาแจ้งเรือกคักโดย
ไว้ให้ทราบ

เกือบหนึ่งชั่วโมง สำหรับความมืดและตัวเหวี่ยงตัวออกมาอยู่นานไป ข้าพ
เจ้าได้เริ่มเสียงระฆังตามออกมา จากราวบี่ พอร้องต่อไปได้ไม่กี่คนในออกมาเรา
ไม่กี่คนอยู่ใกล้มาก โดยออกเดินทางทันที เขาพาข้าพเจ้าแต่ละไปตามทาง
เล็ก ๆ ในป่า ครูใหญ่ต่อมาจึงพาเดินดัดเข้าสู่อันนักรั้งหนึ่ง เราพบรถอีก
คันหนึ่งจอดคอยขอยกขึ้น.

ข้าพเจ้าหยาบปากตัวเองนั่งคลอเคลียเวลา รดคันนั้นพาเราตะยังออกจาก

แก้บน เขาอยู่ไหนเล่า ขุนพลเกรียงไกรแห่งที่ราบสูง ? ยิ่งกว่าสันติภาพ. (อ่านต่อหน้า ๓๑)

ที่บางครั้งก็เสียเวลาไปตามทางเล็กๆ
อันมีความรื่นเริง บางทีก็พบกับป่าโปร่ง
บางทีก็สวน ไชยสถาน ไชยสถานทางเรือนใน
ทุ่งและนาข้าว น้ะไรกัน รอดคนหน้า
พวกเรามา สักสองเดือนแล้ว ข้าพเจ้า
เริ่มคุ้นและมีความรักกัน สำหรับชีวิต
ทางต่าง ๆ เสียแล้ว มันมีค่ากว่าหมึก
ของราชกิจ มั่งคั่งขึ้นด้วยพืชพันธุ์
ควรรวพรรณไม้ใหม่ รอดคนหน้า
พวกเรามา สักสองเดือนแล้ว ข้าพเจ้า
ไม่ได้อีกแล้ว รอดคนหน้าแล้ว
อันแห่งหน้าด้วยใจ.

เปลี่ยนจากตัวเงินแล้วเบา รวบรวมเงินมาให้
ไปทางนั้น และมันได้คิดขจัดหนี้สิน เมื่อรู้
ของอะไรก็เข้าไปดูขณะ พอหลังจากที่เข้า
แล้วได้โอกาสพบหน้า ข้าพเจ้าได้รับทราบถึง
อย่างรอบคอบจาก ๆ และเพื่อนผู้เป็นทหารจาก
คำบอกเล่านี้แล้ว เมื่อพอจะหาตัวผู้ขายไว้ได้
แต่ก็เหลือที่อยู่อีกหนึ่ง และสุดไปกล่าวหาว่า
อดไปจากคำบอกของบรรดาชน ก็ตามเมื่อใด
ก็จนเป็น "ระเบียบมาก" รวบรวมอยู่ทุกระยะ มัน
คือกับเพื่อนกับตัวก็ถึงขอหา ต่อมาภายหลัง
จึงได้รู้ว่านี่คือคำสายพหุวิแห่งดวง ร่ม
นั่นเป็นเพียงการเรียงตัวของเงาเป็น พหุพหุวิ
ดังนี้แล้วข้าพเจ้า ...

หากอิริจินจะไม่ถูกลบลืมเสียก่อนด้วยปรมา
 ฌู หากนางงาชาลิไปวันาศไปด้วยลักษณะอาการ
 เดียวกัน และหากผู้ไปนั้นมิยอมแพ้โดยปราศ
 จากเงื่อนไขในเวลาที่ออกมาแล้ว สักกลางเมืองจะ
 ต่อดูกันด้วยโดยฉันทัน ระหว่างกองทัพผู้ไป
 กับพหุพรรคเสรีไทย ซึ่งมันจะต้องเป็นสงคราม
 ที่จะต้องถูกจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ฯ สมัยอีก
 คราวหนึ่ง.

สงครามสงบแล้ว ! สันติภาพ
เกิดขึ้นแล้ว !

นั่นคือเสียงของกระหิม ของประ
ชากรทั่วโลก เราต้อนรับชาวต่างชาติด้วยความ
ชื่นชมยินดี จะมีอะไรเล่าที่จะสูงส่งไป
กว่าความรัก (อ่านต่อหน้า ๓๐)

แล้ว ได้ตั้งคนรับใช้ในวัยก่อนอายุ
สาวใหญ่ ทั้งคนพลบโศก ความ
เป็นบุตรสาวชั้นให้แก่ วาการหนังสือ
พิมพ์, วาการเมือง และวาการค
เงินอนนทั้งหลาย คำหาคนวิพากษ์

วิจารณ์กันอย่างลุ่มเคร่ง เพราะกล่าว
โดยสรุปแล้ว การให้สัมภาษณ์แก่
ผู้แทนหนังสือพิมพ์นั้นยอมรับ ยอมรับ
ยังใหญ่ของอเมริกันฉบับนี้ เนื้อหาที่
มีใช้เรื่องการสัมภาษณ์เลย มันเป็น

การมาซักฟอกนโยบายของรัฐบาลไทย
จากนายกรัฐมนตรีนั่นเอง ด้วยเหตุนี้
ปัญหาจึงเกิดเป็นที่ถกเถียงกระเทือนต่อ
ความรู้สึก และจิตใจของประชาชน
ชาวไทยทั่วไปว่า ขณะนี้จอมพล ป. ก็ได้
หักรักรัดกุมไม่ให้สัมภาษณ์แก่
หนังสือพิมพ์ไทยทั้งหลาย เพราะต้อง
การระคายเคือง วิจารณ์ประเทศไป

ความทั่วทั้งงานของประชาธิปไตย ของล
กฤษ คือไม่มีการให้สัมภาษณ์หนังสือ
พิมพ์ มีแต่การคัดกรองที่ชักตามกัน
สภาเท่านั้น แต่ความเลื่องลืออยู่จอมพล ป.
เองนั้นแหละเป็นเหตุการให้สัมภาษณ์ แก่
หนังสือพิมพ์ แต่ทว่าให้สัมภาษณ์
เฉพาะหนังสือพิมพ์ฝรั่ง ชาวอเมริกันที่
จอมพลกล่าวว่าเป็นมหามิตร ที่มิดเดิล
และกลายเป็นหนังสือพิมพ์ เห็นชื่อว่า

บรรดาหนังสือพิมพ์ไทย ทั้งหลายแหละ
และการให้สัมภาษณ์ ได้เกินขอบเขต
นอกทางไปจนมากมาแซงแซงใจการ
บริหารภายใน และมาซักฟอกนายกรัฐมนตรี
คนไทยเอกก็เคยทำนองว่า "ยัง
มันคงจรงก อยู่กับอเมริกาหรือไม่
หรือจะเปลี่ยนท่าทีเป็นอื่น" การที่
แทนหนังสือพิมพ์อเมริกัน มาทำเช่นนี้

ความรู้สึกของประชาชนทั่วไป ได้เกิด
สงสัยถึงเบื้องหลังไปมากมาย แต่
จอมพลจะรู้สึกอย่างไรไม่ทราบ หรือ
อาจจะเห็นเป็นว่า นักเล่ห์กลลึกลับ
ของหนังสือพิมพ์อเมริกัน ย่อมทำได้
และถ้าทำอะไรได้กับอเมริกาแล้ว
แต่หนังสือพิมพ์ไทยนั้นไม่ทำเป็นของ

อ้อ, ถึงยังไร-ยังไร ไทยก็เป็นฝ่าย 'มะริกัน' เสมอ!

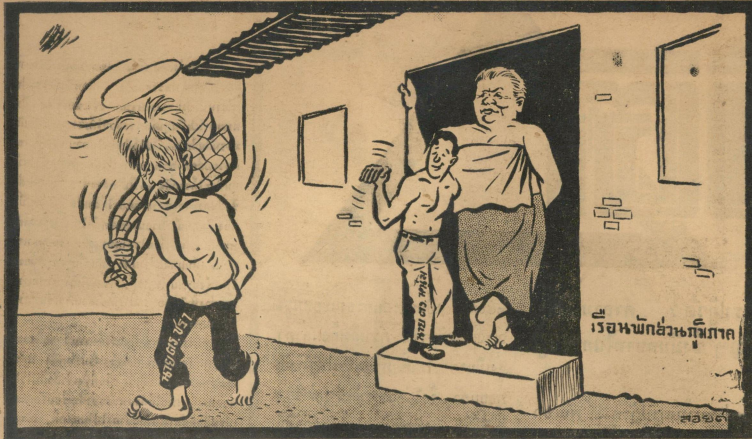
จากระเบียง บรรณาธิการเสียง

มีสิทธิเสรีภาพอะไรให้มากนัก แม้แต่
นายกรัฐมนตรีก็ไม่มีสิทธิ ที่จะเข้าไป
สัมภาษณ์ได้ นั่นแหละการแถลงเรื่อง
ของประชาธิปไตย ซึ่งเป็นเรื่องยั่วหัว
ปวงกรมย์ของประชาชนคนไทย อยู่ทุก
วันนี้ เพราะไม่ทราบว่าประชาธิปไตยที่
แท้นั้นหมายถึงอะไร เพราะเท่าที่
กันอยู่ทุกวันนี้ ไม่ว่าอะไรมันก็หยุด
เหมือนทิวคางงั้น คือว่าต้องก่อน
ว่าจะใช้ใคร ถ้าใช้คนไทยด้วย
กันก็ใช้ใครใช้จากใคร ถ้าจะใช้ฝรั่ง
อเมริกัน ก็ใช้จากใครมาจัดการ
อย่างนี้ไม่ใช่เราเรียกว่า ประชาธิ
ปไตยหัวเก่า แล้วจะให้เราเรียกว่าไร
จึงถูกเส้นจอมพล ป. เพราะทุกวันนี้
ความเลื่อมใสที่สูงสุดในระบอบประชาธิปไตย
มีอยู่ ไทยทั่วไป แม้กระทั่งในเรื่อง
ของหนังสือพิมพ์ และเรื่องอะไร
ทั้งหลาย รวมทั้งเรื่องนี้เป็นที่เอะมระอา
อยู่ ทุกวันนี้ จอมพล ป. ไม่ยอมพบกับ

หนังสือพิมพ์ ไม่ยอมให้สัมภาษณ์ แก่
แล้วอยู่จอมพล ป. ก็ออกข่าว ให้แก่
หนังสือพิมพ์ด้วย อาทิเช่นเรื่องการออก
แถลงการณ์ตรวจเกี่ยวกับลัทธิ และ
อยู่ทำให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ อเมริ
กันใหญ่ ย่อมเชื่อว่าออกมาเป็นทั้งวัน
เครื่องไปทั่วแผ่นดินไทย. ระบอบที่
การเผด็จการฝ่ายค้านและไม่ว่าใคร
ทนไม่ก็ต้องออกข่าวมาคิดเห็น คัดค้าน
การกระทำ ของผู้สื่อข่าวอเมริกันนั้น
อย่างแข็งขัน เพราะเหตุว่าการกระทำ
เช่นนั้นไม่ใช่การสัมภาษณ์แต่เป็นการ
ซักฟอกนายกรัฐมนตรีไทย อันไม่มี
นาคที่จะมาทำการแซงแซงเช่นนั้นได้
การแสดงซึ่งไม่เห็นด้วยของพรรค
การเมืองฝ่ายค้าน ก็ให้พรรคฝ่ายซ้าย
เสรีประชาธิปไตย. และกลุ่มพรรคแนว
ร่วม โฆษณาคัด ส่วหรับพรรคเสรี
ประชาธิปไตยนั้น นายบุญชู จันทรศิริ
วงศ์ เจ้าของการพรรค ได้ให้ทัศนะความ

คิดเห็นว่า นักหนังสือพิมพ์อเมริกันที่
มิได้เข้ามาทำหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ
เท่านั้น หากแต่มาทำหน้าที่เป็นตัวแทน
ทำเนียบขาว เข้ามาซักฟอกนายกรัฐมนตรี
อันเป็นการผิดวิสัยของหนังสือพิมพ์
ต่างประเทศที่จะมากระทำเช่นนั้น ถ้าไม่
การ 'เคียม' กันมาจากผู้ยิ่งใหญ่เสียก่อน.

นอกจากนี้ในการสัมภาษณ์นัก โด
ใช้ระยะเวลานี้นายนาถปดิก. และ
ซักฟอกทุกแห่งทุกมุม ก้าวถอยเข้าไป
ในปัญหาการบริหารภายใน อันเป็นการ
ผิดมารยาทของหนังสือพิมพ์ ในประเทศ
ที่ถือว่าเจริญด้วยอารยธรรม จนถึง
กระทำ เป็นการแซงแซงกันชักๆ ช้าง
บกรัฐมนตรี ไม่ใช่เป็นเจตนาด้วยก็ได้
เพราะเหตุว่าจอมพล ป. ไม่ใช่ผู้ต้องหา
ของอเมริกา ที่จะส่งเจ้าหน้าที่มา
สอบสวนเช่นนั้น มันเป็นการใช้ข้อพิพาท
สิทธิพหุพันธ์หน้า แฝงการบีบใช้จาก
ทำเนียบขาว มา (อ่านต่อหน้า ๒๕)

หมอกป่วน-หมอกป่วน!

แปดสี่ ดอยเขาสี

แปดสี่ ดอยเขาสี... นายคง ออกขี้ขี้... ออกกรับแขกคนหนึ่งชื่อหมอก เป็น ปกติ มันจะเพ่งอะไรใหม่.

นสพ. ตามเป็นเรื่องป่วนทว่า "สมพิณมัจฉิตาเบ็ดขั่วว่า จะรวม หัวกันเปิดอภิปรายในพรรค ขัดฟอก และขับไล่ นายกรรพธิ์บัญชา นายเสวตร เพราะหาว่า เขาเน่คตคทอนราชชาชน ท้อไรไม่ได เป็นเล่ห์เหลี่ยมแก่ประ เทศ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร"

คง "มันเป็นเรื่องภายในพรรค ของเขา ผมขอถามจากแล้วว่ารัฐบาล นี่เป็นพวกผมอย่ารำลึก ทั้งซ่อม ปลดกันเสมอ การเปิดอภิปรายคราวนี้ เป็นเพียงการเปิดการปล้นในระหว่างกัน ของเขา ทำไม่ถึงไปเจาะกรรพธิ์บัญชา

เขวตรงคน ก็เพราะเขารู้ว่าสองคน นสพ.คนนี้จะถูกใจ เขาเน่คตคทอนราชชาชน %๕๐ เมื่อนั้นไปเปิด ในคืนนี้เข้ามาถึงไปกระ ทอกระเทือน ผลประโยชน์ใครเขามั่ง

ได้ ทำความไม่สะดวกขึ้นที่เขาร ะได้ประโยชน์ เขาก็เล่นงานเราละซี มันแน่ได้อยู่แล้ว"

นสพ. "ท่านคิดว่าสองคนนี้พูด จจะจริงหรือ เว้น บมก. คลัง"

คง "ก็พระยารัตน์นั่นแหละ คุณพระแกทขวนเรื้อ พระยารัตน์ก็ แทะละเหมาะละ แกไม่กล้าขัดขวางใคร จะเปิดใครกระนั้น ไม่เคยขัดขึ้นใคร ใครเขาอะไรนะ ทอระ"พิค"

นสพ. "ข้างนั้นไปพูดเปิดโปงกันนะ ธรรมดา รอบคอบ ท่านคิดว่าเรื่องนั้นจะไปกัน ไหมต่อไปนี่"

คง "มันเป็นเรื่องไม่เย็น ประ- ประโยชน์อะไร ศาลก็ตัดสินไปแล้วถ้า ไม่ผิดศาลก็ตัดสินอะไรไปก็อะไร เ็น หลัก็ ผมเห็นว่าพวกคุณก็ไม่ควรไป เอามาเป็นข่าว ไม่ให้ประโยชน์เลย

แล้วซึ่งคุณเลี้ยงไปทุกอย่างนั้น เป็น รัฐมนตรีอยู่ศาลยุติธรรม ไปทุกอย่าง นี้ก็แปลว่าศาลใช้ไม่ได้ ไปพูดว่า พระพิณก็ท้องอก นายเลียงฟูก อย่างเงี้ย ไม่รักศักดิ์ศรีของสถาบัน ศาลได้เลย"

นสพ. ท่านอ่านบันทึกของพระยาร ะบุหรือหนังสือพิมพ์หรือยัง"

คง อ่านแล้ว ผมไม่รู้เรื่องก็ นั เราไม่ถือเอาให้การของโทษทำเลย ที่ศาลออกหรือ เจ้าคุณศรียุทธอนั้น ก็ของแก เราก็เคยรู้มานานแล้วว่า พระพิณใจเขาคนแกลไปเขียนพยาน มันก็ ออรรมิกา ถ้าไม่เขียนพยานมันก็ต้อง เป็นจำเลย พระยาศรียุทธอนักก็งู ย์เล่าว่า ถ้าไม่ยกศาลขึ้นหลักขบถ ก็ ออรรมิกะแล้วอะไร ใครเสียหลัก

พร้อมกันไปด้วย พุทฺธังพระยาศรียุทธ าทาไมเมื่อเอ๋ยให้การจนตัวรวร ถูกข ึ่งอยู่ ไปตั้งศาลก็ให้การใหม่โค เนก กัฟลยไปด้วย แล้วข้าอันก็ทนมันเ็น เขียนให้การหรือปลอมก็ไม่รู้ ตัว ยันก็เขียนอย่างไรไม่สำคัญ สำคัญ คำให้การที่ศาล"

นสพ. "ข้างนั้นคงจะเปิดหนังสือพรต มีว่าแล้วหรือด้วย ท่านไม่คิดกันหรือ"

คง "ดูอะไร ผมไปต่อคำเ็น งานแกอย่ามาเขียนว่าเหลือก็กระมาอีก มีที่คำเ็นมันจะเรื้อหรือ พรรคผม ไม่เก็บ"

นสพ. จอมพลก็สัมภาษณ์ นิสอริค ไทว่า ฝ่ายค้านพูดก็ให้ไปไว้ก็ ท่านจะว่า อย่างไร"

คง "ผมแปลกใจมาก จอมพล แยกพรรคเรื้อไปขอยแยกจากของแก มี อย่างที่ไหน ะไปรู้รัฐมนตรี ให้ปฏิบัติ รัฐบาลของตนเอง อย่างส่งสก็อย่างนี้ เขาเรียกว่าก็มีสี่เศอร์ เป็นกฎแ ใหญ่ในคณะรัฐบาล แล้วใครจะไปยุ คนในคณะรัฐบาลปฏิบัติรัฐบาล จอม พลทุกก็ไม่ถูกเลย แล้วฝ่ายค้านจะ หรือเป็นกันอยู่สัก อย่างส่งสก็กระ ไม่ต้องขอร้อง"

นสพ. "มาขอ ดูว่าเป็นเครื่องมือของ นายอริค ก็เห็นก็ควรรวมกันดู ให้ปริศน์ได้ อย่าง นี้มีสี่หาหมายทั่วทุกรัฐประหารหรือ เวรารัฐ ประหารเขาบอกว่า ทำรัฐประหารเพื่อเปิดเอ ทรสิสวาระ และเขาก็ทำไปแล้ว"

คง "ไม่ใช่ พวกคุณชอบดื่มยา เลี้ยงจริง ๆ รัฐประหารเกิดเพราะคนอก ข้างต่างหาก ส่วนกรณีสิสวาระคดีเขา ยอกระดกคล้าย เวลานั้นรัฐบาลหลวง ประดิษฐ์ เอาจินไปยึดพาสสิสวาทาหา รื้อแพ่งขายถูกหมอกไป ๕๐ ล้านบาท ขาวไม่มีคน เศรษฐกิจมัน"

นสพ. "แล้วมันเศรษฐกิจมันเท่ากันหมด (อ่านต่อหน้า ๓๔๔)

เศรษฐกิจแย่งกันกว่ายุคใดๆ ก่อนนั้นข้าวไม่มี เงินเต็มๆ เงินเต็มๆ เงินเต็มๆ ครองประเทศคนค้ายั่วประเทศ นอกจากประชาชนเท่านั้นซึ่งทุจริตไม่เป็น!

ประวัติ

อะไรเป็นมูลเหตุให้เกิดการปฏิวัติ ? คำถามนี้อาจตอบได้จากถ้อยคำของบุคคลสำคัญ ซึ่งมีบทบาทในการปฏิวัติรัฐประหาร ดังต่อไปนี้.

หลังจากการปฏิวัติใหม่ฯ ผู้นำแห่งขบวนการปฏิวัติ พันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา ได้แถลงถึงความรู้สึกอันแท้จริงของท่านในการที่เอาอกเขาสั่งครองนี้ว่า

“ ในสมัยที่ข้าพเจ้ากำลังเป็นผู้บัญชาการทหารอยู่นั้น ครั้งหนึ่งได้มีการประชุมนายทหารชั้นผู้ใหญ่ว่าการปกครองหลวงกลาโหม ซึ่งข้าพเจ้าได้ร่วมการประชุมอยู่ด้วย ถึงแห่งการประชุมนั้น จะเป็นไปในทางเสื่อมหรือเจริญของประเทศก็ตาม เมื่อผู้ใหญ่เห็นดี ผู้น้อยก็พลอยประสมรองอ้อไปด้วย ข้าพเจ้ารักความยุติธรรม แต่เมื่อไม่ยุติธรรม จึงได้สละใจให้ข้าพเจ้าคิดเปลี่ยนแปลงการปกครอง.”

ในวันที่ยี่สิบเอ็ดของเดือนกุมภาพันธ์ นั้นคือเมื่อคณะรัฐประหารคิดแผนการการก่อกบฏอย่างใดไม่เรียบร้อย พลโท ฉิม ชุนทพรณ์ หัวหน้าคณะรัฐประหารได้ตั้งหน้าคำท่อนนายทหารแก้วมรกต และว่านักหนังสือพิมพ์ได้ใส่ร้ายป้ายสีว่า มูลเหตุในการรัฐประหารครั้งนี้ เพราะความรักรัชาติ สงสารชาติบ้านเมือง ทรูคดีโรรมอย่างน่าใจหาย ต่อจากนั้น นายพลเจ้าหน้าคำก็แถลงความมุ่งหมายในการรัฐประหารว่า ๑ แก้ไขค่าครองชีพของประชาชน ๒. ปราบคอร์รัปชัน และ ๓. เพื่อลดค่าครองชีพของราษฎรให้ดีขึ้น.

นายรัฐประหารอีกคนหนึ่งคือ พล. ต.อ. ฉวก กุญกะสมิต กล่าวไว้ในหนังสือพิมพ์ที่กล่าวว่า “ หลักปฏิวัติคือ การกระทำในสิ่งที่สูงส่งให้ดำรงและการกระทำในสิ่งที่ต่ำให้สูงขึ้น” เพื่อขยายความในหลักการนั้น พล.ต.อ. ฉวก กล่าวต่อไปว่า

“ ประเทศไทยเก่านั้น คือก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครองปี พ.ศ.

๒๔๗๕ เป็นการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ความเหลื่อมล้ำสูงเป็นอย่างไร ทุกท่านคงจะเข้าใจกันอยู่แล้ว จึงไม่ควรจะนำมากล่าวซ้ำในที่นี้อีก และเหตุผลของการปฏิวัติก็ไต่ถามการกระทำ ในสิ่งที่สูงให้ต่ำลง และยกระดับในสิ่งที่ต่ำให้สูงขึ้น เพื่อให้ข้าพเจ้าหลักการประชาธิปไตย อันหมายถึงความเป็นผู้เสียสละ เสมอภาคในระหว่างประชาชนด้วยกันเอง.”

อย่างไรก็ตาม มูลเหตุทั้งนี้ในการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ซึ่งเรียกกันสั้นว่าปฏิวัตินั้น ไต่ถามหลัก ๖ ประการกล่าวคือหลังจากปฏิวัติไปแล้ววันสภายุแทนราษฎร ได้เริ่มประชุมเป็นครั้งแรกในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๔๗๕ ทลวงประชุมกันประชุมรวม ซึ่งในครั้งนี้นั้นยังไม่ได้ลาออกจากการภาคักก็ ไต่แถลงต่อสภาว่า จะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อราษฎร ในการกระทำซึ่งทำเสียซึ่งญัตติต่อกัน. ณ ที่นี้ขอให้เป็นคำสั่งแก่ตัวทลวงประชุมรวม ไต่แถลงต่อสภา โทษใช้ ถ้อยคำอันหนักแน่นว่า (อ่านต่อหน้า ๔๖)

□ เลือดสีน้ำเงิน

ต่อจากหน้า ๓๘

ลูกทั้งสามพราน เลื่อนดั่งอย่างโสมนัสมองไปเห็นบุตรสะละไร ศีรษะการจะขึ้นเพื่องหนึ่งเป็นเจ้าโอรส. เราเชื่อว่าใน ๖ ปีที่จะเอาไปเป็นทูลกระหม่อมช่วยให้ชาวแสมกลับมาจากแผ่นดิน ๒๖ ปีได้สำเร็จในคนหลัง. เราคิดจะปลิดตัวออกตามนวลตลอด เพราะมันใจว่าทูลที่จะได้มาเป็น ๓๐ ปี คงจะช่วยให้ชาติคืบขึ้นในลอมราชย์ของตนองได้สำเร็จ ไม่มีเงินต้องเป็นลูกน้องแบบออกออกต่อไป. เปรมใจให้ทูลแทนอันนี้ไว้ในใจมานานแล้ว. เราคิดว่าเราเริ่มแต่เห็นแสงสว่างแล้ว มันเป็นรุ่งอรุณของชีวิต - รุ่งอรุณแห่งการคืนหัวจอนหัวที่จะให้อมาหมอย่างก้นหมอนให้อมมาให้เจ้าสละแล้ว นั่นแต่เพียงทูลสามพราน.

เปรมฤทธีก็ไปเป็นความมั่นคงจนจบปี. เราสังเกตจากตาของวันคืนหนึ่ง แล้วก็เดินตามไปอยู่ริมวัง เป็นที่ซึ่งทูลที่ไปเป็นทูลตก. เมื่อได้ตำแหน่งของในเรือรบแล้วเปรมฤทธีก็ลาออกก่อนจะไปบอกท. เราเร่ไรดูเจ้ากับในปี ๒๖ ปี ก็รู้สึกละใจในความถ้อยคำของทูลที่ไปบอกให้เอาเรือรบ.

ลูกทั้งสามพรานกลับกลับแล้วจึงมีเงินขึ้นมาหนึ่ง แล้วก็เอาไปให้เพื่อไปบอกทูล. เราบอกกับเขาอย่างล้าบองไป แล้วก็ล่านักสันทัดที่ถือ. ทั่ววันนั้น ทูลก็พูดอย่างกำลังอยู่ในความสับสน. เรารู้สึกละใจลอบบงจะได้อันไปไกล เพราะมันถึงดวง. แม้เมื่อขึ้นบนแล้วเจ้าก็ได้อันสันทัดทบทวนในหัวแล้ว อย่างชัดเจน.

เปรม มื้อทอง แยกสมมติขึ้นมีคำของเขา ลักภัยพยุห้านเข้าไปถึงตัวเมืองให้ได้อย่างลอบบง. เขาไม่พวยใครเลยก็ควรจะเป็นอันแก่เขา หลังจากที่เขาไปในตัวเมืองแล้ว ก็หยุดพักอยู่ในเงาไม้ข้างถนน คุ้งหนึ่ง. พลเถรียมก็ควรเดินต่อไป ก็เห็นเงาไม้ของใครคนหนึ่งเดินมาตามถนน. มันค่อนข้างระแวกมากแล้ว. ภาพยนตร์เลิกไปนานแล้ว. ผู้ใดเข้ามาอาจเป็นนักเกี้ยวขลุ่ยหญิงงามเมือง ที่ถือข้ออยู่ในปากน้ำโขงได้ หมุนฉลกรวีแห่งทุ่งสำราญนั้นอยู่ในใจจึงอยู่ในเงาไม้ คว้าความใจมั่นว่าผู้ที่เดินเข้ามาคงจะไม่เห็นเขา. แต่เขาก็หันหลังไปด้านหลังหลังหลังซึ่งเงาจากเจ้าพวยสว่างอยู่ แล้วกระเด้งขลุ่ยของหลังให้สว่างลอบบงสว่างขึ้นโดยที่เปรมไม่รู้ตัว. เขาอยู่ในเงาไม้โคนไม้ก็จริง. แต่ก็มีมอมมาจากถนน ผู้มองก็จะเห็นร่างเขาดนั เพราะเบื้องหลังมีแสงสว่างส่องอยู่. (อ่านต่อหน้า ๓๔)

▲ ๙ พระเถรียม (จากรูปไปขวา) พระยาพรหมพยุหเสนา, พระยาพิชัยดิษฐ์ และ พระประศาสน์พิทยโสภณ.

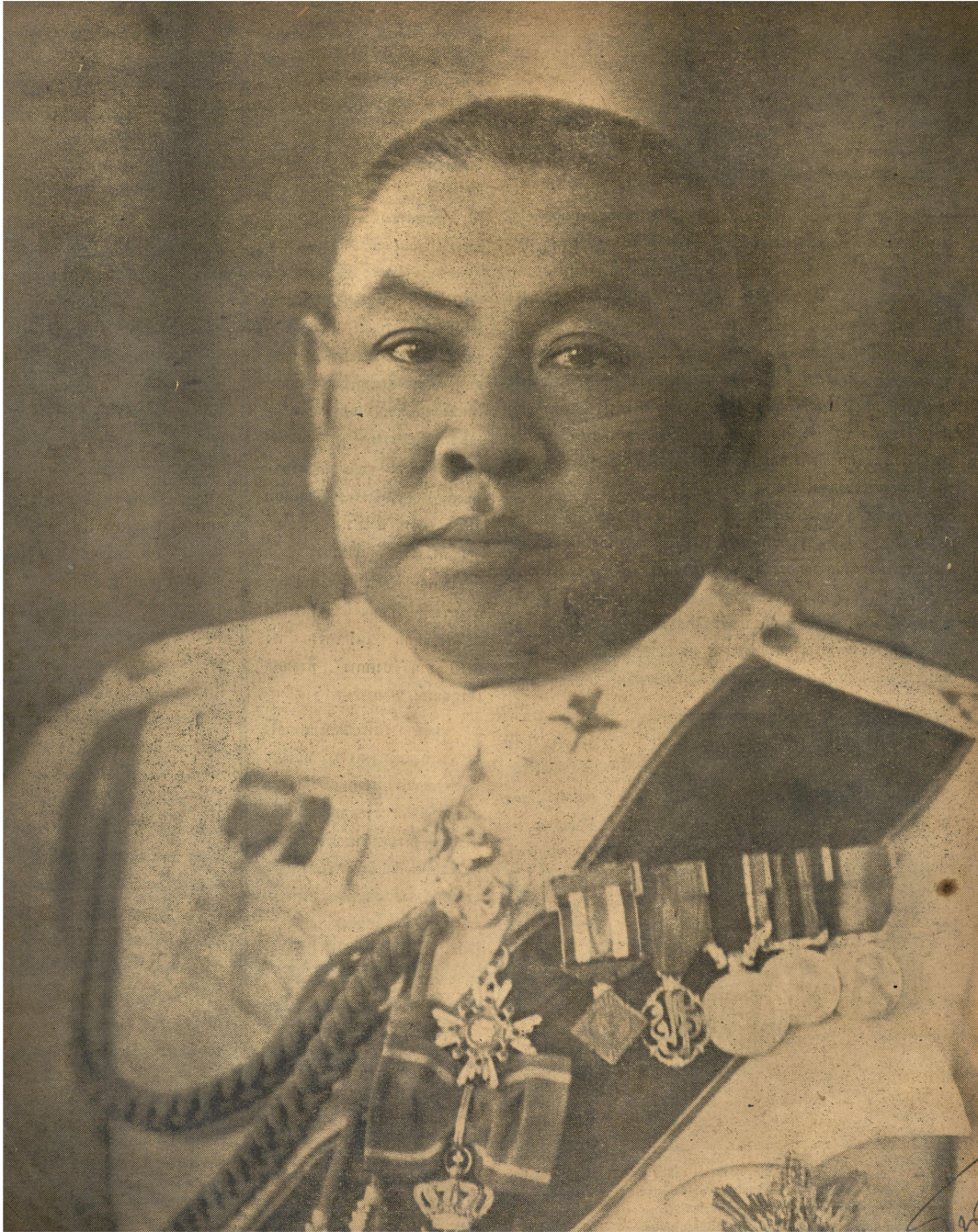
สาระ และไร้สาระ ในวงการ ‘แพร่เสียง’-‘แพร่ภาพ’ ทุกวันนี้.

โดยพนักงานตระเวนกล่าว, บรรยาการของรายการจึงจำต้องแปรเปลี่ยน

เรื่องหมิ่นฯ หมิ่นฯ ซึ่งไม่ต้องการกับวิธำเน่งานซึ่งรายการ
วางหรือมุ่งหมายไว้ในแต่ละครั้ง ก็ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ชมโดยไม่

ก. เกี่ยวกับบุคคลผู้รับเชิญเป็น ‘ปักษี’ โยชระเพาะ โยชระแก่น
เราเห็นได้ว่าสิ่งที่เรากำลังให้ความสำคัญมาให้ความสำคัญมาไว้ที่การที่ถือ การ
เชิญผู้คนที่เสียต่าง ๆ มาช่วยราชการ จากงาน ‘เขมร’ โยชระแก่นเป็นส่วน
มาก เช่นมาจากการนำปักษีนั้น, วงการนั้นก็แสดงภาพนตร์ แดงวงการที่
ที่อยู่ที่เมืองเอกนั้นที่เรารู้จัก ก็มีการเข้าหาเราอยู่เช่นนี้ ทุก ๆ คนที่
ราชการ มีหน้าที่บางคนที่ (ซึ่งอยู่กระยะนี้) ผู้ที่ทำการยังเชิญบุคคล
ในงานการโยชระแก่น (เช่นนั้นก็แสดงภาพนตร์) มาช่วยราชการ (อ่านต่อหน้า ๓๓)

เตือนมาซิ

ขอพูดถึง "วัฒนธรรม" ของอดีตเจ้าคุณ (พระ)
แห่งวัดหลักสี่เก่าขึ้นอีกทีหนึ่งเถอะ!

สัปดาห์ที่แล้วผมได้นำแนวทางพิจารณาหนังสือของนายสุชีพ ปุญญาภาพ (อดีตผู้วิไลกิจ) มาจำแนกแจกแจงให้ฟังกันโดยละเอียด เขาให้เสนอแนวทางพิจารณาหนังสืออย่างไร มีประการใดบ้างที่เขาเห็นว่าควรคัดออก หรือห้ามเผยแพร่เสียแต่ที่งานผู้อ่านได้่าน, ท่านผู้อ่านควรสร้างหนังสือไทยที่จะได้พิทักษ์พิจารณาตามงานนั้นแล้ว.

บัญชีหนังสือว่า เมื่อมีข้อเสนอ "ก้าวถ่าง" เข้ามาร่วมกัน เจ้าพนักงานตรวจพิจารณาหนังสือทั้งหลาย ที่กรมตำรวจตั้งขึ้นตรวจพิจารณาข่าวตามบ้านนั้นจะยอมรับให้ก้าวถ่างเข้าไปหรือไม่เพียงใด และเห็นว่าแนวทางการของนายสุชีพ ปุญญาภาพ ที่เสนอให้ดูหนังสือสมควรหรือไม่สมควรจะปฏิบัติ หรือว่าควรจะคัดค้านประการใดบ้าง ก็ขอให้อ่านแสดงออกตามเสียโดยเร็ว เพื่อจะได้ไม่เป็นที่กังวลใจแก่ท่านผู้สร้างหนังสือไทยอีกต่อไป.

อันที่จริงสำหรับความรู้สึกของผมเองนั้น การตรวจพิจารณาหนังสือโดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่จำกั้วว่าเป็นหนังสือไทย หรือหนังสือต่างประเทศ ก็ขอที่จะให้ตกเป็นหน้าที่ของพนักงานตรวจพิจารณาโดยเฉพาะ ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย มามีความเชี่ยวชาญและรับผิดชอบชั่วชีวิตอยู่แล้วโดยประการที่ขึงขัง ไม่ว่าจะเป็นทางกฎหมาย, การปกครองหรือกลไกองค์กรบรรณกิจอะไรก็ตาม และถ้าพนักงานตรวจพิจารณาหนังสือยอม หรือมีผลอะไรให้เกิดการปิดกั้นหรือข่มขู่ ก็ขอให้อ่านโดยทางวินัยอยู่แล้ว ดังนั้นความรับผิดชอบของพนักงาน

งานผู้ตรวจพิจารณา หนังสือ
ความหมาย
เป็นอย่างไร.

หนังสือของ
เราในเวลานี้ นับว่า
จะไม่มีอะไร ออก
ไปเลย "สุจริต
เหมือน ปลาหมอ
เทศ" ในสมัยหนึ่ง
กลัว ที่จะได้รับการ
สนับสนุน จากรัฐ-
บาลเป็นอย่างอื่นแม้
จอมพล นานอริ
รมนาถอภัยก็หยุด
คัดค้านหนังสือพิมพ์
เมื่อครั้งท่านยังไม่มี
หนังสือให้ว่า รัฐ
บาลถ้าที่จะสร้าง
แผ่นดิน ส่วนหนึ่ง
ของจอมพลฯ ให้
เป็น เสือนอน หนังสือ
ของนายสุชีพ ปุญญาภาพ และ
ประธานสำนักต่างๆ "สมรู้ร่วมคิด"
ด้วยกันเท่านั้น ซึ่งในฉากของเรื่อง

คน อาจจะมีการเจรจาอีกทางหนึ่งอย่าง
สอดคล้องด้วย ข้างนี้ไม่เคยมีความอบอุ่น
แก่ผู้สร้าง และตรวจหนังสือไปตามทุกพื้นที่
วันต่อๆ มาจนตลอดสมัยจะกลายเป็นของพ่อ
คนก็อดครั้น หรือกรณีส่วนหัวกับแก้ไปก็
ได้ เลื่อนขึ้นโดยเหตุให้เลื่อนการประกาศหนังสือ
ไทยและการเจรจาอีกทางหนึ่ง จึงกลายเป็น
เหตุการณ์ที่กระทบ เป็นเจ้าภาพแทนรัฐบาลไป.

บัดนี้กระทรวงวัฒนธรรมและ
สภาวัฒนธรรมซึ่งเป็น "องค์กร" ที่
ยอมพลานามัยรับเอาไปรื้อฟื้นทุกวันนี้
"ส่งเสริม" หนังสือเข้าให้แล้วอย่าง
เต็มเปี่ยม ยอมพลก็จริง แต่รู้เถิดว่า
อย่างไรก็ตามไม่มีความจริง (เพราะท่าน
หนังสือให้หนังสือพิมพ์ไทย หนังสือ
ให้หนังสือพิมพ์อเมริกัน) นอกจากผู้
ใกล้ชิด และวงศาคนญาติที่ขึง
(และนายสุชีพ ปุญญาภาพอีกคน
หนึ่งด้วย) และรอบพละ: "ยื่นดิน
ร้าย" ต่อการ "ส่งเสริม" หรือไม่ก็
คามักกระวีระยาบไว้ด้วยว่า วาจา
ท่านได้เคยเปล่งออกไปว่าระสนยสนุน
การสร้างหนังสือไทยนั้น อันนี้จะเป็น
หนังสือข่มขู่ก็ เพราะการ "ส่งเสริม"
จาก "องค์กร" ที่ยอมพล
ไปรื้อฟื้นเอง.

ผมขอการให้ยอมพลรับทราบไว้
ด้วยว่า ถ้าแนวทางพิจารณาหนังสือ
ของอดีตท่านเจ้าคุณถนัดมาลงลึก
เข้าขึ้นเป็นผลสำเร็จเรื่องนโยบายก็
ความวิตก ก็เริ่มขึงขังกราบเข้าสู่วงการ
หนังสือไทยในขณะนี้เอง คงไม่มีผู้สร้าง
รายไหนสร้างสำเนาขึ้นแน่ เพราะแม้
แต่ทุกวันนี้ก็กลัว โยนลงก็พินัยยังไม่
ได้ แล้วจึงสร้างหนังสือไปหาพระแสง
ไมลงลึกก็อีกในเกล้า. นอกจากจะ
เป็นหนังสือสร้างข่าว ความอ่าวนาย
การของนายสุชีพ ปุญญาภาพ และ
ประธานสำนักต่างๆ "สมรู้ร่วมคิด"
ด้วยกันเท่านั้น ซึ่งในฉากของเรื่อง
ทุกๆ ตอนกระเด็นไปด้วยกระโดน สำ
หรับบรรณกิจไม่มีข้อพิพาท, ทั่วยุทธ์และ
เปิดออกแล้ว ไม่ว่าจะตามถนนคนแค
ในครอบครัวในหอหรือข้างธรรมาสัน
ศาลา.

(อ่านต่อหน้าต่อไป)

จากระเบียบพรรคการเมือง

ต่อจากหน้า ๒๒

วัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญไทย เป็นการ
ลงตัวซึ่งมันดัดดองไว้หรือเปล่า!
ความหวังเรื่องการให้สัมภาษณ์
แก่ผู้สื่อข่าวต่างประเทศอย่างนี้ ถ้า
หากเป็นในพระศอกเพื่อวีรชน อย่าง
เก่าก่อนนั้นก็ คงได้รู้รู้ชีวิตกันไปแล้ว
เพราะเหตุว่าฉันแทนหนังสือพิมพ์ไทยจะ
จะไม่ยอมปล่อย ให้ผู้แทนหนังสือพิมพ์
อเมริกันมาใช้สิทธิ อย่างนั้นแน่นอน
อย่างนั้นจริง คงได้บอกท่านนักข่าว
พอเป็นธรรมเนียม แต่เป็นเรื่องช่วย
ไม่ได้เพราะเหตุว่า รอมพล. ทักให้
การมีลายลักษณ์ เป็นการภายในส่วน
ตัวโดยเฉพาะ แล้วก็นักข่าวออกมา
แถลงต่อประชาชน แต่เมื่อหนังสือ
พิมพ์ได้ทราบพฤติการณ์เช่นนั้นจากข่าว
ที่แถลงออกมา ก็คงอดที่จะไม่พอใจใน
การกระทำนั้นเหมือนกัน ถ้าจะมีการ
ข้อพิพาทกันแล้ว ก็ควรจะเป็นหนังสือ
พิมพ์ไทยด้วยกัน กระทั่งจะเหมาะกว่า
แก่กันแน่แท้ละมันเป็นเรื่อง นานาวิทย์
เพราะรอมพล. หนังสือได้แก่หนังสือ
พิมพ์ไทยเข้าไปถึงหนังสือพิมพ์ฝรั่ง
จะปะทะ และเอาหนังสือพิมพ์ฝรั่ง
อเมริกัน จึงได้เกิดข้อพิพาทเรื่องจอม
พลฯ แต่ความหมายในหนังสือพิมพ์ไทยก็
ที่จะเข้าใจขวางไม่ฟังๆ ก็ขอ.พล.ป.
ไม่ชอบหน้าก็ตาม แต่เรื่องอย่างนั้น
เป็นเรื่องของชาติและ ศักดิ์ศรีของชน
ชาวไทยที่กระหม่อมอยู่ไม่ไหว. รอม
พล. รัฐรู้ดีอย่างไรเราไปทราบแต่ว่า
คนหนังสือพิมพ์ไทยไม่ยอมแน่ และ
ความรู้สึกเช่นนั้นก็อยู่ โดยทั่วๆ ไปทั้ง
ในกฎพรรคการเมืองนั้นก็ได้สนับสนุน
รัฐบาลและหนังสือพิมพ์ที่เป็นฝ่ายของ
ประชาชน.

พรรคแนวร่วมไทยเพื่อสันติ. อันมี ส.ส.
เทพ โชติบุต เป็นประธาน และส.ส. นาค
นปติเป็นกรรมการ ได้กล่าวไว้ว่า อย่าง
นั้น รอมพล. ป. มีวิธีหนังสือพิมพ์ฝรั่ง
จะกลายเป็นผู้ทำลายประเทศไทย ให้ผมเห็นว่า
ควรออกใบออกแล้ว.
ในการแสดงความเห็นนี้ ส.ส. เทพ

▲ นิสิตกรรณ นายสุชีพ ปุญญาภาพ (อดีตผู้วิไลกิจ) ผู้ถือ "ค่านิยม" การสร้างหนังสือไทยใหม่ ซึ่งถือกันว่าทราบดีท่านแล้ว จากหนังสือไทยในหอภาค
จะเต็มไปด้วยกระโดน และที่เขียนหรือกลืนไปหมด.

กล่าวได้ว่า จอมพล ป. อาจจะไม่ได้ออกให้คนไทย
สมัครใจของไทยต่ออเมริกา จึงให้ทุนหนึ่งหมื่น
ดอลลาร์ให้รัฐบาลอเมริกัน แต่ไม่ทำคดีไหนหนึ่ง
สิ่งเพื่ออเมริกาอยู่ อีกคดีหนึ่งว่า จักรพรรดิ
พล. ยังไม่ลงใจ. ถ้าจะจัดให้ก็จริงอะไรจริง
ระหว่างรัฐบาลกับประชาชนคงจะยุ่งกัน เพราะ
ว่าถ้าให้เงินแล้วรัฐบาลกับประชาชน เห็นไม่อยู่
จนกระทั่ง รัฐบาลจะเอาเงินไปเป็น
กลาง แต่รัฐบาลไม่ชอบ รัฐบาลจะเข้าไปเป็น
ฝ่ายต่อประชาชนก็ หรือฝ่ายเสรี. อย่างนั้น
ว่ากันถึงในระบอบประชาธิปไตย รัฐบาลจะอยู่
ได้อย่างไร. ในเมื่อไม่ยอมรับประชาชน มันก็
ขึ้นทุนหนึ่งหมื่นดอลลาร์ให้กัน เขาไม่ได้ออก
ถ้าหากว่ารัฐบาลไปโดยชอบธรรมมัน คือว่า
แบบที่รัฐบาลกับประชาชน เห็นชอบตามหัว
เรือว่าประชาชนไปโดยชอบแล้ว แล้วจอมพล ป.
จะเอาเงินไปไว้ไหน เมื่อมันมีเงินอย่างนั้นแหละ
ที่มันอยู่. จะให้ทำอะไร.

ข้างฝ่าย ส.ส. แคว้นเนบราสกา
ที่ได้แสดงความเสียสละใจออกมา ก็
กล่าวว่า การให้สัมปทานของอะทอม
ป. คราวนี้ไม่มีอะไรขายการเข้าไว้ของ
ใช้อเมริกาทำไปอย่างไม่มีข้อของ
อะทอมพล. นั่นเอง. มีโกนัสถความ
เข้มแข็งอะไรออกมาให้เห็น นอกจาก
จะขึ้นกับการกำหนดผลประโยชน์ให้แก่
อเมริกาในคราวนั้นเอง อย่างเช่น ซึ่ง
มันก็เห็นแก่ชาติได้. ใจกันที่เคยม
แห่งเวียดนามก็ได้ และจึงไปซื้อ
แห่งเกาะไต้หวัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้รู้
สึกเสียสละก้อพฤติกรรม อันได้เกิด
ขึ้นจากการให้สัมปทานของอะทอม
ป. เป็นที่ยิ่ง ทำให้ต้องหลีกเลี่ยง
ภาพของรัฐบาลขึ้นมากันที. เกิด
ภาพรัฐบาลนอนอยู่ประชาชนไม่ใช่อยู่
ที่ต่างประเทศ. จึงต้องคำนึงถึงประชา
ชน และขึ้นอยู่เคียงมา เคียงใกล้กับ
ประชาชน อย่างประชาชนไปอยู่หา
นโยโดยเห็นแก่ประเทศก็ไปกว่า.

ความจริง ภาวะการณ์ ของอะ
ทอมพล. เท่าที่โคฟงาญแล้ว รู้สึกเป็น
ห่วงและเห็นใจอย่างยิ่งเพราะอะไร
ลงไปในช่วงนี้ การไม่มีใครสนับสนุน
เลย แม้กระทั่งไม่เล่นกับหนังสือพิมพ์
ไทยแล้ว ไปไต่หนังสือพิมพ์ฝรั่ง
กันก็รู้สึกสวดกล่าวนิด. และให้ที่
แรงอย่างยังอีกประเทศนั้นก็คือ. พรรค
เสรีมันจึงคิดว่า ซึ่งเป็นพรรคสนับสนุน
รัฐบาลอยู่ เหมื่อนแต่ในย่านแกว้อยู่
ก็เสนอขอมีสิทธิฝ่ายการบริหารรัฐ

ห่อใจตร

กลาโหมไม่แยแสสู้ สัมมิต.

(จากสารเสวรี ๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๐)

ทางการให้สัมปทานของอะทอม ป. พึงสงเคราะห์ แก่ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ด้วยรักใคร่ไม่ว่าในเมื่อ
เร็วเท่าใด ก็ยังแยกความจริงอันหนึ่งขึ้นมาอย่างไม่มีคำค้น และไม่จำเป็นไปใดถึงเพียงนั้น นั่นก็คือเรื่องเกี่ยว
กับขั้วประมาณของชาติ ได้ถูกเชือกเคียนไปทั้งหมดเป็นจำนวนเงินถึง ๘๐ ล้านบาท เพื่อเอาไปบำรุงอำนาจความ
สุขของกองทัพกับญูอเมริกัน (ทุสแม็ค) ซึ่งก็เข้ามาอยู่ภายในประเทศไทยโดยอ้างว่า เป็นการช่วยเหลือ
สหรัฐอเมริกา ให้มีความชำนาญในการใช้อาวุธแบบใหม่ อันมีประสิทธิภาพเป็นยอดเยี่ยมในทางสังหารชีวิต
มนุษย์และอาวุธทั้งหมดเหล่านี้ก็เป็นของอเมริกาที่ผลิตใช้จากสงครามโลกครั้งที่สอง. ส่งมาขายให้กับประเทศ
ไทยในรูปของการช่วยเหลือกันนั้นแหละ ดังนั้นการกระทำของอเมริกันครั้งนี้ จึงเท่ากับเป็นการรักเอากาไรกับไทย
ถึงสองชั้น ทางแรกคือการเอากาไรจากการขายอาวุธ ทางที่สองก็คือส่งทหารเข้ามาในเงินเดือนของไทย. นั่น
คือรูปของการช่วยเหลือของนักบุญชาวอเมริกัน.

แต่จะอย่างไรก็ตามเราต้องถือว่าเป็นการผิดพลาดของรัฐบาลอย่างโจ่งแจ้ง ที่สมยอมให้ทหารอเมริกันเข้า
มาบนเลือดเนื้อของเรานี้ นอกจากนั้นรัฐบาลกับอเมริกันยังได้ร่วมมือกันโฆษณา ให้ประชาชนชาวไทยหลงม
งายไปกับคำลวงอ้างที่ไร้ความจริงอีกด้วย ว่าอเมริกันที่เรารอคอยจะช่วยเหลือไทยอย่างแท้จริง แต่บัดนี้ความจริง
ก็ได้พิสูจน์ด้วยตัวเองแล้วว่า หน่วยทหารของนักบุญอเมริกันในประเทศไทยนั้น ที่ที่ก็ถือกองทัพอพยมิอยู่ที่
เข้ามาบนบนเลือดเนื้อคนไทยนั้นเอง หาใช่เพื่อบรรเทาทุกข์ที่เราคิดกันไว้ไม่ พฤติการณ์ต่างๆของหน่วยทหารทุส
แม็คอเมริกันที่ ได้ออกให้ถือปืนต่าง ๆ เบ็ดเตล็ดขึ้นครั้ง มีนับว่าความป่วนวุ่นให้แก่จิตใจของคนไทยยิ่งนัก เพราะ
มันแสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งถึงความอ่อนแอและไม่มีแนวตั้งวงตัวของรัฐบาล จึงทำให้กองทหารของอเมริกันวาง
ตนดุจเจ้าเหนือหัวคนไทย จนทหารไทยต่างพากันน้อยหน้าไปโดยมากทุกที

หนังสือพิมพ์ที่เฉลิมฉลองวันวันที่ ๑๔ มิ.ย. รายงานข่าวจากการสัมภาษณ์นายพลผู้หนึ่งซึ่งกล่าวว่า
“.....เรื่องขานพิกและโลมสว่นนี้แหละเป็นสำคัญ ไม่ว่าที่ใดเมื่อพวทุสแม็คไปอยู่ ก็ต้องรักโลมสว่นที่ทหาร

เมื่อ ผักกัว เอาเท้าราน้ำ.

เราเคยใช้ ไผ่ไหม้ เขา คอรัญบริวเวให้แทนหาวโรยระยางรายเข้าไว้ถั่วกระเกะ เกี๋ยงว่าพวกกู สนิมเกี๋ยงว่า
 คาญและไผ่โหล ” ทั้งหมัดเป็นข้อความตอนหนึ่ง ส่วนอีกตอนหนึ่งถั่วรายเข้าว่า “..... ของใจเซี๋ยงว่า
 ครัวเราคงจะกินเขา เชนรยณคั้นนี้.ร่ากคองซื่อไห้เขาไหม้ การจะซื่อฉนวนไค้ไผ่พวกกู สนิมเกี๋ยง ว่าซื่อ
 รอดรวมกาไค้ไผ่ พวกมันอหนักเท่าหมัดอกรดพรวกอกรดพรม ก็คองซื่อฉนวนมิกินแทนมิกินเท่าไห้เขาไค้
 ไค้ไผ่เข้าแทนจ่านอชลงมายังคองสูงชัน ”

การเสกสมรมแบบเจ้าหมัดหรือของพวกกู สนิมเกี๋ยงอเมริกันนั้น เราเชื่อเหลือเกินว่าคงมีอยู่ทั่วไปในทุกประเทศ ก็คือสมรมา
 กองทัพเป็นปณจักษ์ไว้ การจกอกในกรุงไค้ไผ่เป็นเครื่องล่อลู่เข้าให้คนอยู่แบบเงาแล้ว นอกจากนั้นเขายังชอบดักจับคนใจจริงที่เข้าจกอกอยู่
 เหนือได้ใช้ของระบอบความรู้สึกอันหนึ่งของเขาไว้ในหนังสือพิมพ์ที่ออกบนเกาะกาลี ฉบับวันที่ ๒๐ เดือนนี้ว่า “คนอเมริกันที่ไปรับจ้างงาน
 อยู่ในหมู่เกาะเหล่านี้ปะละก็โหดนั้น ทักษะเป็นผู้วิเศษกว่าเจ้าของประเทศ... ” และอีกตอนหนึ่งกล่าวไว้ว่า “...เจ้าหมัดอเมริกันที่พยายามจะ
 ตอนกลางหรือกลางไปไว้ ในที่ที่คนทำงานแล้ว ”

เป็นที่เรารู้ได้เห็นว่าว่าการกระทำของพวกกู สนิมเกี๋ยงอเมริกันนั้น มีข้อพระหยาบของเรานั้น แม้แต่ชาวต่างชาติที่มีความเห็นว่า
 มากเกินไปเป็นอย่างไร การกระทำของพวกกู สนิมเกี๋ยงอเมริกันนั้น แม้แต่ชาวต่างชาติที่มีความเห็นว่า
 ผู้ที่กล่าวหาละเป็นอย่างไรของชาติใดก็ตามที่มีความรู้สึกประเทรใด หรือถึงคนทั้งที่ชอบที่จะไปกองทัพไปกองทหารอยู่ก็เหมือนกันและจะอนุญาตให้คน
 ของตนไปกองทัพในหมู่ชนของพวกมันในทางของสงคราม สมมุติจะยอมมิให้ไปจากประเทศไทยก็ตาม เพราะคนเจ้าหัวโง่ไม่สนใจ
 ไปทอดทิ้ง ทักษะเป็นผู้วิเศษกว่าเจ้าของประเทศไทย ไผ่และไปประเทศไทยของเขาทั้งนี้จะต้องการประมาทมาจกชาวไร่ของโรงพนาหลัก
 มากมายทีเดียว จึงสหการอย่างนี้ก็ออกไปเสีย ไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่จะเอาไว้ในแผ่นดินของเรานอกจากจะถูกลักลอบเอาไปมีในสี่ฤดู
 ในเรื่องนั้นมันดี หล่อ ส.หลวงสถิตย์ สถิตย์อุบลราช ปัสตอร์พระวกลาไทย ก็ยังได้ให้คำยืนยันกับคุณพ่อนานเลี่ยนซึ่งเจ้าหัวโง่ก็ชอบ
 เรือกลอนไว้ เราไปให้พระเจ้าเสื่อไว้ นี้ก็แสดงไว้ให้พวกรู้ พวกรู้ สมมุติมีความหมายอะไรสมมุติพูดกันแต่ประเทศไทยเอง นอกจาก
 เลื่อนยศของเจ้าหัวโง่จะต้องถูกไปอย่างเลื่องลือขึ้นก็ละ ๑๐ ล้านบาททุกปี จึงส่งพวกกู สนิมเกี๋ยงออกไปเสียจากแผ่นดินไทย เราไม่ต้องการ
 มาถูกเลือกไปของเราร. ▲

ศตวรรษไทย.

ขาดเข้าอีก ซ่งไป ไผ่โหลก็แคว่รัฐบาล
 เลขกระทยกระเตือนใจก็โง่แทน จอม
 พลย. ในฐานะหัวหน้าพรรคกระโหลก
 ใจ มีมารภกจะในไม่คิดอะไรอีก พระ
 ศุกรเจ้าพระเสด็จแรก อยู่ๆคนในชั้น
 แท้ๆ ยี่สิบก็ถือปลายไค้ไปไว้หัวหัว
 หนักรวดเกลย มีหน้าซ้ายยังใจให้

เปลี่ยนตัวรัฐมนตรี ในคณะเสียดิ. ๑๔
 เอาคนเก่าในเพียงไม่กี่ไม่รู้ ว่าว่า
 “มวยถัม” ก็ไม่เชิงเพราะเท่าที่ฟัง
 เสียขุ่นแล้ว ส.ส. แต่ละคนคว้นเข้ม
 แข็ง และหัวท้าวถูกทั้งข้างนี้คงจะ
 เกรียมฟากชอกันแตกแค้น ก็ดูๆแล้ว
 จอมพลย. ก็ถูกอยู่ในฐานที่ไม่ได้สวย
 นักเพราะคงจะทำกรียะกัน คอทำ
 คึกกัยช่วยกันก็เพื่อกำเนา แม้ก็กลาย
 ในพรรคก็ชั่วใจเม้าเข้ามา ในจังหวัดนี้
 นำคึกนัก ว่าจะมีแผนลอบขโมยค่าย
 หรือโหล หรือว่าจะมีแผนโค่นใจโระ
 กันขึ้น จึงได้กระทำอย่างพริ้วพร้อม
 เหมือนกันแล้ว พวกนักไว้วางใจแต่
 เกียวการที่ถือปลายข้างนี้ยอมเป็นหัว
 กล้วย มีแม้ทำกันภายในพรรคก็ตาม
 เมื่อทำขึ้นแล้วก็ยอมกระเทือนเสียดิ
 ภาพรัฐยาลอย่างไม่มีปัญห. .

การการแต่เพียงน้อยจะทำให้ออมพล.
 เห็นความป่วนกันขึ้นขึ้น และอาจจะต้องเป็น
 โรตีสันปะทะกันไปไค้ล้นท้าว ถึงล้นลิดก็

เรื่อง อะไระโหลไป ไผ่อย่างรอบคัมเช่นนี้
 เกราะจกบริวารประเทศก็ต้องกระทำอยู่ ให้
 หวัดใหญ่ก็ตั้งจะระบวเขา เรื่องนี้เกราะกัน
 ไม่ถึงคนนัก แล้วจะมอดแต่เพียงบูทากันเข้า
 กัน แม้จะเสียนับพันนับร้อยเสียนับสิบล้าน
 ออกข้างจอมพล. คงจะทำอย่างไร ๑... แต่
 เอะ มีข้อของมพล. มีข้อจกใจความแล้ว
 ขอไว้ให้ไปบอกคัมมิดูกันที่การการตามบ้านพัก
 ในพระนคร ถัดกันรองคัม. คัมมิดูจะเจอนับ
 และแก้ไปจนการคัม. ไค้เพ่งดูไปไม่แพ้เพราะ
 มีข้อจกจอมพล. มีข้อเหมือนในเสื่อ เตะกัน
 กันมาแต่เจ้าหัวโง่ แต่ใจโง่ ก็ควรใจถึง
 ประจางนบ้านเขา. ▲

แก้ว นันต

□ เรื่องหนึ่งๆ
 ต่อจากหน้า ๒๔

ในข้อที่ว่า ถ้าผู้แสดงใจอุกหมม,
 หนึ่งเหลือเกินเหลือ เลื่อนแบบบรรพชิต
 เป็นสิ่งที่ไม่ควรมั่น ความจริงหนึ่งไทย
 เกกีสว่ากันมหาหลายเรื่อง ซึ่งไม่จำเป็น
 ต้องบอกชื่อเรื่องไว้ใหม่ เมื่อไทยเรา
 เป็นเมืองพุทธศาสนา ผู้สร้างหนัไทยทุก
 คนคัมมิดูศาสนาพุทธ เราจะเขียนข่า
 ทำลายศาสนาที่เขามักถือเชื่อเชิงหรือคร
 ไม่ผิด ไค้ครหาเช่นนี้หรือคร ขอข่า
 ได้เป็นห่วงโลกทางคัมมิดู เลียนเวลาจะ
 การเปล่งๆ นอกจากจะมีผู้ใดมีอาจ
 สร้างตวงพระเทศน์แล้วลอบฆ่าเลื่องคต
 อุบลาสาวๆ อันแสดงใจเป็นชายช่ง
 เข้าให้เท่านั้น นแหละก็ควรหมั่นหลาย

(ตามที่มี “แนวทาง” ระบุไว้ข้อหนึ่งว่า
 ห้ามเข้าทำการถ่ายภาพบุคคล ในบริเวณ
 วัดและที่ประดิษฐานปูชนียวัตถุเกี่ยวกับ
 การแสดงความรัก, การเข้าปล้น, ไร่
 เป็นสถานที่อยู่ของเสเพล, เคนรำหรือ
 สดกระบับไป ถ้าแสดงระบับ “จ๊ายยะ”
 ก็นับว่าผิดตามงานวัดก็ไม่ได้เพิ่มใครเพิ่ม)
 มีอยู่ข้อหนึ่งที่ระบุเข้าเหลือเกิน
 คือ “เรื่องที่จะพ่นสาข่าเหลือเกิน
 ดู” เช่นก. นิสสัยระบับก็ตั้งกร ก้าว
 ว่าว่าข้างๆเช่นกัมมิดูก็ถูกเล็ดลู่ใหญ่
 ขำค้อเข้าเป็นต้น ที่ก่อกวนและลัษ
 หลั่ง ข. แสดงถึงความรักที่ธรรม
 กันต่างๆแล้วให้ผลคตในคัมมิดู ค.
 แสดงก้ากเลง มีลูกนอชคิตคาม
 รักษา ง. การพูดคำกลกถนอชเขต
 และพูดทางไปน.

ท่านผู้สร้างหนังสือก็รักทั้งหลาย
 ของผม! ข้อที่ผมถามมากล่าวว่านั้น
 ท่านกึกหรือเปล่านั้น มี “คตเกน
 ขอบเขต” ยิ่งกว่าและอื่นๆ กว่าจะ
 ไรๆเสียอีก คอไปผมว่า “ดาวคต”
 ที่กล่าวถึงกระเราคือก้ากพ่นพาดไม่
 มีโลกาสะถึงหมั่นจำกัถือโยก และ
 “ดาวรัย” เก่งหมั่นโลกาสเหมือน
 กัน เพราะแสดงก้ากเลงมีกถหนึ่ง
 อารักขามได้เสียกัย ลำบาก-ลำ

ยาก พยัสซี่ นักพากย์คนกัจะล้า
 ยากไปไผ่ด้วย.

สำหรับข้อที่ ๖ ของ “แนวทาง” จึงคิด
 เข้าใจผิดที่มองตรงมาหาใจนี้ มีว่ามิใช่คิด
 เฉยแต่การจะอยู่หรือคิดข้ออื่น แลคงให้
 เห็นถึงความจำเป็นไปในการเป็นครู และถือว่า
 รมณผู้ให้เกิดความชอบเป็นรูปเป็นร่างนั้น หนึ่ง
 ประการจะหาถูกกับก็ไม่มี โอกาสได้สร้างกัน
 ขึ้นเป็น อย่าง “นิสสัยระบับ” ก็ได้ อย่าง “สุภาพ
 บุษโสโหล” ก็ได้ อย่าง “พระรูปช่อ” ก็ได้และ
 อีกหลายข้อหลายข้อก็ เป็นหนังสือ “เสียดิ” ให้
 เห็นถึงความจำเป็นไปในการเป็นครู” ด้วยกันทั้ง
 นั้น และก็มีมอดครหาว่า มีคนเป็นแต่สักคน
 เดียวได้รับการ “เราธรรม” จนอาจจะเป็นไ
 เลือหรือเลื่องลือชกักรถาเลื่อ โดยเฉพาะ
 อย่างอย่างเช่นนี้ก็ลัษมีผู้ว่า “สุภาพบุษโส
 เรือง” (เช่นเราเรียม) ด้วยคต ที่เห็นจะไม่มี
 ทางขอได้ ถ้าหาก “แนวทาง” นี้มีก็กล
 ใจบังคับให้.

แนวทางพิจารณาหน้าของหน้า
 ๒๕ และโดยความเห็นชอบของ
 “ประชน” สักกัการๆ นั้นยังมี
 เรื่องเข้าอีกและถ้าหากการหน้าไม่
 มีเรื่องสำคัญขึ้นไค้ที่จะพูดถึง ผม
 จะนำเรื่องเข้าที่เล่าขึ้นมาเล่าให้ ฟัง
 อีกครบบ ▲

แดง พยัคฆวรรณ.

ผอมผองก
 จักไค้ดูแต่เดินดว
 หากกัศคตพอกเลื่อ
 ไค้แล้ว ทั่นๆกัศคตพอกเลื่อ
 และก็มีเสน่ห์อันไม่อีกคร้ง

เขียนโดย HENNOI
 ปกป้องชีวิตคุณ เสด็จมาเยี่ยม
 ถึงงานที่ไผ่ในนครเขื่อนขันธ์
 อิมมาพร้อมด้วยสิ่งอันค่า
 ความจริงระบับ เสด็จมา
 สาราอศคตคตคตคตคตคต
 ได้ด้วยเลื่องลือการ
 เชนนอล ๕ ปีกับหนึ่ง ๓๓ปี
 แลคตคตคต
 ใจเสียดิและลล ไม่ไค้คต
 ก็หมั่นมิดลลไป - - -
 มีจำหนอยๆ ป
 ๑๕- พยัคฆวรรณ
 ๑๐๐ ถนนวิสุทธิกษัตริย์ กรุงเทพฯ โทร ๒๒๑๐
 พิมพ์โดย HENNOI

ต่อจากหน้า ๑๕

ปี ค.ศ. ๑๙๔๓ บิชอปได้เดินทางไปสหรัฐอเมริกา เพื่อเข้าร่วมหน้าที่หัวหน้าสำนักงานธุรกิจ เอเชียนิกนอกเมืองหน่อ ในกระทรวงต่างประเทศ. ต่อมา, เขาได้ถูกส่งไปประจำอยู่ที่วิทยาลัยการสงครามแห่งชาติ และให้สำเร็จการศึกษา จากวิทยาลัยใน ค.ศ. ๑๙๔๕.

แมกซ์ วอลต์ นิชอป ได้เข้าพิธีสมรส ณ กรุงโตเกียวเมื่อ ค.ศ. ๑๙๔๖ กับ เจนนี่ แมวี่ นาวาตน์ แห่งเวลาดิส มลรัฐออริเอช (ผู้ซึ่งเป็นหลานสาวของ ฮิว ปีเตอร์สัน อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งออริเอช และยังเป็นอดีตญาติผู้ใกล้ชิดสมาชิกพรรคีรตัสเชลล์ แห่งออริเอชอีกด้วย) ปัจจุบันมีบุตรด้วยกันรวมสามคน. ▲

□ ขนพลเตี้ย

ต่อจากหน้า ๒๑

อีกไม่กัวนต่อมา เสด็จไทยทุกหน้วย
ก็ได้รับคำสั่งจากกงษณูชาการ ขอได้
เตรียมตัวเดินทางเข้ากรุงเทพพระมหา
นคร เพื่อส่วนเสนาบดีด้านคงกำลังของ
พลพรรคเสด็จไทยสมัครชาติ ทั่วประเทศ

ในทางของทุกคนที่อยู่นั้นเต็มไปด้วย
ด้วยความอึดอัด. การเดินทางอันตราก
การ การสละชีพเพื่อชาติ หน้าทะเล
นั้นได้สิ้นสุดลงอีกครั้งหนึ่งแล้ว อีกไม่
นานมันก็จะกลายเป็นอดีต และเหลือ
แค่ความทรงจำเท่านั้น และ... มันก็
ก็จะเป็นเช่นนั้นจริงๆ

บ้านยี่สิบตัวกันหนึ่ง หมออินทร์ ชี้ตรง
ให้ขุนพลตบมือ ไปรับจนภรรยา หงงจน
วุ่นวาย หัวใจคนดีก็ไปส่งแม่แทน
เครื่องบินขนาดเล็กเครื่องอื่นที่เคย ของกองทัพ
อากาศ ติดเครื่องอะไรแล้ว ขุนพลก็เลย
ถามคนเล็กว่าทำไมเครื่องบินที่ ทหารเรือรักษา
ไว้ว่า ทรูบินและดูรบฯ เครื่องบินเลื่อนจากที่
ไปมาอยู่ไปทางสนามบ้านเขาได้ก็ เพื่อที่จะช่วย
ขุนพลได้ ขุนพลก็เลยตอบเพราะ เขามีลูก
ที่เครื่องบินเร่งเครื่องแต่เดิมที่ เพื่อพุ่งไปตาม
ในข้อนี้ความเร่งสูง พอจะหนีของสนาม
นั้นเครื่องบินก็ตกลงถ้าใช้เพื่อทำงานนั้น
ยังมีพื้นที่ที่เครื่องบินประชิดคน
ไปก็เพื่อพดคนพระช่วยไป มันก็เลย

พวกเราน่าสนใจพลเคียงกุ่มม้ายิ่ง
ที่ภักทหราชอาณาจักรสยามนั้น และ
เคาเวียชของเครื่องบินกาโด้ พวกคน
ราชสีมา เพื่อให้ทันการเกินทางนั้น
เมื่อได้รับคำขอร้อง ชุนพลเคียงและพวก
เราก็คอยกันอยู่ต้นเอง แด่ก่อกั้นชั่ว
โมงก่อกำ นายเรืออากาศเอกหัวดี
นั้น พร้อมด้วยทหารช่างก่อกำเครื่องบิน

แต่บัดนี้เจ้าเขายู่ที่ไหน?
และใครเป็นบุคคลที่ เข้ม
หาญพอที่จะทำให้เขาดาบได้.

อนิจจา มีแต่คำถามที่พวกเราไม่เคยได้
รับคำตอบเลย เมืองไทยปราศจากผู้กล้าหาญ
เสียแล้วหรือ ? ▲

UNSCREW — THIS WAY — PATENTED DESIGN

TRADE MARK

BARBOS
BRAND

POMADE

MADE IN AUSTRIA

PERFUMED

FRAGRANT

FOR HAIR

AND TOOTH

สำหรับแรกของโลก
(ประสิทธิภาพ 100%)

ควรรี... **PLANTARI**
พละนันท...

ตอน ไม่ดก ไม่ผล และ
ต้นไม่ตายชนิด ทำให้เกิดรา

ได้ผลแน่นอน

ຈຳນວນທັງໝົດ ຈຳນວນສະສົມ ສຳມະເນດ ຕັ້ງແຕ່ຈຳນວນ

๔๐ จำหน่ายตามร้านค้าป๊อทั่วไป

57.00

คึกฤทธิ์ ปราโมชเขียน

นิยายเกร็ดพงศาวดารการเมืองที่เหมาะสมกับยุคสมัย อันชี้แจงความไม่เรียบร้อยของนักการเมืองและนักกินเมืองอย่างถึงอกถึงใจ

บุลีไทเฮา

เรื่องของเด็กบ้านนอกที่ทะเลเยอทะยาน เข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองหลวงจนกลายเป็น เจ้าชีวิตคนจวนจวนอื้อ ๆ ถิ่น
เรื่องของการได้ให้กระเที๋ทางการเมืองให้หันศักร เพื่อรักษา "เก้าอี้" ของตัวไว้นจนจะแก่ครึบไปเอง
เรื่องของการเมือง และอันธพาลผสมคบกันสร้างความโสมมให้แก่ประวัติศาสตร์ จนกระทั่งเกิดชนก

บุลีไทเฮาโดย ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช

เป็นหนังสือเล่มเดียวที่เผยแพร่โดยหม้าของนักปกครอง แบบเผด็จการ ที่อยู่บนชั้นขี้น้อยท่ามกลางสมุนสอพพลและการใช้อำนาจเถื่อนคอรบั่น และคานดา เป็นหนังสือเล่มเดียวที่จะทำให้ผู้อ่านทุกท่านเล่ห์กะโลบาย นักการเมืองโสมม ที่ถือของจะใช้อำนาจกดขี่ประชาชน.....

ขนาดหนังสือปกแข็งหนากว่า ๔๐๐ หน้า ราคางดเล่มละ ๓๕. บาท คิดต่อสิ่งจองได้จากตามร้านหนังสือทั่วไป และที่—

สำนักพิมพ์ ประมวลสาส์นข่างโรงภาพยนตร์
เฉลิมเชตร์ พระนคร
สถานที่จำหน่ายหนังสือไทย และต่างประเทศ
ตลอดจนแม็กกาซีนต่างๆ

ไท-สิปตา

ลือไม่มีใหม่ดิฉัน. เราต้องพูดก่อน."
"เพราะตอนอะไร ก็ดิฉันกับ เขมบริ
ทุก." เขมบริตอบว่าก็ดิฉันพูด.
"ลือไม่มีจริงดิฉัน รึหรือดิฉันไม่
ที่."
"หมู่จะตอบว่ามีไปหรือหรือดิฉัน" ลือ
เขมบริตอบว่าดิฉัน (ต่อจากหน้า ๔๖)

ปรี๊ดสคอนเพอร์เรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๓๓

คง "แม้จะดีกว่า รุนแรงกว่า
ครั้งโน้น เกิดขึ้นจนลึกลับ ก่อน
ข้าจะไม่เคยมีเงินใหม่ เงินแท้"

นสพ. "ลือมีเงินใหม่"

คง "ลือมีเงินใหม่ประเทศ นอก

จากประชาชนเท่านั้น. ประชาชน
เขาก็จะพ้องเขมบริบอกว่า ผมว่า มี
ที่เกี่ยวกับกรวดเล่านี้ เป็นเรื่อง
เมือง เพราะทุกฝ่ายมีสิทธิ์เกี่ยว
กันนี้ มีทางออกทางไหนก็ใช้กัน
มันเป็นยุคอยู่ ออไร ๆ บังคับ
นัก รัฐบาลลาออกไปเสียเท่านั้น มัน
ก็จะสงบราบคาบ"

นสพ. "เห็นด้วยในของของไป
ด้วยทักทายลือคนนอก"

คง ผมพูดกับเขมบริเป็นคนพูด
คนแรกไปทั้งทำใจ แล้วก็มีแล้ว
หรือ ผมจะบอกให้ มหาวิทยาลยครู
ใหญ่ต้องไปไปเฟรเซอร์ ครูสอน
คงก็เคยไปอยู่คือเคยรับเงิน แล้วทำ
อะไรไปทั้งคนแรก ก็เลยทำกรวด
มือ ครูมีอยู่ยงยงไปสอนคนนอกที่
กลับมากองทัพที่เรือ.

ผมว่าไม่ต้องคิดใหม่หรอก มา
ขบขยพูดลงกันดีกว่า คนนอก
สร้างแล้ว ก็จะไม่มีการเรียน ถ้าจะ
สร้างจริง ๆ ต้องไปคิดในภาคใต้
ภาคเหนือ ภาคตะวันออก เพื่
นักเรียนจะไม่ต้องมาเรียน กรุง
ไทยๆ ควรให้เป็นประโยชน์แก่
ประชาชนบ้าง นี่สร้างเพื่อเป็น
เมื่"

(ต่อหน้า ๔๘)

เลือกสินใจเงิน

ต่อจากหน้า ๒๔

เขมบริเปลี่ยนใจเห็นพ้องกับเขม
มา ข้ายใจผมเห็นว่าคงจะเห็นใจ
เขาไม่คิดว่าคนนั้นจะเห็นใจเขา
เมื่อเห็นใจว่าเขมบริใหม่ คงจะเห็นใจ
แน่นอนแล้ว เขมบริคงจะกระปุก
คำมีก็ ยืนคอยก็อยู่อย่างใจเย็น.

เมื่อเขมบริมาอยู่ในระยะ เพียง
กว่าๆ ผู้ที่เขมบริใหม่ก็เข้าไป
เขมบริเห็นหน้าแล้วถามว่า.

"ใคร?"

เขมบริไม่ตอบ. ซึ่งก็ความสงสัย
ให้เขา คำถามประโยคสองซึ่ง
กรวดแจ้งใจเขมบริ.

ลือมีเงินใหม่ไม่มี? นัก
ใช้ใหม่?"

เขมบริเห็นเขมบริเห็นลือมีเงินใหม่
เขมบริเห็นเขมบริเห็นลือมีเงินใหม่
เร็ว เพราะลือมี? ก็ลือมีเงินใหม่
เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่

"ลือมีเงินใหม่?" เขมบริเห็น
ท้าวไม่ท้าวกร.

"อ้อเป็นตำรวจ. ลือมีเงินใหม่
อ้อหรือ?" เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่
ลือมีเงินใหม่. จะไปไหน
ลือมีเงินใหม่แล้ว?

เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่
ลือมีเงินใหม่. เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่
ลือมีเงินใหม่. เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่

"เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่. เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่
ลือมีเงินใหม่. เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่

"ลือมีเงินใหม่. เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่
ลือมีเงินใหม่. เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่

"ลือมีเงินใหม่. เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่
ลือมีเงินใหม่. เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่

"ลือมีเงินใหม่. เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่
ลือมีเงินใหม่. เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่
ลือมีเงินใหม่. เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่
ลือมีเงินใหม่. เขมบริเห็นลือมีเงินใหม่

ครั้งแรกกับประกอยด้วย บุคคลสำคัญ
ในวงการทหาร และข้าราชการพล
เรือนที่ระแวดระวังต่อพวกปฏิวัติ.

การประมุขได้ดำเนินกิจการนี้
ก็จริง ทุกคนก็เห็นชอบด้วยและพร้อม
ที่จะปฏิบัติงาน ร.ท. แดก ก็ระดม
ซึ่งได้พระพรจากท่านยศและบรรดาศักดิ์
เป็นนายพันตรี หลวงพิบูลสงครามแล้ว
ก็เขียน "สายโยง" คนสำคัญพร้อม
กัน นาวาตรี หลวงสินธุ์ สงครามชัย
และนายร้อยเอก หลวงกัณยนิรมิตก
รุงธนาฉายทหารชั้นผู้ใหญ่ ด้วยทหาร
บกทหารเรือเข้ามาช่วยด้วย คือนาย
พันเอก พระยาพลเทพยศหลวงนาย
พันเอกพระยาพิทักษ์กนิษฐ์, นายพัน
เอกพระยาทรสุริยเดช, นายพันเอก
พระประศาสน์พิทยายุทธ, เรือเอก
หลวงฉัตรนาวาสวัสดิ์, นาวาตรีหลวง
กุศลสาธิตเป็นต้น และถ้าหากเอา
รูบประมาณปี ๒๔ มีประมาณ ๒๔๐๕
เป็นวงปฏิวัติก็แน่นอน.

นี่แหละคือวงการเมืองวันชาติ
ประชาธิปไตยเมืองไทย!

เจ้าของสมอคิด ครอบรอบประ
ชาธิปไตยคนแรกของเมืองไทยคือ.

..นายปรีดี พนมยงค์! ▲

จวบจนนี้

๓ หลอนเป็นลูกออก

ต่อจากหน้า ๑๗

ก็ไม่มี สมัยก่อนเคยได้ยินเข้าอยู่
"ว่าไปเห็นผีในวังน่ะละนะ คน
ก็-คนก็ มีอะไรก็อยู่พักก็ยากนัก
ละนะละ" สมสมัยอะไรโผล่

"เห็นอันอะไรก็คนเห็นไม่ได้..
ในค่าย ทนไม่ไหวจริง ๆ คุณคง
เปลี่ยนคุณต้องรีบไปเปลี่ยน อย่างเด็ก

นักศึกษามหาวิทยาลัย

กว่า ๔,๐๐๐ คน
เรียนวิชาการบัญชีทางไปรษณีย์
จาก ส.ท.ม. ปีที่ ๒๒ ๒๓๑๖
ได้ทั้งเงิน-เบี้ยเลี้ยง
(เปิดรับทุนใหม่ทั้งปีสำหรับ คณะแพทยศาสตร์)

ขาด" ที่ละหนึ่งเช็กโคร

สมัครลูกหลานจากเก่าไว้ กับผม

ก็ตามแนบตามจากตัวเองไม่เห็นมีอะไร
ไรอดพร่อง สมัยจากเจ้าไปก็กระ
เจาจนใหญ่โตเสียแล้ว แล้วก็พึ่ง
มาอยู่ด้วยแล้ว เออพวกไปจากซ้ายแล้ว
ก็คิดว่ามันข้างขวา ทนที่ก็ให้กระ
กัณยนิรมิตมาช่วยด้วย ทางด้านที่
มีเมื่อยคอแล้วมีเมื่อยก็ ไม่เห็นมีอะไร
เพิ่มเติมเป็นพิษพิษขึ้นมา.

สมมติแกลงก็แล้วแต่ชีวิตเหลือ
เล็ดชื้อนโยนโยนไม่ทันระบอบการปกครอง
ก็จริง

"ว้าย! ตายแล้ว... คุณจะทำ
อะไรของคุณละ!"

"เฮ้ย! ฉันระบอบอยู่ด้วยตัวเอง
ฉันมีอะไรอดพร่องไป และเธอก็ให้
ฉันเปลี่ยนอะไรสงสัยนะ" สมัย
ก็เปลี่ยนคือคุณนะ ชี้อยู่ของคุณ
นะ ชี้อยู่ของคุณเองหรือไง? โอ!
คนอย่างไรไม่รู้อยู่จริงฉันไม่แค้น
กับคุณหรอก!"

"เฮ้ย! ฉันไม่เข้าใจเลย" สมัย
งใจพูด.

"คุณจะไม่เข้าใจอย่างไรกัน ชี
ของคุณนะเป็นกานักิน ก็ฉันพึ่งมา
นักก็เคยมาเรื่องนะ คณะไรชื่อฉัน...
ชื่ออะไรไปช่วยอะไรไม่มีรู้ หลอน
พูดเสียงก็ว่าทำทางไว้.

สมมติแกลงก็แล้วระ ไรไม่อยู่
หลอนพึ่งมานักก็ว่าชื่อฉัน ไม่เหมาะ
กัณยนิรมิตนะ ภายหลังการแต่งงาน
เพียงเล็กน้อยก็ขอย้ายมาอยู่กับเมีย
ฉันมานานหลอนก็เข้าใจ.

สมัยเขาไปให้หลอนฟัง อย่างไร
คุณก็ทนก็ไม่มี และสมัยก็ไม่มีอก
ก็... นอกจากว่าหลอนสบายไป
แล้วว่าหลอนไม่ก็แต่งงานกับนายปาก
กาชอสม แล่แล้วแต่งงานกับตัวผม
ทางหาก!

ที่นั่นก็มีอะไร เรื่องถึงจะกัน
เข้าไว้ให้กระจากชอชอชเห็นหรือ
ไว้ อ้อ! ไม่ยากเลยง่ายง่าย

หลอนกับผมอยู่กันก็กัน ก็มา
อย่างไรภาะหลอนก็กัน ออกก็ต่าง
ละนะ ก็เป็นเรากลับมาเป็นผม
ของแต่ก็ไปแล้วก็มีผมอยู่ก็อยู่กระ
จึงในวันหนึ่งเลยไปก็เห็นเมานาน ทาง
ราชการโดยกระทรวงวัฒนธรรม และ
กระทรวงการสาธารณสุข ก็ให้ทำงาน
อย่างหนึ่งขึ้น ในงานนี้หลอนของผม
ได้ช่วยราชการพิเศษก็คือ

รางวัลในฐานะที่ฉันมี ก็อยู่
มากก็สักเป็นประวัติการดังนี้ ๑๖ คน
ภายหลังการแต่งงานเพียง ๑๕ ปี!

ผมได้ช่วยมากมาย จากเพื่อน
หนึ่ง แสดงความยินดีก็หลอนของผม
ได้ช่วยรางวัลในฐานะ "แม่ด้วยอย่าง"
เพื่อนของผมคนนั้นเขียนว่า
"ใช่ เพื่อรัก."

ผมขอแสดงความยินดีด้วยกับ
ของคุณได้ช่วยรางวัลพิเศษ ที่ผม
และชายซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพสมบูรณ์ อีก
ด้วย ผมทราบแล้วว่าคุณมีบุตร
คนแรกมาหลังจากแต่งงาน ๑๕ ปี มา
ที่สุดท้ายก็คุณยังได้มีชีวิต ที่ลูก
แปดเป็นผู้นำ ๑๕ ปีในชีวิต
ของคุณสามารถมีบุตรได้ถึง ๑๖ คน
มันว่าเก่งจริงก็ต้องขอชมเชยเป็นพิเศษ
ทั้งเรื่องก็ยอมเป็นที่ทราบกันอยู่ โดยทั่วไป
แล้วว่า การที่คนคนเราจะมีบุตรมาก
หรือบุตรน้อยประการใดนั้น อยู่ที่
แม่ของแต่ละคน คือต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพ
สมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา และยิ่งกว่า
นั้นต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจ คืออันเป็น
อย่างนี้ด้วย.

ความเข้าใจก็อันนี้ ระหว่างสามี
ภรรยา ประกอบด้วยสุขภาพพลานา
มัยแข็งแรงนั้น เป็นข้อแห่งความ
ในชีวิตยาวที่คงแล้ว แล่ความเข้าใจ
ก็ระหว่างกันก็ไม่มีเหตุผล แท้ก็การ
ร่วมใจกันด้วย สามีภรรยาทั้งคู่ไม่มี
ความร่วมใจกัน ถึงแม้จะมีความรัก

ไข-สปีดตา

ใจกันใช้อย่าง ก็ระบอบอยู่
ความสุขสูงสุดความปรารถนา หากไม่
เปรียบเสมือน ผู้ต้องการเปลี่ยนแปลง
การปกครองบ้านเมืองเรา ถ้าไม่รวม
มีอันหวัง ๆ ย้ำในเราก็คงไม่ทำให้
เจ้าประชาธิปไตยอะไรเลยเช่นนี้ไม่ใช่
หรือ?

สมมติไปเห็นอย่างนี้ซึ่งชีวิตของคุณ
เต็มไปด้วยความสุข แล่หวังว่าอีก
๕ ปีข้างหน้า ผมจะได้เห็นสมาชิกใน
ครอบครัวของคุณเพิ่มขึ้นอีก ความจำ
นวนนี้ ขอแสดงความยินดีกับคุณ
ไว้ด้วย.

รักคุณอยู่เสมอ
ซาบ.

ป.ล. อ้อ, ที่ผมเอาคุณกับภรรยา
ของคุณเปรียบเสมือนผู้ต้องการนั้น คุณ
คงไม่คิดคำนวณแล้ว หรือคุณจะคิดว่า
ภรรยาคุณไม่ได้ออกการด้วยก็ตามใจ.

ข.

แฉะใน
กะเพาะอาหาร
และลำไส้

ทั้งนี้ คือคิมีนและแอสมา
ปกติก็เกิด
หน้าก็ยาว
ท้องก็เกิด
กะเพาะอาหาร
รักษาให้
อย่างเร็ว

ดังมี

อุสทิน

จากที่ USTIN

ที่ค้นพบโดย ไม่พบใน
ในอิตาลี คิมีน สาคูจากอิน
โดเนส แห่งมหาวิทยาลัย
สตุทการ์ท + แอสมา
ของเยอรมนี สึสในไลกิงเคอ
นี้อยู่ที่กักตุนอาหารใน
ได้พบในประเภทยา

ข้อดี อุสทิน รักษาโรค
ที่พบในลำไส้
ทั้งนี้ 20, 100, 250 mg
ทั้งนี้ 20, 100, 250 mg
ทั้งนี้ 20, 100, 250 mg

บุทกวิชชีเขยว

๐ บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๕

วันชาติ: วันที่ ๒๕ มิ.ย. ได้เวียนมาบรรจบครบปักษ์หนึ่ง อันเป็นปี
ครบ ๒๕ รัฐธรรมนูญฉบับเปลี่ยนแปลง

ปกครอง ๒๔๗๕ เป็นต้นมา ซึ่งคณะราษฎรยกพวกเหวี่ยงและพลเรือนรวมกัน ๖๐
กว่าคนเรียกว่า 'คณะราษฎร' ได้ทำการปฏิวัติประชาธิปไตยมาให้แก่ประชาชน
ถึงขั้นขั้นนี้ถูกการเหล่านั้นได้ล้มหายตายจากไปกว่า ๑ ในสี่ที่เรียกว่า ๑ เดือ
โดยให้ทำเป็นครบประเพณีเอกสารในวาระแรกแห่งการปฏิวัติให้แก่ พลเอกพระ
ยาพลพลพยุหเสนา (พจน์ พหลโยธิน) พันเอก พระยาทรงสุรเดช (เทพ พันธุมเสน)
และพันเอก พระยาฤทธิอัคเนย์ (สละ เสงี่ยมศิริ) สองเดือนแรกได้ล้มล้มกรรม
โดยพระยาพล เป็นอธิบดีและพระยาทรงสุรเดชก็ถูกขับไล่จากตำแหน่ง
การถูกเนรเทศไปประเทศเวียดนาม เสียอีก พระยาฤทธิอัคเนย์ก็ไปอยู่สหรัฐ
อเมริกาเหมือนกัน แต่ก็มีชีวิตอยู่อย่างอื่น ในนครเพนนาฟรียาทั่วทุกวันนี้.

พวกผู้นำชนหัวก้าวหน้าของลพบุรี ก็คือจอมพล ป. พิบูลสงคราม,
พลเรือเอก สินธุ์ กมลนาวิน, นายปรีท พนมยงค์, พลเรือตรี ถวัลย์
ธวัชนาวาสวัสดิ์, นาวาเอก หลวงศุภชลาศัย (บง ศุภชลาศัย), พลโท หลวง
การสงคราม (การ เก่งระดมยิง) และนายกอง อวยวงศ์.

ที่คนในยุคนั้น เห็นว่าเป็น จอมพล ป. กับ น.อ. หลวงศุภชลาศัย
ซึ่งทำหน้าที่ ๒ นี้ ได้รวมลงนามกันทำการปฏิวัติเป็นค่าย ๒ ใน พ.ศ. ๒๔๗๖
ที่เชิญนายปรีท พนมยงค์เป็นผู้พระนครภายหลังการตกต่ำว่าเป็นคอมมิวนิสต์
และปัจจุบันนายปรีท ๒ นี้ ก็แยกกันเดินคนละทิศ.

ในพวกก่อการชนรุ่นนี้ ที่รอคอยอย่างยืดยาวออกไปโดยไม่ได้
กลิ่นไอของจริงและคราวที่รอถูกเนรเทศมีอยู่ ๒ คนเท่านั้น คือหลวงศุภชลาศัย
และ พลโท โสภณ โสสุทนต์ ซึ่งรวมลงนามแล้วทุกคน ที่มีความเห็นแก่การ
นักกึ่งก็เกี่ยวข้องที่ต่างประเทศขึ้นเป็นการเมืองลัทธิ และยังคงลี้ภัยไม่
อยู่อีกคนหนึ่งคือ นายปรีท พนมยงค์.

นอกจากนี้ ที่รอคอยมากที่สุดก็ถูกกวาดต้อนเข้าเป็นตำรวจอรรถ บรรจง จีฬินบุตร (ตา
จีฬินบุตรหรือตา) ที่เหลือมีวิเศษ ที่ดูเหมือนไม่ได้ไปอะไรแต่ได้เข้าจับเป็นเมืองแต่ประ
การไปหาเหล่าคนลี้ภัยที่เขาค้นหาเอาที่นั่นจึงมีส่วนร่วมอีกเข้าแถว ข้าราชการประจำ
จากพระนครลี้ภัยอื่น ๆ ไม่ไปรออยู่จึงมีความหมายเดิม เป็นการสละของระบอบเก่า
และกลับคืนมาด้วยความเห็นใจเป็นใหญ่ระหว่างกันเอง จนถึงขั้นแตกกันไปในหลาย
คราวมาแล้ว.

ชีวิตของพวกก่อการที่ซื่อสัตย์อดทนดี แสวงหาประชาธิปไตยแท้จริงมาไว้ให้
เมือง จึงกลับไป และไม่มีเงินไปไหนได้อีก แต่ว่าจะระงับหาไปไว้เป็นเงินไปอยู่
แต่ถ้าทำเป็นเมืองแต่อยู่คนเดียว ถ้าได้ไว้พวกก่อการ ๒๔๗๕ เข้าไปเป็นรัฐประ
หารแล้ว เลื่อนไปเป็นอธิบดีคนอยู่คนจนกับหัวก้าวหน้าเมืองในระบอบประชาธิปไตย
อยู่ทุกวันนี้ มีผู้ก่อการ ๒ คนที่เท่าที่รัฐประหารคือ พลโท หลวงกร และพลตรีจางเล็ด
(กบ) แต่ที่รอคอยการกระทำ ๒ คนเหมือนกัน ซึ่งจริงจะมีที่ไว้จะได้อีกในสมัยที่นายปรีท
ประกอบ ๒

เรื่องทั้งหมด ขอบบ่นเรื่องเท่านั้นไม่จริง เริ่มจากก่อการ ๒๔๗๕ ตำบลบ้านพร้าวเกิดกบ
คยและไม่ได้ทำเรื่องก็เลยเกิดกันขึ้นจริง แต่ที่นักคิดแต่คิดหัวแปดคนก็เห็นอะไร
จอมพล. พ.ร.ต. ถวัลย์ และนายกอง อวยวงศ์ ว่ากันทำไม ถึงจะไม่ผู้ดีก็ทำไม่ได้
จอมพล ป. ขอดนักเร็วขึ้นว่า ท่านจะร่วมกับนายปรีทไปเป็นเมืองเขา เพราะปรีทก็เคยเป็น
ใกล้ชิด แต่กลัวว่า ท่านจะปรีทหรือ... เอ... ไม่ทราบขอประกาศผลการขอโทษเป็น
และขอรับโทษ. พลเอกเสียดก่อน ปอ้อยได้มีมติในมติที่ศาลาตัดสิน. พลเอก ไท นอ
รัฐมนตรีอยู่ไปแล้ว ท่านขอโทษไม่มีที่วังโรงในวังซึ่งขุนศึกได้ให้ผู้ตั้งตนขึ้น
และนอกจากการนี้ข้าพเจ้าขอโทษให้ท่านแก้แค้น ซึ่งได้ให้ท่านยุติธรรมอย่างเต็มที่ อีก
กับเมื่อครั้งรวมรัฐสภาพิเศษไปขอโทษให้ท่านแก้แค้น.

เมื่อเราทำทั้งหลายได้เห็นความอนิจจังไม่เที่ยง ของการเมือง
ไทยที่เปลี่ยนแปลงเร็วกว่าฝรั่งในชั่วเวลา ๒๕ ปี มาแล้ว ที่มีคนรู้จักกันใหม่
เพราะอำนาจทางการเมืองอย่างมากมาย ก็เพราะเราไม่ยอมให้อำนาจทุก
บุคคลมีชัยแต่ประชาธิปไตยส่วนนี้ และพวกพวกมากกว่าความฉลาดของประ
ชาชนพม่าเมือง และด้วยเหตุผลความวิเศษนี้เอง ถึงกระนั้นที่เราได้เห็น
การเปลี่ยนแปลงคือไปอีกอย่างพิสดารไม่ใช่ว่ากาลเวลาที่ผ่านหน้า เราแค่เกิด
'กรุงศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี' ที่เห็นชาติและความฉลาดของพลเมืองสักก็ถูก
หมู่คณะ นั่นแหละชาติไทยจะไปประสพประชาธิปไตยอันแท้จริงได้.

อย่างไรก็ตาม ในโอกาสแห่ง วันชาติ นี้เราขอวิพากษ์นาการ
ผู้ก่อการ ๒๔๗๕ บางคน ที่มีเจตนาคิดที่จะนำประชาธิปไตยมาให้แก่คนไทย
ก็ยังไม่ได้จริง แม้จะคิดดีหรือว่าขมขื่น ขอจริงมีความเคารพจากประชาชน
ทั่วทุกนคร.

นายกรัฐมนตรีกับนายอัครโทมส์: เราได้อ่านคำสัมภาษณ์ของ

แทนหนังสือพิมพ์นิวส์วอร์คโทมส์ซึ่งเขียนตาม
จอมพล ป. พิณสงครามนายกรัฐมนตรี มีข้อความที่ข้าพเจ้าผู้ศึกษาการเมือง
ของประเทศไทยน่าจะสนใจ เพราะได้เห็นนโยบายของรัฐบาลไทยมีต่อสห
รัฐอเมริกาเพียงใด มีเรื่องที่เราสนใจก็คือความแตกต่างของ ส.ส. ที่เข้า
ในประเทศจีน ซึ่งพวกพม่าไม่พอใจอย่างยิ่ง คือ ส.ส. เท อิกซิกซ์, ส.ส.
แก้ว นวรัตน์ และ ส.ส. ทิม ลิวพอน ในคำบอกของข้าพเจ้านายกรัฐมนตรี

เรียน • เรียน • พลัดพลัด •
โดย วิจิตรธรรมชาติ

กว่า ๖ แสนคน ได้ลี้ภัยหนีแล้ว ล่องลำเค็ญ ทั้ง
ภาพยนตร์ อ่านหนังสือถูกเข้าง่ายใจยิ่งๆ ทำหนังสือประกาศ
นัยบัตร จาก The Nature Method Institute Europe
วิจิตรธรรมชาติ รับรองโดย ลำดลธรรมชาติ ภาษาอังกฤษแห่งยุโรป
หลายฉบับท่าน..... จอมป๋มมการ ฟรี จาก

The Nature Method Institute T.W. 2.

บริษัท จอนสัน พับลิ่ง จำกัด ตู ป.น. 333 พระนคร

ชื่อ.....
ที่อยู่.....
.....
.....
.....

ต่างประเทศ.

การลงหนังสือพิมพ์: มักมีเสียงกล่าวหาในพระนครว่า มีผู้ลง

หนังสือพิมพ์ที่รักของมหาชน ไม่ค่อย

กล่าวถึงผู้มอบฟิสิกส์, ทว่างานนี้หมายความว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่
เกี่ยวข้องกับการของฟิสิกส์โดยเปิดเผย เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาทั่วไป เพราะ
อย่างไรในกรุงเพทายังมีเสรีภาพอย่างเต็มที่ว่าให้เป็นหลักฐาน เป็นแต่โดย
กันเท่านั้น แต่เป็นความจริงที่มีผู้ลงหนังสือพิมพ์นั้นเป็น

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้เกิดขึ้นในทวีปยุโรปแล้ว
เทศาภิบาลเห็นว่า เจ้าหน้าที่ที่รักได้ ได้รับเป็นใจว่ามีความจำเป็นที่จะ

โทรศัพท์ที่สาธารณชนพูดกัน แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการพนันที่เล่นกันโดยโทร

ศัพท์ ไม่มีความลับในเรื่องสงคราม แม้จะมีนักคิดที่โปรดยุติสงครามโดย

เป็นต้นในฟิสิกส์ ทว่า ส.ส. คนหนึ่งถูกเจ้าหน้าที่บริหารของมหาดไทย และ

ทำให้ปัญหามีความจำเป็นที่จะจัดการโดยเจ้าหน้าที่ของเขาคือ แต่ก็มีผู้ที่ไม่ได้

เช่นเดียวกัน ในอังกฤษมีการลงหนังสือพิมพ์ที่โดยหนังสือพิมพ์ที่

จะหาใจกรรม และมีความจำเป็นที่จะต้องจัดการ จนเจ้าหน้าที่บริหารของ

ไทยได้ ความจำเป็นของนักคิดโปรดยุติสงครามโดยไม่มีจดหมายของทางโทรศัพท์

ชมเชยที่หนังสือพิมพ์เมื่อคิดมีความจำเป็นของเจ้าหน้าที่โทรศัพท์ จึงยังให้

ออกจากงานไปในวัน แลดูเหมือนว่า เจ้าหน้าที่บริหารของ

เช่นนี้ นับว่าเป็นความจำเป็นที่จะจัดการโดยไม่มี เป็นเอกสารที่

ในกรุงบรัสเซลส์ที่นครนิวยอร์ก.

เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๖ ตุลาคม ๑๙๑๘ ส.ส. ได้ถามรัฐบาลว่า ประ

หาของอังกฤษที่ลงอยู่ในหนังสือพิมพ์หรือการใด ที่ปรากฏว่าทหารได้

ลงหนังสือพิมพ์ที่รักของมหาชนผู้หนึ่ง ด้วยความซื่อสัตย์ของนักคิดที่

สภา ส.ส. อีกคนหนึ่งซึ่งเป็นนักข่าวความมั่นคงกล่าวว่า เจ้าหน้าที่ที่รักการระ

เม็กซิโกที่เสรีภาพของพลเมือง ไทยและฟิสิกส์ และนำความโดย

นั้นไปแก้ปัญหานั้น มีมติของคณะรัฐมนตรีว่ากระทรวงมหาดไทย

ว่าความจำเป็นที่จะจัดการโดยไม่มีหนังสือพิมพ์ที่รักของมหาชนผู้หนึ่ง

ว่า ส.ส. ที่ลงหนังสือพิมพ์ที่รักของมหาชนผู้หนึ่ง และเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะจัดการโดย

กล่าวหา ส.ส. พวกที่ไม่ใช่พวกนี้ เพราะเขาทั้งสอง "ไม่คิดคือพบ
ปะกับบุคคลในชั้นลับ" ซึ่งความขึ้นว่า ส.ส. ที่ทำนายนก
ของมีภัยกับความจริง แต่เพราะไม่มีภัยอะไรนั้น จนถึงความอันสมควร
เพราะเห็นว่าความจริงไม่เป็นการเสียหายแก่ ส.ส. ทั้งสองนั้น แต่กลับเป็น
ภัยที่เสียด้วยซ้ำ หากแต่การว่าเป็นการเสียความแก่กันจริง เราจึง
กล่าวหาความจริงในเรื่องนี้ จนกว่าจะมีข้อเท็จจริงปรากฏ.

ในเรื่องเกี่ยวกับผู้ ส.ส. เมื่อมีความสนใจมาก ที่จะมีที่ใดที่มีส่วน
ร่วมซึ่งเหลือเพียง ๒ ล้านบาท แต่ทั้งนี้ยังไม่ถึง ๔๐ ล้านบาท อัน
ก่อให้เกิดความน้อยใจในหมู่นายทหารไทย.

บางเรื่องเราได้อ่านจากของ "คณะกรรมการการต่างประเทศ" ที่

ประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์ได้สั่งให้ทหารบก สถานการณ์ช่วยเหลือกัน

เทศของสหรัฐอเมริกา ซึ่งกรรมการคณะนี้มีหน้าที่การดูแล เพราะประ

ชาชาติที่ว่าการช่วยเหลือกันประเทศในแง่ของชาวอเมริกัน ที่เสียภาษี

อากร ใจปรารถนาให้คนเสียภาษีอากรได้มีความเห็นที่ควรแก่ คณะ

กรรมการประจำกองทัพบก เบเนจอน แมรี เดสส์ ผู้ซึ่งเคยเป็นประธานกรรมการ

บริษัทเหล็กกล้าเป็นต้น. ทหารบกและ จอน ดิวอี้ ซึ่งเคยถูกเรียก

คุมมณฑลที่พึ่งจะถึงเกี่ยวกับผู้ ให้กรรมการประจำกองทัพบก, วอลเตอร์ สมิท

อดีตปลัดกระทรวงการต่างประเทศ, วิชาดิวอี้ ประธานกรรมการบริษัทเรือ

เคอร์เนลเบเนจอน, เดสส์เป็นต้น ประธานคณะกรรมการอเมริกา, นักศึกษา คอลเลก

คาร์เด็น แมรี เดสส์ และ วิชาดิวอี้ ประธานหนังสือพิมพ์เสรีภาพรวม

๑ คนเข้าร่วมการช่วยเหลือกันซึ่งได้ประโยชน์แก่ประเทศที่มีโครงการศึกษา

ความมั่นคงร่วมกันก่อน และปรากฏว่า ๑๖ เปอร์เซ็นต์ของการช่วยเหลือกัน

ประมาณทหาร. การช่วยในการทหารนั้นไม่ถึงกับ ความสงบราบคาบภายใน

ในประเทศนั้นและด้านทางศึกษาของนักศึกษาความมั่นคง คณะกรรมการ

มีความเห็นอย่างเร็วแม้ว่า หลักของการช่วยในการทหารนั้นจะต้องมีผู้

พินิจแก่ประเทศเหล่านั้น ให้มีผู้ช่วยเหลือกันโดยประโยชน์ร่วมกัน และคณะ

กรรมการ รัฐสภาฟิสิกส์ ที่ทางประเทศที่ไม่ได้ปฏิบัติกัน ไม่ที่จะลง

ประเทศที่มีสิทธิพลเมืองแล้ว ควรจะต้องมีส่วนร่วมออกมาก และว่าความ

มีข้อความนั้น ๆ ก็ยังไม่เกี่ยวกับการทหาร ผู้เขียนว่าไม่กล่าวในที่นี้ เมื่อคณะ

เห็นได้ว่า และเห็นว่าไทยเราคงออกช่วยเหลือไม่ลงได้ คณะกรรมการรัฐสภา

ฟิสิกส์ เมื่อมีความเห็นของคณะกรรมการว่า ประเทศที่มีสิทธิพลเมืองที่

ยุควัยฉัฒน

□ เรื่องสั้น ๆ

ต่อจากหน้า ๑๒

สนโน่นเมื่อ ส.ส. คนนั้นเหมือนญาติไป อีกคนหนึ่ง.

“แต่สองคนแม่งอนนั้นถ้าสองคนระหัง ลูกสาวออกคอกมาเป็นผู้ขาย ส.ส. คนนั้น ลังใจไม่กลับใจหา แต่ด้วยความซื่อเมตตาของทั้งเด็กและลูกของและลูกของในเรือไป จนโตอายุ ๑๕ ขวบเศษ ๆ ึ่งวันหนึ่ง ส.ส. คนนั้นก็ไปไปหาเอาไปไว้ในมือตัว ทำให้ทั้งแม่ลูกและคนในหมู่บ้านถึง ๆ ขึ้นตามตัวใจกันทั่วไปทุกคน ส.ส. ขึ้นมาแสดงความรักใจลูกสาวของเขาให้ดู และบอกกับแม่ลูกที่รู้ว่า เขาทำเพื่อที่จะบวชเรียนแล้ว แต่ฐานะของเขาที่รู้ว่าไม่สร้าง พ่อชอบบวชมาลงจากใจจริงมา แต่จะรับไว้ไม่ได้ เพราะเขาต้องเรียนหนังสือสำหรับ เมื่อถึงครั้งใหม่ และขอรับไว้แม่ลูกคู่หนึ่งช่วยเขาอย่างเหลือ.

“แต่สองคนก็ใครจะปฏิเสธได้ ทนทำงานจนชั่วชีวิตในหมู่บ้านก็รักเมียของแม่และลูกสาว อย่างที่เขามาแล้วครั้งหนึ่ง และทว่าจิตใจบวชวิธของของชาวหมู่บ้านนั้น ต่างคิดเสียว่าเมื่อเทากันหมู่บ้านนั้นคนหนึ่ง เป็นลูกของ ส.ส. ผู้นั้น เขาจึงเปรียบเสมือนคนในหมู่บ้านเขานั่น คนนั้นเสียสละชีวิตคนกลุ่มนั้นตกเป็นของเขาก็คงหนึ่ง.”

“แต่สองคนก็ใครจะปฏิเสธได้ ทนทำงานจนชั่วชีวิตในหมู่บ้านก็รักเมียของแม่และลูกสาว อย่างที่เขามาแล้วครั้งหนึ่ง และทว่าจิตใจบวชวิธของของชาวหมู่บ้านนั้น ต่างคิดเสียว่าเมื่อเทากันหมู่บ้านนั้นคนหนึ่ง เป็นลูกของ ส.ส. ผู้นั้น เขาจึงเปรียบเสมือนคนในหมู่บ้านเขานั่น คนนั้นเสียสละชีวิตคนกลุ่มนั้นตกเป็นของเขาก็คงหนึ่ง.”

“แต่สองคนก็ใครจะปฏิเสธได้ ทนทำงานจนชั่วชีวิตในหมู่บ้านก็รักเมียของแม่และลูกสาว อย่างที่เขามาแล้วครั้งหนึ่ง และทว่าจิตใจบวชวิธของของชาวหมู่บ้านนั้น ต่างคิดเสียว่าเมื่อเทากันหมู่บ้านนั้นคนหนึ่ง เป็นลูกของ ส.ส. ผู้นั้น เขาจึงเปรียบเสมือนคนในหมู่บ้านเขานั่น คนนั้นเสียสละชีวิตคนกลุ่มนั้นตกเป็นของเขาก็คงหนึ่ง.”

“แต่สองคนก็ใครจะปฏิเสธได้ ทนทำงานจนชั่วชีวิตในหมู่บ้านก็รักเมียของแม่และลูกสาว อย่างที่เขามาแล้วครั้งหนึ่ง และทว่าจิตใจบวชวิธของของชาวหมู่บ้านนั้น ต่างคิดเสียว่าเมื่อเทากันหมู่บ้านนั้นคนหนึ่ง เป็นลูกของ ส.ส. ผู้นั้น เขาจึงเปรียบเสมือนคนในหมู่บ้านเขานั่น คนนั้นเสียสละชีวิตคนกลุ่มนั้นตกเป็นของเขาก็คงหนึ่ง.”

“แต่สองคนก็ใครจะปฏิเสธได้ ทนทำงานจนชั่วชีวิตในหมู่บ้านก็รักเมียของแม่และลูกสาว อย่างที่เขามาแล้วครั้งหนึ่ง และทว่าจิตใจบวชวิธของของชาวหมู่บ้านนั้น ต่างคิดเสียว่าเมื่อเทากันหมู่บ้านนั้นคนหนึ่ง เป็นลูกของ ส.ส. ผู้นั้น เขาจึงเปรียบเสมือนคนในหมู่บ้านเขานั่น คนนั้นเสียสละชีวิตคนกลุ่มนั้นตกเป็นของเขาก็คงหนึ่ง.”

“แต่สองคนก็ใครจะปฏิเสธได้ ทนทำงานจนชั่วชีวิตในหมู่บ้านก็รักเมียของแม่และลูกสาว อย่างที่เขามาแล้วครั้งหนึ่ง และทว่าจิตใจบวชวิธของของชาวหมู่บ้านนั้น ต่างคิดเสียว่าเมื่อเทากันหมู่บ้านนั้นคนหนึ่ง เป็นลูกของ ส.ส. ผู้นั้น เขาจึงเปรียบเสมือนคนในหมู่บ้านเขานั่น คนนั้นเสียสละชีวิตคนกลุ่มนั้นตกเป็นของเขาก็คงหนึ่ง.”

“อย่าเข้าใจใครนะ ตอนนั้นคนที่เกิดมีท้องนี้คือยายแม่ไม่ใช่อีกสาว”

“อ้อ!” หลอนทั้งสามร้องขึ้นพร้อมกันและทว่าหน้าประหลาดอย่างยากจะอธิบาย พระพุทธเจ้าซึ่งนั่งอยู่ด้วยตลอดเวลา เอ่ยปากถามขึ้นด้วยน้ำเสียงราบเรียบที่สุดว่า.

“เรื่องจริงหรือเรื่องนิทานคะคุณยาย”

คุณยายหัวเราะหึ ๆ เมื่อตอบว่า “ยายบอกแล้วจริงว่า แกะจะฟังเป็น เรื่องนิทานหรือเรื่องจริงก็ได้” ▲

□ ขุนไว้ม้า

ต่อจากหน้า ๑๒

“คิดนึกว่าคนเขากันไม่ไปเข้ามาในห้องนี้เห็นแน่ อารจะเป็นคนอื่นอีก”

“คุณเคยทราบไหมว่า ลำบากของคุณไปซื้อบ้านไว้หนึ่ง”

“ไม่เคยนึกเลยนะ และไม่คิดว่าคุณจะทรงเมตตาหาหาอย่างนั้นมาซื้อบ้านไว้หนึ่ง เขาไม่มีที่ทว่าจะเป็นคนซื้อเลยนะ”

“คุณคิดว่าเขานั่น สำหรับเก็บเมียชื้อไปไหน”

หลอนมองหน้าทนายความหนุ่มอย่างขมขื่นเต็มประดา ระเิกหัวเราะออกมา

“คุณมิใช่โง่โง่อย่างนั้น” “ถ้าเราเขาก็ดึงสิ่งนี้ไปแล้วเจ้าคะ” หลอนทำลุ่มเสีย “มีรอยลายมือผู้หญิงเกลื่อนไปหมด”

“คุณพอจะหาใครไหมว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นใคร”

หลอนสั่นศีรษะ นิ่งไปชั่วครู่ “ไม่เคยนึกเลยนะว่าเธอเป็นใคร เพราะไม่เคยนึกเห็นเขาก็ดึงสิ่งนี้ไปหมด ยางก็อาจจะเป็นพนักงานในธนาคารก็ได้ แต่ก็ฉันไม่กล้ายืนยัน คิดมันดีกว่าว่า

ให้เขาสอบสวนลายมือพนักงาน ของธนาคารนั่นแล้ว”

“ทำไมคุณคิดว่าจะเป็นพนักงานของธนาคาร”

“อ้าวคุณทนาย พนักงานนั้นสวย ๆ มีหลายคนนะละ แล้วถ้าการที่คิดเหมือนระง่ายกว่าคนนอก อย่างน้อยคุณชำนาญมีหุ้น, เป็นนายว่ากันครั้ง ๆ”

“คุณนึกว่าพนักงานนั้น รักคุณชำนาญหรือ” เขากล้งขยับริมฝีปากหญิงสาวเซมิง

เรอหัวเราะอีก “ระคงให้ฉันตอบคำถามนั้นด้วยหรือคะ” คนอย่างคุณชำนาญถ้าไม่มีเงินเสียหน่อยเคียวเกาะไปไม่ได้แก่งงานทั้งชาติก็ว่าไว้”

“อาละ, สมมุติว่าพนักงานสาวที่นั่นรักคุณชำนาญ แล้วเขาจะกล่าไปอยู่บ้านอันแสนเปลี่ยวคนเดียวพักไว้หรือ ในเมื่อคุณชำนาญก็อยู่บ้านคนเดียวมานานๆ ถึงจะไปครั้งหนึ่ง ถ้าไปบ่อย ๆ คุณก็อย่าก็กรใจใหม่ คุณนึกหรือว่าหญิงสาวรกรดาอยู่โกล่เคียว แล้วก็ไม่มีโอกาสไปไหน หนังสือรักก็ไม่ให้ใครเข้ามาเกี่ยวในกรงสัตว์ก็เห็นเล่ายาก คุณก็หรือว่าหญิงสาว ๆ ะยอมบ่บ้านนั้น”

“ความผิดของคุณนั่นแหละ” พลันว่า พลงใจหัวร้าง สองมือประสานตัวเข้าอย่างคึก ๆ “บางทีอาจจะไม่ใช่พนักงานสาว ๆ ก็ได้ อาจจะเป็นลูกเมียใคร ก็หวังเงินของคุณชำนาญเป็นไครว่า ๆ”

“อาละเป็นได้ ผมขอบายๆ ทำนั้นว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นภรรยาใครและผ่านสวระหรือรัฐระระระคาย จึงสั่งการยอมคามไป และแต่เห็นเมียของทนอยู่กับคุณชำนาญ อาจจะเป็นชนลางหรือชนชนก็ได้ ้วยความตั้งใจเขาใจเอาเป็นคุณชำนาญแล้วลงหนีไป ฝ่ายเมียเห็นเช่นนั้น เกร่ว่าจะมีคนเห็นคนจึงมีคะเถียงกันเสีย แล้วจึงหนีออกมาบ้านซึ่งพักไว้ตามลำพัง แล้วออกมาบัยระของของคุณชำนาญก็กลับมารุ่งเทพาก็”

เรอขึ้นและพยักหน้าบ่อย ๆ อย่างเห็นความแปลกประหลาดคือของชีวิต

“ผมคิดว่าเธอเป็นไปตามต้นตารของผมนี้แหละ หรือ”

“ดิฉันก็คิดเช่นนั้น”

“คุณพูดความจริงหมดแล้ว”

“อะไรนะ”

“ผมคิดว่าผมพูดออกมาด้วยความจริงใจของคุณทั้งหมด”

“ถ้า ดิฉันไม่ชอบพูดคน เหตุผลของสาวครึ่งแต่เขาก็ได้ จึงถามมาอีกทีพูด การพูดไปไม่ใช่ของอะไรจริงในนะ เพราะจะต้อง

(อ่านต่อหน้า ๑๓)

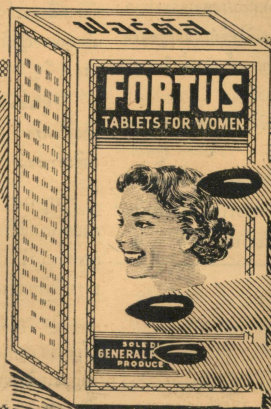
VOT OOT SUAN

โอด โอต สวน

โอด โอต สวน

โอด โอต สวน

แก้ 5 ประการของสตรี...

ฟอร์ตัส

ยาสำหรับสตรี

แก้โรค 5 ประการของสตรีให้ดีขึ้น คือ

- 1 ระวังการทำหน้าที่มากของ ต่อมส่มอง
- 2 บำรุงกล้ามเนื้อทรวงอก ให้ทรงงาม
- 3 ทำให้ผิวพรรณผุดผ่อง เปล่งปลั่ง
- 4 ส่งเสริมความแข็งแรงของอวัยวะเพศ
- 5 บำรุงกล้ามเนื้อและกระดูกให้แข็งแรง

บริษัท สหเวชภัณฑ์

1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก พระนคร โทร. 32824 ตู้ป.ณ. 694

□ ໝູ່ໄວ້ໝາ

สร้างเรื่องสร้างบารมีหากให้สอดคล้องต้องกัน
ตั้งแต่ต้น ไม่นับถูกจับได้ โดยเฉพาะห้าผู้ถูกจับ
หมายความว่าแล้ว...” เสียงตะโกนประทุ
เบา ๆ ดังเข้ามา ณ ช่วงการพูด ทั้งหมดและ
สาวหันไปมอง ประตูปีกอวสานซ้ายหันเข้ามา
ทำทางของเข้านี้ ๆ ขอบกล และสีหน้าก็เต็มไปด้วย
ด้วยความวิตกกังวล

“ เป็นไงบ้างคะ เรื่องไปถึงไหนแล้ว ”
เรณูถามขึ้นก่อนที่วิคกี้จะตอบ

“ดูมันวิ่งไปหมด...เอ... ผมเห็นจะ
ต้องไล่ล่าสักอีกหนึ่งก่อน” วิดจับคาตัวมัน
ซัดไปเดินไปประตูดึงประตุนึง ซึ่งติดต่อกับ
ห้องทำงานของเขาเปิดออกเดินเข้าไปในห้องตรง
ไปที่ตู้ข้างฝาเปิดออก วิดได้กลิ่นหวนกลับมา
ชนิดต่าง ๆ คือขี้หนูเป็นแถว เขานับมาทางทนาย
ความและภรรยาของเพื่อน

“ คินันขอโทษาเปล่า ๆ ค่ะ ”

“ผมไม่, ยังเข้าอยู่” วิศัลปฏิเสธ

วนชยรณวศกตงในแกวทเขาหยบ

แก้วเปล่าออกมาอีกโยหนึ่งแล้วเก็บไป
ที่ตู้เย็น มีอีกออก หีบขวดโซดาออกมา
เข้ก้วยที่เข้กซัง. ขนวนอยู่ข้าง ๆ ตู้เย็น
คือจากนั้นเขาผสมวิสกี้กับโซดาและ
รินโซดาเปล่า ๆ ลงในแก้วอีกโยหนึ่ง

ทอจากนกเหยี่ยวแก้วไซคาเปลา กยแก้ว
 วิสัฏฐ์ของเขาเดินกลบมายังห้อง ทิวคัต
 รอยอยู่ เขายืนไซคาเปลาให้เรณูตัวเอง
 ยกแกวชขึ้นคนตลอดเวลาเหล่านักทอขยับ
 ตากเขม่ง เมื่อเขาเก็บเหล่าหมักไปครั้ง
 แก้ววิศวัตจึงเขียน

“ เรืองนันทน์กับดอย่างไรกัน ”

“คุณชาญถูกยิงตายด้วยมือของ
ผมเอง....!” วันชัยตอบเรียบๆ มือ
ที่ถือแก้วสั้นน้อยๆ สีหน้าท่าทางของ
เขาขมเฝือกความกังวลใจในอก เขาม
เหล่ล่ออกอกหนึ่ง แล้วเดินไปโตะวาง
แก้วลง หยิบตาคงเขร็ดล่อนางสาวกร

เป้าเมื่อออกเดินไปหาวิค^๕ ขึ้นไปตรง
 หน้าเขา วิคก็หยิบออกมาผ่นหนึ่ง
 วันชัยเอ้าขึ้นคาน อีกซองใส่กระป๋
 วิคก็ทุบไม้ซีกเบรจินให้เขา และตัว
 เอง เรวณึ่งนั่งมองเหม่อๆ ไปข้างหน้า
 หล่อ้นก็เอะไรขึ้นมาได้ ก็เหลียวซ้าย
 ไปมองวันชัยทันที.

“ถูกยิงด้วยปืนของคุณ?” หล่อน
เบิกตากว้าง วันชัยก้มศีรษะให้อย่าง
อึดโน้มัก

“เฮ้ย หมายความว่าอย่างไร?”
 วิทักถามทันที แล้วมันซับซ้อนไม่พอ เขา
 ถูกยหรือนางแฉวยสองสามครั้ง ^ๆ ^ๆ ^ๆ ^ๆ
 เหลืออีกอีกหนึ่ง วิทักตอบอย่าง
 ไร้ความหมาย ๗

“เรื่องที่ผมไม่ทราบดีเกิดขึ้นมัน
กลัวยกขึ้นได้ แต่ถ้าเป็นคุณผู้หญิง
อยู่ในคุกอย่างนั้นแล้ว เหตุการณ์คงไม่
เกิดขึ้นแน่นอน แต่ฉันไม่รู้จะไว้ใน
เรื่องฉัน ฉันก็แค่เป็นคนหาเงิน
เก่ง แต่ไม่เก่งในเรื่องซากกรรม คุณ
ทราบดีไหมว่า ยืนระยะออก คุณซาอู
ชอบมาหาผมได้ เมื่อก่อนวันเก็บงาน
ของมาหาผมใช้”

“เขาไม่ยื่นประจำตัวของเขา
หรือหรือ?” วิศุข

“ผมไม่ทราบว่า เขามีหรือเปล่า
แต่ถ้าเป็นคุณคงไม่ให้ใครขอยืมขึ้นไป
ได้ง่าย ๆ เหม็นอนอย่างผมเป็นแน่จริง
ไหม?”

“แน่นอน เพราะถ้าเกิดเหตุขึ้น
แล้วเราของบ^๔จะ^๕ต้องเป็น^๖ผู้รับผิดชอบ”

“และผมเคยรู้ว่า คุณกาญจน์ไม่
เคยสนใจเรื่องынเลข คว้าหนังสือเรา
ไปเที่ยวฆ่าเมื่อองกาญจน์กัน ร่วมคณะ
กับคุณเส็นนี่ เขามาจากโพธาราม
คุณเส็นนี่ คุณอิน และคุณพด

เขา^๑กับพวกของ^๒ผมไป^๓ด้วย^๔คนอื่น ๆ เขา^๑
มี^๕ลูก^๖ของ^๗และ^๘ลูก^๙กรด^{๑๐}ไป^{๑๑} คุณ^{๑๒}ชา^{๑๓}ญ^{๑๔}สน^{๑๕}
ใจ^{๑๖}กับ^{๑๗}พวก^{๑๘}ของ^{๑๙}ผม^{๒๐}มาก^{๒๑} ผม^{๒๒}เขา^{๒๓}ออก^{๒๔}มา^{๒๕}ยัง^{๒๖}

เมื่อเล่นคอนทรักทัก เขาขอให้ผมสอน
วิธียิงให้ด้วย ผมก็สอนให้เขา เมื่อก่อน
เดินทางเขาคงนึกถึงฉันขึ้นมาได้ จึงมา
ขอผมสอนไป ครั้นผมจะไม่ให้ก็ไม่ได้

แต่ความจริง ผมไม่มีหัวใจอะไรให้
เขาขออิมเลบ "ไม่ว่าอะไรทั้งนั้น" เขา
สูบบุหรี่สองสามครั้ง แล้วย่างลง
ในกระโถนปากยาน

“ คณวันชัยคงชำนาญการยิ่งป็น

สนมมาก" วิตต์พุดลอบ ๆ

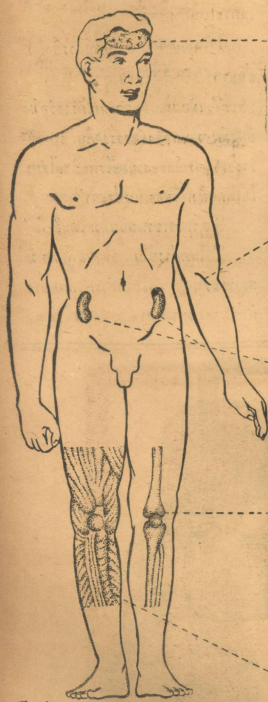
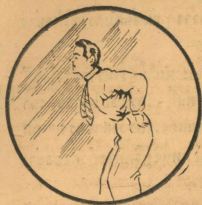
“เมื่อผมเป็นทนายผมได้รางวัลชิง
ปิ่นแก้ว งานฉลองรัฐธรรมนูญ งานวชิ
ราวุธานุสรณ์และงานอะไรต่อมิอะไรผม
ไม่ได้ทำทั้งที่สองเป็นประจำ”

“ ต้ารวจเขาพบบันนัท ไทน์? ”

“ในคุกขังบ้าน แต่เป็นคุกแห่ง มี
ทนายชั้นกร ถ้าไม่ได้สำรวจกันอย่าง
ถี่ถ้วนละก็อาจทำ (อ่านต่อหน้า ๔๓)

เขมสั
 ดิน
 • ในห้อง...
จ๊าก
แฉ่นเคียน

ยาบำรุงไตฟอรัส

bright brains

สมอง
แจ่มใส

much blood

เลือด
บริบูรณ์

normal kidneys

ไตเป็น
ปกติ

strong bones

กระดูก
แข็งแรง

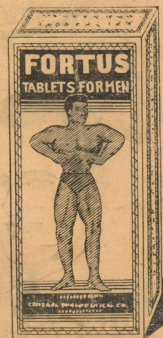
fine muscles

กล้ามเนื้อ
งาม

บำบัดอาการ...

ผอมแห้ง แรงน้อย
กินไม่ได้ นอนไม่หลับ
ปวดหลัง สะอึก
กำลังอ่อนเพลีย
โลหิตจาง

บริษัท สหเวชภัณฑ์ จำกัด ผู้แทนจำหน่าย

เลขที่ 1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก กรุงเทพฯ โทร. 32824 ก.ป.พ. 694

บุกวิชชีชบร

□ ขุนไวยำ

ต่อจากหน้า ๔๑

ไม่พบ ค่าวจเขาเก่ง”
 “ยังมีลูกเหลืออีกหรือเล่า”
 “ไม่มี และไม่มีลายเขี้ยว ค่าว
 รวจเขาวผู้ตายคงถูกยิง จากปืนกรม
 บอกลี้ เพราะเขาพิสุจน์ ได้ว่ามีรอยยิง
 ใหม่ ๆ ไม่เกินสามวัน เพราะมีเขี้ยวข้าง
 อยู่ ในอ่ากลิ้งขึ้น”
 “ถ้างั้นแย่ม้อย” วิตตุพุด
 ข่ม ๆ
 “แย้มใจ?” เขารักทันที, หนา
 คาไม่เสวยเลย

“แย่มก” วิตตุกข่มขื่น “คุณ
 จักแวงเก็บข้าวของบนโต๊ะเสียให้ด้, ผม
 ว่าไม่เกินเที่ยงนี้ค่าวจจะตองมาจับ คุณ
 แ่น ๆ ผมขอร้ออย่างหนึ่ง คุณจะต้อง
 ไม่ให้กระชอไฟงั้น”
 “เฮ้ไม่ใหม่ให้กรออย่างไร ผม
 ต้องร้นนายบ่งกันค้วของม่งนี้”
 “มันหละ คุณจะเข้าปึงหมัก
 ขัน”
 “แล้วจะให้ผมทำอย่างไร”
 “ไม่พูดอะไรทั้งนั้น ให้เขาส่ง
 พ้องศาลเลย อย่างเดิม ผมเป็นนาย
 ของคุณอยู่ และผมจะดำเนินคดีนี้
 อย่างดีที่สุด” วิตตุเค้นครวไปทาง

ประตูออกหันมาทางเรณู เขาก็มีศรี
 ษะให้เล็กน้อย แล้วเดินออกไปปิด
 ประตูรั้วเค้นเค้น ปล่อยให้หันเขยและ
 เรณูนั่งมองตามหลังเขามาด้วยบอ
 การอันเย็น ๆ. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

□ เทคนิควิประหาร

ต่อจากหน้า ๔๒

ที่เหล่านี้ไม่ควรถือเป็นบ้านหมย แห่งการเข้ายึด
 ล้อมกำลังอาวุธ. เป้าหมายสำคัญที่สุดของตำรวจ
 ฝ่ายเทคนิคต่าง ๆ เช่นโรงไฟฟ้า โรงไฟ โทรลหัท
 โทรเลข ท่าเรือ โรงงานอัดแก๊สและคลองประ
 ปั่นน้ำนั้น แท้แต่เรณูจับไม่ทันด้วย ได้ได้
 แอ้งไปว่า ในกรณีฉุกเฉิน จะต้องบุกเข้าทำลาย
 ปฏิบัติให้ถึงได้ ผลสำเร็จอันหนึ่งว่า “รัฐบาล
 เน้นที่ที่เราจะต้องโจมตี จึงต้องทะลุจุดสำคัญ
 บั๊กตรงจุดที่เป็นศูนย์กลางบังคับหัว. ถ้าฝ่ายปฏิบั
 ติไม่ได้รับรู้หรือถูกลูกปืน วิทยุ โทรลหัท หรือ
 ตามหาว่ามีการกระชอว เราจะต้องตามไปด้
 ถึงที่นั้น. ในการเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาล ถ้าเป็น
 จะต้องพุ่งมวลชนเข้าสู้รบราบ อย่างเช่นนี้”
 คนเรณูจับสกัดกั้นไว้ที่สุด.

โดยเหตุนี้ ยุทธวิธีของคณะกรรมกรวาง
 แผนปลุกเร้าประชาชนมุ่งไปทางทำให้เสีย
 โศกนาถถึงทุนเป็นกลาง ไม่เข้าข้างฝ่ายใด. คณะ
 กรรมกรพูดเป็นไปอย่างเชื่อใจและมีหลักการด้
 ุติอำนาจให้สำเร็จ หากไม่อาศัยการนัดหยุดงาน
 ที่ไม่เป็นเครื่องสนับสนุน ดังนั้นคณะกรรมกร
 จึงเห็นจำเป็นต้องเป็นกลาง ไม่เกิดการนัดหยุดงาน
 ด้วยการตั้งอาวลงชนเข้าร่วม. ในการยึดอำนาจ
 ยุทธวิธีที่จะจำเป็นให้ระบอบเผด็จการได้แก่บวจน
 วัธสำหรับเล่นงานรัฐบาล ทั้งจะช่วยให้การ
 นัดหยุดงานทั่วไปด้วยนั้น ก็คือยุทธวิธีในการ
 ปลุกเร้าประชาชนให้ลุกฮือขึ้น ทั่วทุกหัว
 แขนปไรของนครหลวงคือไม่.

แต่หัวกรือทลก็ไม่ใช่เห็นด้วยกับทัศนะของ
 กรรมกรดังกล่าวนี้ เขาได้ชี้แจงไว้ว่า “ไม่
 จักรับจะต้องก่อให้เกิดการนัดหยุดงาน แต่อย่าง
 ใด. ความระส่ำระสายที่ปรากฏอยู่ในกรุงปไร
 กรก มีมติห้ามการนัดการนัดหยุดงานทั่วไป
 อีก. เพราะเป็นทำให้รัฐบาลกลายเป็นอัมพาต ทำให้
 รัฐบาลไปอยู่ในฐานะจะขัดขวาง การยึดอำนาจได้
 เลย. เมื่อเราไปขอหัวกรือทลการนัดหยุดงานได้ ก็
 ขอบที่เราระงับไม่ให้เกิดความระส่ำระสาย ของหัว
 เมือง”

กล่าวกันว่า การที่คณะกรรม

การวางแผนปลุกเร้าประชาชนไม่เห็น
 ด้วยกับยุทธวิธีของกรือทลกันนั้น นอก
 ากเป็นเพราะกรรมกรต่างเข้
 ครือทลก็อยู่ก่อนแล้ว ยังเป็นเพราะ
 เห็นว่า มันเป็นยุทธวิธีที่กว้างขวางกั
 ักันที่เล็งสถานการณ์ ในแง่กัน
 ไป. แ่ตอนทำกรือทลก็ เป็นคนช
 เล็งอะไรในแง่ร้ายมากกว่าแก้. เขา
 เห็นสถานการณ์ มันเลวร้ายมากกว่า
 ักันทั่วไปประพียงเห็น. เขาไม่เค้นคิดวิ
 วาใจในมวลชน เขารู้ตัวว่าในการยึด
 อำนาจ เขาหวังพึ่งคนส่วนมากหาได้ไม่.
 ระบือว่าไว้ได้ ก็เฉพาะคนส่วนน้อยที่
 เลือกสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว. ครือท
 ลักเห็นว่า การก่อให้เกิดการนัดหยุด
 งานทั่วไป โดยการจัดอาวลงชนเข้า
 ร่วมในการต่อสู้กับรัฐบาล มันเป็นเรื่อง
 ของความพหังสนโดยแท้. ครือทล
 แ่นไว้ว่า หากจะมีกรือทล ักหยุดงานกัน

ใช้ ตัวแลกเงิน เพื่อเดินทาง

สตวก. ปลอตภัย

ติดต่อได้ที่ ธนาคารออมสิน ราชดำเนิน ๒๔๔๔

ขึ้นแล้ว การมกัทยุคงานนั้น ๆ ก็ควรจะ
มีขึ้นเพื่อเป็นปฏิปักษ์ ต่อพรรคบอลเช
วิกมากกว่า. ท้าที่ถูกต้องควรจะย้อนกัน
มิให้เกิดกรรมกัทยุคงานที่ไป กวีย
การวิจัยที่อำนาจการรัฐบาล ไว้ให้โ
เล่ห์ก่อน. เหตุการณ์ที่ยุติก็ต่อมา โ
พิทุยให้เห็นว่า ครอชคักการกัณ
ถูกตั้ง. เมื่อคนรถไฟ พนักงานไปร
ณย์ โกรเลและโกรคพิก กตะกณ
ข้าราชการและพนักงานการกระทรวง
กยวงกรมทั่วไป ได้พากันผลงงานเป็น
ปฏิปักษ์ต่อพรรคบอลเชวิกนั้น มีนสาย
เก็บไว้เสียแล้ว. เพราะเจเนิรจากเจ้า
นาสูงสุดไว้ โกลด์ ครอชคักได้ทำ
ให้กัณมกัทยุคงาน สิ้นผลลงไปกัย
การช่วงชิงการรัฐประหารขึ้นเสียก่อน.

การที่คณะกรรมการกลางพรรค
บอลเชวิก กัณคณกรรมการวางแผน
ปลดปล่อยประชาชน มีความเห็นในเรื่อง
ยุทธวิธีของครอชคักแตกต่าง ไปคนละ
ทาง เป็นเหตุให้เกิดการขัดแย้งกันขึ้น
ในการปฏิบัติงาน นั่นแหละว่าการทำ
รัฐประหารจะล้มเหลวมากกว่าสำเร็จ.
ในระยะก่อนเกิดรัฐประหารวัน—สองวัน
นั้นในวงพวกบอลเชวิก ไม่มีการสนา
การอยู่สององ มีแผนการอยู่สอง
แผน และมียุทธวิธีอยู่สองอย่าง. ทาง
ฝ่ายคณะกรรมการวางแผน ปลดปล่อย
ประชาชน มุ่งระอาตีฆนลกรรมกร
และทหารที่หลบหนีวลาการ เป็นกั
ลังในการบุกครองเข้ายึดรัฐบาล. ส่วน
ทางฝ่ายครอชคักมุ่งจะใช้กำลังคนเพียง
คนเดียวให้เข้าแย่งชิงอำนาจ จากรัฐ
บาล. ถ้าหากคามักซ์ มรณคุกรม
มีวินศัณมิชีวิตอยู่ ในสมัยรัฐประหาร
นั้นเขาคงจะเห็นว่า การการณใน
รัฐเชิยจะชนะ มีนเหมาะที่จะใช้แผน
การของคณะกรรมการ วางแผนปลุ
กเร้าประชาชน มากกว่าจะใช้แผนการ
ของครอชคัก. แต่ทว่าครอชคักมิได้
เคยกล่าวขึ้นในวิถือกัทหรือว่า ในการ
ยึดอำนาจ ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึง
การการณของชนเมืองให้เสียเวลา.

ในวันที่๒๔ตุลาคม๑๙๑๗
ครอชคัก ได้เป็ดอกใจคนในเวลากลาง
วันสฤก แผนปฏิปักษ์การใดถูกกำหนด
ขึ้นอย่างละเอียดโดยมีมือของอโณดอฟ
ออฟเซย์โก ซึ่งซ่อนอยู่ในเจเนิต
ศาสตรและเจเนิรเลณหการกั เท่า กับที่
ซิมซอโนเชปเป็นนักปฏิวัติ และผู้ตั้ง
โทษเนเรค เณินเคยกล่าววักยถึงอัน
โณดอฟ ออฟเซย์โกว่า คนที่ไม่ซนกับ
เลณหการกัชขึ้นเยี่ยม จววางแผนการยึด
อำนาจอย่างแยบคายเช่นนี้ไม่ได้เป็นอัน
ขาด อโณดอฟ ออฟเซย์โกผู้เคย
เป็นนาหการ ในกองทัพรบเจ้าข้าวม
กัณ เป็นคนมีกัททางเขี้ยว ในหน้ารูป
จัดคล้ายคนมโรค **นั่นคือนักกัชเขน**
คล้ายตาปลาหมอตาย คนที่യാประบ่า
ทำให้แลดูคล้าย นโปเลียนโบนาปาร์ต
ในสมัยที่ยังไม่ได้ถืออำนาจ.

ณ ห้องขึ้นบนของกัคโณดซึ่ง
เป็นทั้งสณนที่ประชุมของสภาโซเวียต
แห่งกรุงเปโตรกรวากณะเป็นสำนักงาน
ใหญ่ของพรรคบอลเชวิกกัชนั้น อัน
โณดอฟ ออฟเซย์โก กังงนอยู่กั
แผนกัทรบไปกรวาก.ส่วนในห้อยขึ้น
ล่างได้เฝ้าทักของเขาลงไป. คณะกรรม
การวางแผนปลุกระ้าประชาชน กำลัง
ประชุมกันอยู่เพื่อถากกันวัน เวลาที่จะ
ให้ประชาชนลุกฮือขึ้นโค่นรัฐบาล.โดย
คณะกรรมการหาญไว้ว่า ครอชคักให้
ยึดฉวการงานจากรัฐบาลเนเรคไว้
ไว้แล้ว. มีแต่เจเนิรคัชกับทรวถึง
การกัคสิโนยอย่างกระพันท้นของครอช
คัก แต่กัไปทรวเขาในเวลาสุดท้าย
ขณะใดก็ตามเมื่อปฏิวัติตามแผนยุทธ
วิธีของมรณคุแล้ว. ในเรื่องวันที่จะลงมือ
ทำการรัฐประหารนั้น คณะกรรมการ
วางแผนปลุกระ้าประชาชนได้กัชนั้นอยู่
ในเจเนิรแอลของเจเนิรคักกล่าวในมื่อวัน
ที่ ๒๑ ตุลาคมว่า หากลงมือในวันที่
๒๑. ก็ถูกรั่วเจินไป. คนนี้จะไปลงมือ
เขาในวันที่ ๒๒ ถึงจะล่าเจินไป. ขณะ
ที่กรรมการ กำลังหาข้อกัณถึงเรื่องวัน
เวลาที่ทำการปฏิวัติอยู่นั้น สมาชิกคน

หนึ่งของพรรคบอลเชวิก กัชกรรมกั
กระหือเข้าไปในห้อยประชุม แจกให้
คณะกรรมการทรว กับวลาการลั
ละกัว่า.ทรวบูโณของวิรคัสกัเข้า
ยักที่ทำการโทรเลชกลางไว้โค่นแล้ว
ซีกสพานข้ามแม่น้ำเนวาไว้ได้กัช. ยัง
ความพิวจะงยบแก่คณะกรรมการเป็น
อย่างมาก.

การยึดสพานข้ามแม่น้ำเนวาเป็นของเจิน
ในอันคัทรบ ที่มจะระเมื่อเอาไว้ได้กัชกับให้
ศุนการคนกัชระหว่างเจินกลางกับ ทับวเณ
ชากรนุไรโดคัสเตจ. นอกจากศุนยุทธศาสตร
สองอันนี้แล้ว ทรวบูโณในประยอด้วย
ทหารเจินบูกกับบุชชาเจเนิรโก กับคนเข้า
ยึดสพานลัคัไว้ได้กัชกัณหนึ่ง คือโรงไฟฟ้า
ของสหบาล ทั้งงานคัคกับและคัคปณโ
การยึดสพานนี้ คงไปอยู่ยงในโครง
ทรวบาลที่ถากเนไรทุกประการ. เจเนิรที่ทำการ
โทรเลชกลาง ทรวคระของครอชคักได้
เจเนิรกับการคัคกับของคัระและทหารที่รักษา
การคัคกับประมาคัชกับคน. การประะระหว่าง
ทรวบูโณกับกัระและทหารของรัฐบาลโณด
โณดอฟให้เห็นประจักษ์ว่า ลัพเนเรการทาง
สำรวหาเพ็พเพอไว้ ที่จะครอบครองคัคกับ
และรักษาความสงบเรียบร้อยให้ล่ออยู่ได้. นาท

ใบ-สัปดาช

การทางตำรวจอาชวณคัชได้นำไปใช้ต่อ
จนลุดคัช. เมื่อกัประโซชงไว้เป็นเจิน
ไปไว้คัคกับคนกัชที่เพ็ดคัคคัช. ทรวบูจะ
เอาตัวเข้าเจินเมื่ออีจวระ. ทหารเจินของ
เจเนิรโกตามน ซึ่งคัชเข้าร่วมในการช้อยคัค
นาลและรัฐาการ สามารถทรวชิมเข้าเจิน
ของคัระและทหาร. ที่กัคที่ทำการโทรเล
กลางเมื่อได้เกิดคัคเข้าในทำการ เจาถู
เบ็ดมือช่วงไปโณดคัระและทหารที่ลัคซึ
คัชและทหารเหล่านั้นก็ไม่มีวันรบนรณกัช
ไม่ได้. ทหารเจินของหนึ่งได้คัคกับคนเข้า
ม่นในทำการโทรเลชกลางแล้วคัคกับคนเข้าเจิน.
ทหารเจินกัชนั้นคนกัชได้คัคกับคัชเจิน
เจเนิรคัชกับเจเนิรคัช การได้คัชไปคัช
เบ็ดคัช. อำนาจคัระและทหารกัชกลาง
ที่ทำการโทรเลชกลาง ทหารเจินกัชที่ลัคกั
ระคัคกับอทางไปพล. ทรวบูเจเนิรคัช
กัชและทหารของรัฐบาลก็จึงไปรบนรณ
คัคกับคัชเจินคัชคัคกับคัชการ ทรวบูโณ
ของครอชคักกับคนต่าง ๆ ที่ทรวบูโณกับ
ปฏิวัติการอยู่. คนคัคที่กัชกับคนคัชและ
คัช. มีรัฐาการโดยคนเจเนิรคัชกับ
คัชและโณดคัช. อย่างไรก็ดี. คณะ
การณคัชของสภารัฐบาล กัชกรรมนไป
คัชครอชคักเจิน. ในเวลาการกัช
ต่าง ๆ บรรดาซีกคัคที่ล่อเจินล่ออยู่. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

เสียงที่เพิกนี้

สีลาเทีย

HALOLIGHT

สีลาเทีย

สีลาเทีย

สีลาเทีย

สีลาเทีย

สีลาเทีย

สีลาเทีย

บริษัท สีลาเทีย (ประเทศไทย) จำกัด
ถนนสีลาเทีย แขวงสีลาเทีย เขตสีลาเทีย กรุงเทพมหานคร ๑๐๐๐๐

□ บทความการเมือง

ต่อจากหน้า ๓๘

ไม่ได้ในกระต้อมของเขานับเป็นพินาศทำลายลงก็ตาม เขาก็ยังไม่ยอมให้พระมหากษัตริย์เสด็จเข้าไปตามพระทัยได้” มีผู้วิจารณ์ว่าแม้ตัวของบักเลอว์เป็นกระต้อมไปทั่วทั้งลัทธิญาณและแผนการเมืองโม้มก็ยังไม่หนัก.

หนังสือพิมพ์วอร์คโคมส์ ให้น่าเรื่องนักวิจารณ์เหมือนกันและนำรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกามาถ่วงถ่วง และว่าเจ้าหน้าที่มักปลุกกฎหมายให้เข้ากันไว้ว่า “ซึ่งกระทำไว้ที่ ไม่ชอบด้วยเหตุผล” ตามความพอใจ เจ้าหน้าที่มักถือว่าการที่กระทำลงไปนั้นเป็นการ “ชอบด้วยเหตุผล” เสมอไป อย่างไรก็ตามวอร์คโคมส์ว่าระบอบการเมืองนั้นคือไป เพราะแบบฉบับที่อเมริกานำมาใช้โดยมากนั้นก็มาจากอังกฤษ

เรื่องนี้มีหลักฐานของอเมริกาแล้วสนับสนุนอยู่อย่าง ชัดว่ามีใครทลวงหรือเรื่องเป็นคดีหรือสิ่งหนึ่ง เรื่องหรือสิ่งหนึ่งซึ่งไม่ขึ้นต้นไม่ตก และเจ้าหน้าที่ซึ่งรับทราบก็ยอมรับกันเอง เรื่องนั้นอาจไปเพราะเมืองไทยก็มีสื่อรับเรื่องเหมือนกันไม่ใช่อะไรเหมือนกัน.

เทพของฟิลลิปปีนส์: โกรซ ก็ทราบว่า รัฐบาลฟิลลิปปีนส์จะเน้นสังกัดค่ายกษัตริย์เหมือนกับประเทศไทยและเกลียดชังคอมมิวนิสต์อย่างแท้จริงแต่ความจริงในการเมืองฟิลลิปปีนส์ก็มักมีคดีเหมือน ส.ส. เทพโซนิชิต ก็เหมือนกัน คือสมาชิกวุฒิสภา คลาโร เอเบ เรคโต ซึ่งมิใช่ขยายสนับสนุนให้เงินแก่เขาเป็นสมาชิกสหประชาชาติ และให้ฟิลลิปปีนส์ยกเลิกการกักกันคนแก่ด้วย เขาไม่เห็นด้วยในการที่ฟิลลิปปีนส์จะรื้อเรือย่นตามได้ และสภาฟิลลิปปีนส์ ก็สนับสนุนนโยบายอเมริกันเข้าช่วยป้องกันเกาะไต้หวัน

อุดมคติของเรคโตนั้น ตัวไปเล่นประเทศในเอเชียตามหลักการแบบตัวเป็นเช่นนี้จึงไม่ปลื้มในชัยชนะที่เกิดมีการแยกอเมริกาออกจากจักรวรรดิ เห็นจะต้องกระโดดข้ามอเมริกาแต่โดยดีในลักษณะของอเมริกาที่มองไม่เห็นเป็นพิษเหตุ เรคโตอยู่ ๖ ปี มีอาชีพเป็นทนายความที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ๕ ธันวาคม และจะเข้าแข่งขันเลือกตั้งแห่งประธานาธิบดีในเดือนพฤศจิกายนนี้ เขาจะชิงตำแหน่งจะได้รับเลือก และเลือกตั้ง ๖ ปี ไปรับตำแหน่งอยู่ภาค.

แต่ข้อเสียของเขาคือ เขาได้แตกกับประธานาธิบดีแม็กไซโซมา ๒ ปีแล้ว และประธานแม็กไซโซมาเป็นหุ่นของอเมริกา ด้วยเหตุที่เขาตำหนิแม็กไซโซมากจนมากเกินไปสักหน่อย ๖ จึงทำให้เสียของเขาลง เพราะประธานาธิบดีแม็กไซโซมีความรักใคร่พอใจในแม็กไซโซอยู่มาก ในส่วนหัวประท้วงของเขาก็คือกล่าวว่า สังหารชาวยุโรปนั้นแคลงใจไม่ชอบเขา. เพราะหย่าภรรยา ซึ่งไม่ตรงกับความนิยมของศาสนาโรมันแคทอลิก ที่พลเมืองฟิลลิปปีนส์นับถืออยู่ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์.

นอกจากนี้ในการความชอบเขา เขามักเป็นพวกต่อต้านกับพรรคคอมมิวนิสต์ และเขาไม่พูดในระเบียบการเมืองอย่างหนึ่งก็คือ เป็นรัฐบาลที่วางต่างประเทศฟิลลิปปีนส์ เมื่อญี่ปุ่นเข้าครอบครองประเทศก่อนเขาย้ายเข้าไปในเกาะฟิลลิปปีนส์ คลาโร ส.ส. เทพ เป็นรัฐบาลที่วางการควบคุมการไหลเวียนรัฐบาล คอมมิวนิสต์. พิณบุตรธรรม อยู่ครั้งหนึ่ง และถูกถอดไปเมื่อรัฐบาลทหารไทย.

เมื่อได้ดูกลาว่า เขามักอดคิดเห็นว่าฟิลลิปปีนส์ ควรเป็นกลางหรือประกาศไว้ เรคโตบอกว่า “ฟิลลิปปีนส์เป็นกลางไม่ได้ เพราะมีสัญญาว่าร่วมรบกับอังกฤษอเมริกา แต่ความคึกของเขามิช่วยจัดการสิ่งใด ที่ขบขะชาวฟิลิปปินส์ไทยไม่เข้าเป็น” ซึ่งใครที่ขมขื่นมากเข้ามาหาหลายถึง สัน

ญาเอาใจที่ชั่วฉวยคอมมิวนิสต์ ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ชอบนโยบายฟิลลิปปีนส์ที่ทั้งนี้ยังเป็นภัยกับคอมมิวนิสต์ แต่เขาก็เข้าเป็นนายทุน เมื่อเขาถูกถามว่าเขาเกลียดคอมมิวนิสต์ เรคโตบอกว่า “เขาเกิดแต่ประเทศของประเทศฟิลลิปปีนส์ก็เหมือนกับคนอื่นเหมือนกัน” ท่านนโยบายอเมริกันอย่างไรที่จะนำความเสื่อมทรามให้แก่ฟิลลิปปีนส์เขาก็ไม่ชอบ” เขายังมีความเห็นว่า อเมริกาควรให้ฟิลลิปปีนส์มีอำนาจในทางกฎหมายเหนือชาวอเมริกัน ที่มาอยู่ในฟิลลิปปีนส์.

ความคิดของเรคโต ตอนท้ายนี้จะไม่เกิดกับนายทุนเรื่องทหารอเมริกัน ส.อ. ไวฟ เรนคัตโตในยุโรปและ ส.อ. วิลเลียม อีวาร์ตประเทศญี่ปุ่นก็ได้ แต่ก็เป็นสิ่งประเทศเอกราชควรพิจารณาเกี่ยวกับนโยบายของเขา.

ท้ายที่สุดสิ่งที่เล่ามาข้างต้นนี้ เราจึงให้หัวเรื่องว่า “เทพของฟิลลิปปีนส์” ซึ่งเรื่องของการเมืองไทยและฟิลลิปปีนส์ ๖ นี้จะบอกเล่าอีกทีตามลำดับว่าเรคโตได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีจริงๆ มาก่อนที่ฟิลลิปปีนส์จะเลวจากสงครามจึงข้อใจก็ได้.

การคืนที่หาให้ต้องปฏิเสธ: เมื่อเรคโต ๖ นั้นหนังสือพิมพ์อเมริกันได้นำการชุมนุมประท้วงให้ชื่อว่า “ห้ามค้าขายกับจีนแดง” และประท้วงเพื่อเสรี คัดเลซ รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศอเมริกันถูกกักขังอยู่นาน ที่กำลังเอียงระเอบอยู่ ส่วนประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์ลงเรือสู่ฟิลิปปินส์อากรักเกิดมีผู้สนับสนุนว่า คัดเลซชอบใจมีความเห็นแตกต่างแล้ว ในเรื่องการค้าขายกับจีนแดง ไอคักรับแถลงการผุดออกมาว่า

เขาทั้งสองไม่ได้แตกต่างกัน ความเห็นต่อคอมมิวนิสต์เหมือนกัน และพอคัดเลซมีอายุในการเมืองครบ ๕๐ ปี ไอคักรับสารในทวีปซิมเซย์คัลเลซว่า เป็นรัฐบุรุษที่หาวิสัยของอเมริกา และมีความสามารถในการจัดการต่างประเทศที่เขายกมา ในลำดับต่อมาเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๔ มิ.ย. ไอคักรับยื่นเพิ่มเติมออกมาว่าทั้งสองมีที่ อังกฤษ กับ ญี่ปุ่น ทำการค้าขายกับจีนแดงถ้าเขาทั้งสอง ๒ นั้นช่วยอยู่ต่อไป ในขณะเดียวกันของแลนค, เบตเชียม และลูสมียูก ก็ประกาศออกมาว่าเรคโตการค้าขายกับจีนแดงตามอังกฤษ และรัฐบาลของแลนคก็อนุญาตให้ตั้งขึ้นของเขาย้ายไปหาหน้าใดในประเทศ จีนแดง เกาหลีเหนือ และ เวียดนามเหนือแล้วซึ่งเป็นประเทศในเครือคอมมิวนิสต์.

ผู้เขียนได้พบกับเพื่อนชาวอเมริกันวิจารณ์ถึงเรื่องการค้าขายกับจีนแดง ที่

ว๊อค ฮิต

ฮิต ฮิต

ในท้อง

ฮิต ฮิต ฮิต

ไอ้ปฏิเสธรว่าไม่แตกกับดลเสวนั้น เขาว่าอาจไม่ถล่มแตกหักกันจริงอย่างว่า แต่ร่วมกันไม่ปัญหา เขาว่าได้สังเกตดูที่เมืองไทยนี้เหมือนกัน เรื่องที่ปฏิเสธรนั้น มักเป็นเรื่องที่มีมูลความจริงอยู่เบื้องหลังเสมอ เช่นเรื่อง จอมพลป.พิบูลสงคราม ปฏิเสธต่อหน้าที่ประมุขรัฐประหารว่า ท่านกับ จอมพลสฤษดิ์ ไม่มีการแตกคอกัน อเมริกันนั้นว่า ถ้าไม่แตกกันอย่างจริงจังก็ว่ากันแล้ว มีอะไรกันก็ต้องหาออกตัวทำไมและว่าเรื่องสุดท้ายที่เห็นใจแจ่มแจ้งคือ ท่านจอมพลสฤษดิ์ปรารถนาให้พวกจู่โจมก็ออกไปจากประเทศไทยมานานแล้ว ซึ่งท่านจอมพลยังต้องอยู่เพื่องานของความจริงแก่กันลือลือพึมพำอยู่ครั้นเมื่อเรารู้กันเอง. ▲

❑ เลือดสีน้ำเงิน

ต่อจากหน้า ๓๔

“โอ้อ, ไปพูดกับท่อน้ำผู้หมวดดีกว่า ลือชาเป็นไอ้ตัวรอดตัวที่ทนทาน บรมโอรสแล้วลูกใครล่ะ”

เมื่อถูกจู่ท้วงใจอย่างเฉียบเปรียวก็ใจเย็นด้วยความประมาท เพราะยังรักเจนแคว้ไม่พอ แต่เลือกกันผู้ที่ไม่มาหาพ่อ ทำให้เขาคุมสติไว้ได้ในที่สุกเขาพยายามยิ้มแล้วพูดว่า

“ผมไม่ได้ทำอะไรผิดครับ. หมูกรุณาสมเธรครับ ผมไปโรงผู้หญิงมา. อายาจนอนเต็มทน กรุณาปล่อยผมที่นี้เถอะครับ. ผมไม่มีอะไร. อายาเอาผมไปตากบุงที่โรงพักเลย.”

“อ้าวใครคำสั่งเมื่อวานเอง ให้เอาตัวคนที่ควรสงสัยไปโรงพักให้หมด ลือว่ากลัวยากซ่อนผู้หญิง ลึงกัควรรวยเค็นไปนอน นั้ลลึงลึงมายืนซุ่มคุมเชิงอยู่ใต้คนไม่มีก ูอย่าง นั้ลมีพัร

แน่. ทุกคนที่ ๆ ก็ว่า ลือไปกับชวักโรงพัก เสียเวลาจนชั่วโมงเกียวกักกักไป. ไป นั้ !”

“หนูครับ... ผมไหวละครับ ผมไม่มีอะไรจริง ๆ”

ผู้ที่ทัศนคติร้ายๆ หัวเราะอย่างเย็นชา เขามองดูเปรูอย่างใช้ความสังเกตตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า. เขาจะจับคนที่ เมื่อเห็นเงาตัวของเขาเป็นช่วงเปรูวาวไปบนพื้นดินครั้งที่เขานอนอยู่

“นั่นอะไร ? ลือไปอย่างเบาเอาอะไรมา ?”

พูดแล้ว ผู้สวมชุดฟอร์มก็ก้มตัวลงเอามือกลับไปดูด้วยความสนใจ. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

❑ ปฏิวัติ

ต่อจากหน้า ๒๔

“ช่วยกันรักษา หัก ๖ ประการของราษฎร ไว้ให้มั่นคง” แปลว่าการปฏิวัติครั้งนี้ กระทำเพื่อราษฎร ไม่ใช่เพื่อคณะราษฎร หลังประกาศมิอย่างไร อย่างท่านอาจารย์ไปเสียแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอแนะนำของหลวงประคิมฐานุธรรมมาทบทวนความทรงจำ ณ ที่นี้.

ก่อนนั้นโปรดทราบว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รุ่นแรกมี ๘๐ นาย ไม่มีประเภทหนึ่งประเภทสองเหมือนในสมัยที่มหาอำมาตย์เอกเจ้าพระยาวงศาประพันธ์เป็นสมาชิกสภาหมายเลข ๑ จึง

กำลังฉายวันนี้

ปี ๒๐๔๗

ใช้เครื่องทำความเย็นแบบทันสมัย

ดารฤทธิดาทอง มกนิษยรัตสมานเสด็จต่างลือลือกับสังคมและดีลธรรม. เขมบอคือไรบะเจอดูผู้เป็นองราชวงษ์ของเขมบอ.เขมบอคือไรบะเจอดู ผู้เป็นไม่มีชีวิตไม่ตาย.....

ภาพยนตร์สงคราม

สี่เบ้มนิด

Written on the WIND

TECHNICOLOR

รูด วัลตัน
เป็น มิงซ์ เรเวน
ผู้จอมมอญผู้ซัดบัก
ให้แต่เพื่อน

ลอสเน นาคอล
เป็น ลุย แฮดลีย์
ไม่ตายรักผู้ แต่ลึงลึง
ซิวต่อด้วยที่สุด....

โรเบิร์ต ลิตเติล
เป็น ไตลด์ นิตลีย์
ลูกแต่เชิผู้ตักเป็น
ชายชิวสุรา

โดโลเรส มาลิโน
(ดารฤทธิดาทอง)
เป็น แมรี่ ลี แฮดลีย์
สาวไร้อายุ ไม่เข้าใจ
แต่อาเมนซึ่งตัวเอง...

ยอดของเรื่องชีวิตคนควรรัก ระคนดริ้นผู้สาว

ยุควิชิตโยธย

นับให้ท่านผู้เป็นสมาชิกสภา คณะ
แรกของประเทศไทย หลวงประจักษ์
มนูธรรม เป็นผู้กล่าวนำัญญาณว่า.

๑. จะต้องรักษาความเป็นเอกราช
ทั้งหลาย เช่นเอกราชในทางการเมือง
ในทางศาล ในทางเศรษฐกิจ ฯลฯ ของ
ประเทศไว้ให้มั่นคง.

๒. จะรักษา ความปลอดภัย ใน
ประเทศให้การประทุษร้ายต่อกันลดน้อย
ลงให้มาก.

๓. จะต้องบำรุงความสมบูรณ์ของ
ราษฎรในทางเศรษฐกิจ โดยรัฐบาล
จะพยายามหาหนทางให้ราษฎรทำ โดย
เต็มความสามารถ จะว่าโครงการนี้
เศรษฐกิจแห่งชาติ ไม่ปล่อยให้ราษฎร
อดอยาก.

๔. จะต้องให้ราษฎร ได้มีสิทธิ
เสมอภาค กัน.

๕. จะต้องให้ราษฎรได้มีเสรีภาพ
มีความเป็นอิสระ เมื่อเสรีภาพนี้ ไม่ขัด
ต่อหลัก๕ประการ ดังกล่าวแล้วข้างต้น.

๖. จะต้องให้การ ศึกษาอย่างเต็ม
ที่แก่ราษฎร.

มูลเหตุแห่งการปฏิวัติระบอบอย่างใดก็ตาม
ไม่สำคัญเท่ากันผลของการปฏิวัติ ซึ่งระบอบคิด
ขึ้นมาใหม่ อันการปฏิวัติฉบับนี้นั้น ถึงแม้
จะให้ข้าราชการทั้งหลายแล้ว อันจะเป็นตัว
อย่างในการใช้กำลังทางอื่น ๆ ต่อไป เหตุการณ์
หลัง ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ เป็นเครื่องพิสูจน์ให้
เห็นว่า การบรรลุถึงจุดใดก็เกิดขึ้นอันกว่าที่คิด
ในอุดม ราชโศกของหลวงพิบูลย์ ราชบัณฑิต
เลขาธิการประหาร ราชโศกของเสนาบดี ถ้าไม่
แต่ถูกเจ้าพระยาที่ถึงแก่ชีวิตกับไปก็กลืนหนึ่ง
ซึ่งเหลือเถียงไม่ได้คือ การกบฏของทหารก่อ
ความเดือดร้อนแก่ราชวงษ์ให้เกิดขึ้น แก่ลูก
และท้าวที่ถึงของประชาชน ผู้ชนะในวันนี้อาจ
เป็นผู้แพ้ในวันข้างหน้าแน่ แต่กระนั้นระบอบ
ประชาธิปไตยเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะเมื่อเกิดรัฐประ
หารครั้งใดต่อพระองค์ระบอบที่เดิมจะถอนตัวไป
แล้วผู้ชนะยังหันหน้ากลับมาเสียด้วยว่า "ใครอยาก
เป็นพลโตให้รัฐประหาร" แปลว่าเป็น
การปฏิวัติหรือรัฐประหารก็ตาม ส่วนใหญ่ก็หัว
อาบสีหน้าทั้งนั้น.

มาบัดนี้ การปฏิวัติของเราได้
ผ่านพ้นไปแล้ว ๒๕ ปี กาลเวลาที่ล่วง
ไปก็ล่วงมานานไม่น้อย ถ้าเปรียบประ
ชาธิปไตยของไทยเป็นทอกร เมื่อ ๒๕
มิถุนายน ๒๔๗๕ ทอกรนั้น ฉยก็มัก
เป็นยุคกลัมนี่เรื่องว่ากันถ้าอยู่เพราะ
ฉะนั้น เรายังคงระโกไฟพระฉายว่า
ประชาธิปไตยของเรา ไกลกว่าหน้าไป
แล้วเพียงใดหรือหาไม่?

เอกราช นี่เป็นธาตุสำคัญที่
สูง เพราะถ้าไม่มีเอกราชเป็นของวิ
เอง ก็ต้องเป็นข้าเขาท่าน หลวง
ประจักษ์มนูธรรม ซึ่งกล่าวนำคำปฏิ
ญาฉบับนี้กล่าวว่า "จะต้องรักษาความ
เป็นเอกราชทั้งหลาย ไว้ให้มั่นคง" เอก
ราชทั้งหลายมีอยู่อย่างไรบ้างนั้นหลวง
ประจักษ์พูดว่านั่นมีอีกเช่น เอกราช
ในทางการเมือง ในทางศาล ในทาง
เศรษฐกิจ ขณะนี้ดูเหมือนว่าเอกราช
ในทางศาลไม่มีปัญหาอันใด แต่เอก
ราชในทางการเมืองและทางเศรษฐกิจ
นั้นเล่าเป็นความวิจิตรที่เรานี้เอง
ราชไทยแท้ การที่รัฐบาลนำเอาระ
เทศชาติ ไปเป็นเอกราชในการทำสัญญา
ทางการทหาร นกเรทั้งกลายเป็น
พันธมิตรนี้ เราเรียกว่าเป็นเอกราชได้
โดยสนิทปากหรือไม่ แม้ในทางเศรษฐกิจ
ก็อีกเท่า เราที่ถูกผูกมัดอยู่ คออย่าง

ง่าย ๆ ที่เห็นกันในขณะนี้คือ เรื่อง
การผูกพันนี้ ซึ่งเราถูกผูกพันโดยชาติ
มหาอำนาจ ที่จะไม่ให้มีโลกาสุตชนนี้
มันใกล้เคียง กันจะเรียกว่าเรามีเอ
กราชในทางเศรษฐกิจได้อย่างไร?

ความปลอดภัย คำตอบเป็นญ
หาข้อนี้ ย่อมไม่มีคำตอบอันใดที่ถูกต้อง
เท่าเทียมคำกล่าวของ หลวงประจักษ์
สาร ท่านผู้กล่าวอย่างสั้น ๆว่า "ประ
เทศไทย คืออาณาจักรแห่งความกลัว"
ไม่มีความชั่วร้ายอันใด ยุคใดที่ใหญ
ยิ่งแฉะวัยแรงยิ่งกว่า ความกลัวของ
ประชาชน ภายใต้รัฐประหาร ๕
พฤศจิกายน ๒๔๗๕ ทั่วหัวน้ำ
การเมืองคาบไหงมาที่สุกเป็นประวัติ
การณ อย่างไรก็ตาม การที่นักการ
เลื่องถายแล้วมีศัพให้เห็น ถึงยังพอทำ
เนา แต่ถักการเมืองที่พ่ายตัวไปอย่าง
เล็ดลอดนี้ เท่ากับสนับสนุนคำกล่าวที่
ว่า "ประเทศไทยคืออาณาจักรแห่ง
ความกลัว" นั่นเป็นความจริงที่กลัด
เลี่ยนไม่ไปโดยนัย (นักการเมืองและ
นักหนังสือพิมพ์ ที่ตายไปของถากนผู้
อันตราณไปอย่างถักถัด เราขอเสนอ
ไว้เพื่อสกลใจประชาชน ไทยไม่จำเป็นต้อง
สกลใจรัฐสภาเลยก็ว่าได้ นาย กล
ตุลล, นายทองเปลว ชลภูมิ, นายทอง
อินทร์ ภูวิพัฒน์, นายท่าทอง ทาวเรือง,
นายทวี กระจุกกล, นายโสน อินทรพิ

หนังสือสารคดีต่างประเทศที่มีชื่อเสียงให้
ความรู้ทางการเมือง ความวิจิตรพิสดารของชาว
ประเทศ ประชาธิปไตยอย่างกว้างขวาง

บ้านเจ้าได้ไหน ๒๐ ทุหลาย สายประสิทธิ์

ผู้เขียนได้บรรณาธิการวงกลมของรัฐบาลและบรรณาธิการของประชาชนในทางการเมือง
ของประเทศประชาธิปไตย พลเมืองออสเตรเลียกับเมืองกับอย่างงดงามได้อย่าง
ไร โดยไม่ต้องอาศัยงบประมาณจากรัฐบาล เรื่องสหภาพแรงงานและการนับพหุ
ของกรรมการ การต่อสู้ระหว่างรัฐบาลกับสหภาพแรงงาน บทวิจารณ์และแผน
ประกันสังคม การควบคุมราคาสินค้าที่มีประสิทธิภาพ การสำรวจประชามติ โดยป
รับที่จะไม่มีปัญหา ฐานะของสตรีออสเตรเลีย ฯลฯ
เพื่อความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงพิมพ์ออกครั้ง
หนึ่งอย่างปราณีต ปกแข็งหน้าขาว หนังสือหนา ๔๐๐ หน้า

ราคา ๒๙ บาท วางตลาดวันที่ ๒๕ มิถุนายนนี้

ส่งชื่อที่สำนักพิมพ์ แกวียนทอง เลขที่ ๕๗ ซอยประสาน
พระพร ถนนดินแดง พระนครและร้านจำหน่ายหนังสือทั่วไป

五

[illegible]

เมื่อให้พระเสวรีเสกต์ ผสมคอบเกือย
โงะระชาคอบอญแล้ว แหม่ม,ทรมานคน
อ่านอยู่ไค

๓. น.ส.พ. ที่ท่านทำอยู่เคย
คิดอยากเป็น น.ส.พ. ทาง อยางหนึ่ง
สี่พันหอน ๆ หรือไม

หวังว่าคงได้รัยค่าคอบเป็น
อยางค้และรวดเร็ว.

นับถือ

สนิท.

ขอบคุณครับ...ขอบคุณ... ที่ยัง
เห็นผม...เอ๊ย...หนึ่งสี่พันหอน...สัปดาห
เป็น 'โต' มี 'โช' 'ทาส' เหมือนใครคน
หนึ่งซึ่งกำลังทำตัวเป็น "เนยล้าง" ซาติ
นอริกันอยู่ ในเวลานี้,เรื่องนั้นไม่ต้องเป็น
ห่วงหรอกครับ ทั้ง 'โต' (รายวัน-ราย
สัปดาห) และ 'เสวรี' ยังไม่เคยคิดที่
จะเอาใครมาเป็น 'พ่อ' สักกะนิดเดียว
เราอยู่ของเรายังมี มีประชาชนคือพวก
คน ๆ ที่อ่านนั้นแหละ สนับสนุนช่วย
อย่างเข้มแข็งกับสายตาใจแฉไปทั่วปล่อย
ให้คนอนเขาเกียจคร้านเป็น "สังกญาติ"
ตามสละกระดูกนายใจของเขาเกิดคน.ข้อ
ถามของคุณผมขอตอบให้ขอบคัยกาละ
ดังนี้.

๑. พิมพ์ได้ ๆ ครับ ขอให้ได้
เมื่อหาบรรวมมากกว่านี้สักหน่อย คุณ
คอยทั้งการประกาศประชาสัมพันธ์ คอ
ไปก็แล้วกัน.

๒. กำลังเร่งมือกัน อย่างด่วนจ้
ทีเดียวครับ. คุณทำใจเย็น ๆ อีกสัก
สองสามเวลาเท่านั้น เป็นได้อ่านอย่างแน่
มอน (ขอกระขับรอวลสักกัณคั้งเถอะว่า
หน้าปกแจ่มหวอไปเลย)

๓. ออฮา! ในยุคยั้งนี้เล่าครับ
คุณเล่าเคยคิดจะเป็น "ทาส" ใครบ้าง
ไหม ? อกเขาอกเราว่าคู่กัน อยู่ดี ๆ
ไม่ชอบไปหา "ห่วย" มาเขมคนคอยให้ขาย
ข้าหน้า (ห้าเยย) ชาวประชาที่ไม่กัน
วัดให้!!

อักษรเสวรี

๒๔ มิถุนายน...

คืนนั้น.

แสงจันทร์อ่อนแรมแซมสายลม
"คณะเจ้า" เหาง่วงค้อยร่วงหล่น.
ค้อยค้อยคืบสืบสันคัณญางาน.
'กรมหมื่น' 'กรมพระ' ถ้วนระเห็ด.
มอบอำนาจการปกครองของคนไทย.
โดยคำวิ, ผมขอบประกาศบแล้ว.
ข้าจึงว่าคึกคึกประนอนบมจ้าน.

รุ่งสาง.

จากรังสิสุริยไสเอยไมคา.
"คณะราษฎร" ประกาศถองกู้อำ
เพาพะราชนกรเจ้าคาคอนอันนชาศิริ.
"คณะราษฎร." นุชชาศิริคัด้วยฤทธโลก.
กบฏหนึ่งจึงประเค็ม. แล้วเพิ่มพูน.
ฆ่ากันบ้างยังกันบาน.จนชามชน.
อภิสิทธิ์, ฤทธอำนาจ, อนาคตใจ.

สุรขัถา

อยู่ชั่วสายหาบเหิดคเหิดคี่แทน.
เผด็จการ, เผด็จสิทธิ, เผด็จชนม์.
สำเร้จรวบ สวสสมอารมณ์.

สงบนิ่งจับนั่งทุกสิ่งสม.

น้ำค้ำพรมผสมช่วยอานวยการ.
"คณะราษฎร" ปราบก้าจับกับ "ทหาร"
จับตัวการค่านปกครองผองเจ้าไป.
ทูลเสด็จจอมราชย์. ประกาศให้.
คือ "อธิปไตย" ให้ปวงชน.
คงมิแคว้เถิดคองถ้องถน.
จึงมีผลคไทยให้ไคมา....

แสงสว่างเจิดแจ่มแรมมพลั.
ประหนึ่งว่าชาวไทยได้เสรี.
"ประชาธิปไตย" นำ.ซึ่งคักคัศ.
ควรได้มี "อธิปไตย" ให้สมบวรณ.
เกิดเฉียวโจน.ซึ่งชัยได้แสงสุริย.
กบฏ-สอง-สาม,สุญชีวิตไทย.
"อธิปไตย" ให้ชนชมสมไจน.
ดูชนข้าไทยไปหัวแดน.

เพ็ญแจ่มฟ้าจ้จัดจันสง
คูนีคมีทั่ววันคนคัวยาก.
ผลคุณผลให้้องอย่างเมืองดี.
อยู่เพ็ญที่ลูกคัคารงาน...

สัมสุรย์เพ็ญสุณสัน.

เสรีที่ฉายฉาน.
ทิวานันสนันสนลว.
เชื่อมอันคัวยหาบุญ.
รสสุรย์ให้ก่อเกือ
แสงธรรมประจ้ใจโย

ประหนึ่งถึงนทนาการ

ก็พำรำนหลายบุญ.
รังสีแผ่ผ้องจ้จัญญ.
มีเกือกจ้จัญญโย
ต่อฟ้าเรื่ออรุณใหม่
คงสคสีไปบุลลย...

กิจจา ปูรณ์.